Ieromonah Hristodul Aghioritul

LA APUSUL LIBERTATII

Traducere din limba greacă de S. G. Colițu

Cartea a fost tipărită de către editura Sofia, Bucureşti, 1999

Partea întâi

Introducere

Pentru că de-a lungul vremii, atunci când unii încercau să apere drepturile patriei noastre, imediat altii, care se autonumeau "progresisti", îi încadrau în categoria nationalistilor, a obscurantistilor, a retrograzilor, a oamenilor care doresc să reînvie Evul Mediu, prin această cărticică îi informăm pe asa-numitii progresisti în legătură cu toate pozitiile noastre şi le demonstrăm că, la urmă, ei sunt cei care nu iubesc nici adevărata fraternitate a popoarelor, nici libertatea şi nici progresul patriei noastre.

Deoarece am două calităti, ca şi majoritatea coplesitoare a poporului nostru, o să-mi permiteti să vorbesc: a)ca cetătean de drept al Greciei (care, în conformitate cu art. 4, par. 1, 2 şi 3 din Constitutie, "e egal în fata legii", "are drepturi egale şi obligatii" şi "a dobândit toate calitătile prevăzute de lege", şi care în conformitate cu art. 5, par. 1 "are dreptul de a-si dezvolta liber personalitatea şi de a participa la viata socială, economică şi politică a tării... ") şi b) ca crestin ortodox care a fost însărcinat cu calitatea de duhovnic, competentă pe care mi-a încredintat-o Sfânta noastră Biserică cu îngăduinta, prin rânduiala şi prin harul lui Dumnezeu.

Dorim Uniunea Europeană

Grecia este singura țară care în trecut a avut de îndurat cele mai cumplite suferinte de la Apus şi care a suferit mari dezastre, urmarea cărora e faptul că astăzi am rămas cu sute de ani în urmă.

(Nu mă voi referi pe larg la istorie, nu mă voi opri nici la cruciade, nici la contra-actiunile Sfintei Aliante din timpul revolutiei de la 1821, nici la rolul pe care l-au jucat fortele europene în timpul campaniei din Asia Mică şi în tragedia care i-a urmat în jurul anului 1922, nici la atitudinea ostilă şi ipocrită a statelor din vestul Europei în timpul celui de-al doilea război mondial, în 1940, nici la atâtea şi atâtea alte evenimente, mai recente sau mai vechi, pentru că le sunt tuturor cunoscute.) Dar dacă cineva doreste să pună capăt umilintelor şi distrugerilor, nu poate fi, logic, altcineva decât noi, grecii. Asadar, noi țoti doream şi visam o aliantă, o

prietenie, în câteva cuvinte o Europă unită, în spiritul solidaritătii între state, din care să lipsească cu desăvârsire atitudinile divergente şi urmărirea unilaterală a intereselor nationale.

Incă un motiv important care ne-a făcut să considerăm imperioasă nevoia de a fi creată o Europă unită este şi faptul că mica noastră țară este singura printre celelalte tări europene, care are ceva specific: împotriva ei uneltesc direct sau "subteran" toate tările cu care se învecinează. (Este oare întâmplător ? Nu vom examina aici această chestiune.) Oricum, amenintarea unui război catastrofal ne atârnă deasupra capului. Este aşadar logic ca, chiar dacă toate câte le-am pomenit mai înainte n-ar proveni dintr-o judecată artificială, creată ca să ne oblige să recurgem la Apus, totusi, noi singuri simtim de la sine nevoia să sprijinim micile noastre forte pe ajutorul unei supraputeri cum este aceea care se creează astăzi, cea a Europei unite. Prin urmare, ca să vorbim limpede, spunem că: noi dorim şi urmărim, asa cum n-o doreste nici un alt popor european, să ne integrăm în această Europă unită. Să înceteze aşadar aceia care nutresc sentimente antigrecesti să ne mai acuze că nu dorim binele şi că nu urmărim interesul patriei noastre, bine care decurge, asa cum sustin ei în cazul de fată, din unirea noastră cu Europa, pentru că noi dorim şi o declarăm deschis, unirea aceasta, asa cum n-o doreste nici un alt popor, şi avem şi imbolduri curate care ne împing, ca unii ce sunt neputinciosi, să cerem ajutorul celor puternici.

Dimpotrivă, germanul, de exemplu, nu are în jurul lui nici dusmani care să-l ameninte şi nici altii n-au vrut să-l distrugă. De aceea, e firesc ca motivele care îl împing spre uniune să fie absolut diferite de ale noastre. El o doreste numai şi numai pentru că piata lui este suprasaturată şi caută să si-o extindă; de aceea a şi inventat, împreună cu altii, crearea Pietei Comune, îngrijindu-se vizibil dinainte ca întreaga legislatie să fie în favoarea lui, pentru că altfel o asemenea uniune n-ar fi avut nici un sens pentru el. De aceea şi promovează punctul de vedere conform căruia va trebui ca, în luarea de decizii, să existe un raport diferit al voturilor fiecărui stat membru, proportional cu populatia lui, lucru care, natural, avantajează statele mari şi nu pe cele mici.

Dorim noi, crestinii ortodocsi, o uniune a popoarelor Europei ?

Domnul nostru Iisus Hristos este singurul care are şi care ne învată dragostea desăvârsită şi dezinteresată. El, ca Părinte ceresc, a dorit şi doreste să vadă că toti copiii Lui se iubesc şi că sunt uniti în spiritul Dragostei şi al Adevărului. El însusi, la prima Sa venire, de-a lungul întregii vieti pământesti, S-a străduit să ne unească pe toti. Totusi, nevoind să încalce liberul arbitru al omului, pentru că noi n-am vrut să ne lepădăm de patimile noastre, n-a reusit în încercarea Lui şi cu durere ne-a spus: "De câte ori am voit să adun pe fiii tăi, după cum adună pasărea puii săi sub aripi, dar nu ati voit" (Matei 23, 37); şi în rugăciunea Sa arhierească Se roagă fierbinte pentru această dorintă a Sa: "Dar nu numai pentru acestia Mă rog, ci şi pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor, ca toti să fie una... ca ei să fie desăvârsiti întru unime" (Ioan 17, 20-21, 23).

Apostolii au luat ca o încredintare dorinta Domnului nostru şi au îndemnat pe fiecare să-si lase patimile şi dorintele interesate şi să ajungă toti la această unire şi înfrătire a popoarelor "unde nu mai este elin şi iudeu (german sau italian)... barbar sau scit, rob sau om liber" (Coloseni 3, 11). In altă parte, iarăsi, Apostolul Pavel mărturiseste că doreste ca toti să ajungem la această înfrătire "unde nu mai este iudeu, nici elin, nu mai este nici rob, nici om liber, nici bărbat, nici femeie, pentru că voi toti una sunteti în Iisus Hristos" (Galateni 3, 28).

Iar Sfânta noastră Biserică de secole se roagă neîncetat pentru pacea întregii lumi şi pentru unirea tuturor. Asadar, scopul Sfintei noastre Biserici este acesta: să alunge patimile din

oameni si, ca urmare, şi din popoare, să-i înfrătească şi să-i unească cu Tatăl nostru care este acelasi, dar în spiritul libertătii. Prin urmare, o asemenea miscare de înfrătire a popoarelor şi o asemenea încercare de unire şi de pace n-a fost cu putintă să nu fi fost îmbrătisată şi de Biserica noastră. Asadar, ca crestini, dorim şi vrem unirea popoarelor şi dorim să nu mai fie evreu, sau grec, sau german, sau italian, sau olandez; ba mai mult decât atât, suntem cei dintâi care o voiam şi o căutam şi care ne rugăm pentru împlinirea ei.

Două cuvinte despre istoria Uniunii Europene

Anumite cercuri necunoscute şi obscure, având drept instrumente pe cancelarul german Konrad Adenauer şi pe ministrul de externe al Frantei Robert Schumann, au lansat ideea construirii unei Comunităti Europene a cărbunelui şi a otelului. Pentru această idee au contrasemnat în aprilie 1951: Franta, Germania de Vest, Italia şi tările Beneluxului. La 25 martie 1957 aceste tări au purces şi au contrasemnat Conventia de la Roma, creând astfel CEE (Comunitatea Economică Europeană), care avea deja organe şi mecanisme legiferate pentru luarea deciziilor. Această CEE s-a extins treptat, cuprinzând în total 15 tări. In februarie 1992, în orasul Maastricht din Olanda, cele 12 tări de pe atunci au semnat şi au intrat deja în procesul de transformare a CEE în Uniunea Europeană (UE) prin celebra Conventie de la Maastricht. Prin validarea ei s-a modificat radical conventia initială de constituire semnată la Roma în 1957, comunitatea economică a intrat într-un proces de unificare militară, politică şi monetară şi deja s- a creat UE. Din acest moment au început să apară tot mai mult nori negri la orizontul Europei şi a devenit vizibil caracterul antidemocratic prin care se încearcă constituirea acestei uniuni.

Necesitatea creării unui sistem european

0 constatare comună este aceea că cercurile care promovează ideea unificării europene purced treptat la materializarea ei, dezvăluind popoarelor încet-încet, putin câte putin, forma pe care vor s-o dea Europei Unite. Astfel, arată limpede că nu vor ca popoarele să înteleagă de la început ce li se pregăteste la sfârsit.

Ne e imposibil să descriem în această carte, cu toate amănuntele, tot ce cuprind aceste acorduri şi conventii; ne vom exprima însă obiectiile şi vom spune care e părerea noastră. aşadar le spunem acestor cercuri:

1. Intrucât sustineti că ati creat UE exclusiv pentru bunăstarea şi pacea popoarelor, atunci de ce n-ati creat şi un cadru legal, o Constitutie europeană, care să consfintească toate drepturile omului şi ale cetăteanului ca şi prevederile fundamentale ale constitutiilor nationale privind consfintirea libertătii fiecărui cetătean în parte? De ce n-ati creat un program de convergentă cu măsuri concrete unde să se vadă limpede întregul plan al evolutiei noastre în cadrul UE şi care va fi forma ei finală? Oare n-ar fi trebuit să supuneti acest plan atentiei guvernelor nationale, şi ele, la rândul lor, să-l supună judecătii şi controlului popoarelor lor ? Popoarele n-ar fi trebuit ca prin referendum (drept care în patria noastră decurge din art. 44 al Constitutiei, art. care prevede anuntarea unui referendum "pentru proiectele de lege votate, care reglementează o problemă socială foarte importantă") să aprobe sau să respingă acest plan sau să ceară modificarea lui, asa cum ar dori, de vreme ce pentru ele spun eti că realizati această uniune ?

2. Nu numai că nu ne-ati spus ce plănuiti, dar sistematic ne-ati ascuns şi costul acestei convergente. Nu ne-ati informat ce sacrificii trebuie să suferim, nu ne-ati spus, cu alte cuvinte,

că trebuie să ne transformăm din cetăteni liberi în supusi si, mai mult chiar decât atât, supusi controlati electronic. Nici măcar nu ne-ati întrebat dacă suntem dispusi la aceste sacrificii sau dacă ne stă în putință să le facem. Pur şi simplu, fără să întrebati pe nimeni, ati considerat că e bine să ne aruncati în mare şi câti se îneacă, să se înece, câti înoată, să înoate, şi dacă sunt norocosi şi scapă de rechini... au scăpat.

Puteti să ne spuneti cum ati acceptat să semnati în alb aderarea la o Uniune Europeană a cărei formă finală rămâne încă necunoscută, o UE care n-are Constitutie şi legi cunoscute de la început ? Cum ati acceptat să intrăm într-o Europă unde toate se uneltesc în întuneric şi cum ati acceptat şi ati semnat fără conditii pentru o uniune pe care au făcut-o "cu sens unic", o uniune în care conventiile şi legile se fabrică "din mers", ascunzând scopul îndepărtat pe care îl urmăresc, care nu sunt altceva decât enigme pe care înalta autoritate de la Bruxelles le interpretează de fiecare dată asa cum îi convine; conventii şi legi care se schimbă, care sunt reconsiderate de la o zi la alta şi care arată mereu o altă fată a Europei, diferită de cea de la început ? Chemăm ca martor al spuselor noastre pe respectabilul nostru ministru al justitiei, domnul Evanghelos Ianopoulos, care în a VI-a sedintă a Camerei din 31 iulie 1992 (în care s-a discutat validarea Convetiei de la Maastricht) printre altele a spus şi următoa rele despre toate conventiile de tip Maastricht, Schengen s. a. m. d., mărturisind necunoscutul parcursului şi al scopului acestora: "Putem sti care e începutul acestor conventii internationale, dar nimeni nu stie care e parcursul, care e sfârsitul şi care e scopul lor" (din procesele verbale ale Camerei).

3. Cea mai mare crimă comisă în acest moment este însă desfiintarea art. 1, § 2 şi 3 din Constitutia Greciei, fiindcă aceste paragrafe prevăd "că fundamentul unui stat este suveranitatea poporului. Toate puterile izvorăsc din popor şi există numai pentru el şi pentru natiune"; si, ca să ne facem întelesi, vom explica despre ce e vorba în putine cuvinte: până acum Constitutia noastră recunostea ca unic suveran şi ca unică putere poporul; poporul era stăpân: alegea 300 de reprezentanti şi îi plasa în Cameră ca functionari ai săi, ca să-i reprezinte părerile şi ca să împlinească opera pe care i-o încredinta el însusi s-o ducă la îndeplinire, de unde şi denumirea de "ministri" (cei de sub lucrare). Constitutia noastră afirmă limpede că toate puterile izvorăsc din popor şi există numai pentru el (pentru a-l sluji); de aceea şi vedem că, dacă un guvern nu exprima vointa poporului, acesta protesta, ceea ce avea ca rezultat faptul că guvernul se conforma indicatiilor lui. Astăzi însă, unii din cei care ne repre zintă, fără măcar să întrebe poporul, care le este stăpân şi care nu le dă dreptul să facă fără nici un control tot ce doresc, au schimbat stăpânul, diminuând rolul poporului şi transformându-l din stăpân în supus al unei autorităti supreme, necontrolate şi cu totul străine de popor; ei s-au angajat să nu mai asculte de acum înainte ce doreste poporul grec, ci ce le spune puterea de la Bruxelles, care stabileste şi face de acum înainte regulile vietii poporului, atât la nivel national, cât şi la nivelul vietii personale. De aceea, oricât veti protesta dumneavoastră şi oricât veti manifesta pentru o revendicare dreaptă, auziti şi veti auzi de acum înainte, de pe o bază sigură, de la politicienii nostri aceasta: "E recomandare comunitară şi suntem obligati să ne supunem; de aceea nu putem face altfel".

Puteti, fratilor, să vă închipuiti ce urmări nefaste va avea această schimbare ? "Pe drumuri să cădeti şi sufletul să vi-l dati" şi pe nemti tot n-o să-i intereseze şi o să vă silească să le aplicati recomandarea ! As vrea să-l chem aici ca avocat pe ministrul nostru Gherasimos Arsenis care la 27 iulie 1992, în cea de a doua sesiune a Camerei printre alte cuvinte de mare importantă a spus şi ceea ce urmează: "Conventia de la Maastricht este o chestiune serioasă; în putine cuvinte, conventia de la Maastricht redistribuie puterile sau, ca să fiu mai exact, le transferă de la organele prevăzute chiar de Constitutie organelor centrale ale Europei. 0 asemenea chestiune atât de serioasă ar fi trebuit discutată în Cameră, lăsîndu-ne un răgaz de timp şi după ce va fi fost consultat în totalitate poporul elen. Conventia de la Maastricht este un

compromis istoric; este un compromis istoric al marilor puteri care avansează cu pasi mici şi evazivi. Nu veti vedea în textul Conventiei de la Maastricht adevărata viziune a europenilor. Nu veti vedea în această Conventie ecoul gândirii subtile şi profunde a unui Goethe, nu veti vedea în Conventie armonia unui Beethoven. Veti simti însă foarte puternic mâna grea a unui bancher german".

Aceste lucruri le-a spus atunci ministrul nostru şi a fost aplaudat cu mult entuziasm de întregul PA.SO.K. A doua zi, domnul deputat Dimitris Kostopoulos, a completat: "Referentul PA.SO.K-ului, ieri si, în general, însusi presedintele său azi au vorbit despre Goethe şi Beethoven, spunând că nu se află în Conventie, unde există însă mâna grea a unui bancher german; noi vom spune doar atât: piciorul sau cizma grea a capitalului financiar al Germaniei".

Ii întrebăm aşadar direct pe toti guvernantii nostri şi pe toti cei responsabili: a) De ce nu ne-ati informat ? De ce atunci când ati fost desemnati la alegeri nu ne-ati spus absolut nimic, încât să fiti împuterniciti de popor să actionati în consecintă ? Nu stiti, domnilor că afacerea în discutie (a transferului de putere) depăseste hotarele jurisdictiei Camerei ? Este oare posibil, fiindcă tot invocati democratia, să hotărâti în lipsa poporului grec şi să cedati drepturile suverane ale tării noastre celor de la Bruxelles sau de altundeva ? Ii întrebăm: democratie avem oare sau o abominabilă dictatură ? Astăzi se întâmplă lucruri monstruoase: în timp ce îi arătăm cu degetul pe cei ce timp de 7 ani au încălcat Constitutia şi în timp ce sărbătorim căderea regimului lor şi restaurarea democratiei şi repunerea în vigoare a Constitutiei, astăzi, când unii ne desfiintează Constitutia după un plan amănuntit gândit si, mai mult decât atât, prin transferarea puterilor în afara Greciei (lucru pe care nu l-a făcut r egimul anterior) la voi domneste o tăcere de peste.

Dacă oamenii nostri politici, dacă ocârmuitorii nostri duhovnicesti şi poporul ca un singur trup nu înteleg acum imediat ce dorim să spunem, atunci peste putin timp vom simti tot mai puternic gheata germanilor, dacă bineînteles n-am început deja s-o şi simtim, asa cum spuneau reprezentantii nostri parlamentari: "Si aici intrăm deja în acordul Maastricht. Dacă vreti să stiti, eu intru cu inima grea, nu pentru că sunt mai exagerat de patriot decât dumneavoastră, ci pentru că stiu că intrăm desculti în mărăcini; şi nu pentru că vom deveni o Europă germană, sau o Europă a Germaniei, ci pentru că suntem deja" (Evanghelos Iannopoulos, sesiunea a VI-a din 31 iulie 1992).

In mod sigur, încă de pe acum au grijă să nu existe pentru popoare nici un fel de posibilităti de a reactiona. Atunci când popoarele îsi vor da seama că cineva le-a luat dreptul uman elementar la libertate şi la posibilitatea de expresie şi că deja sunt nevoite să urmeze recomandările comunitare obligatorii, vor ajunge la revoltă populară şi vor protesta. Cercurile UE stiau, atunci când au hotărât să purceadă la luarea acestor măsuri antidemocratice, că optiunile lor, după ce la un moment dat vor fi recunoscute de popoare, vor duce pe bună dreptate la reactii violente. Astfel au inventat acest celebru acord de la Schengen pentru a-i putea, justificând că apără interesul european, public şi national sau interesul sigurantei publice, învinovăti pe toti cei care îsi vor revendica drepturile omului; va deveni atunci ilegal să mai pretindă cineva aceste drepturi, de vreme ce, bineînteles, ele n-au mai fost consfintite. Prin urmare, oricine le va revendica va fi considerat vinovat şi va fi pus sub urmărire. Lucr urile acestea vi le spunem acum, pentru că mai târziu ni se va interzice să mai vorbim public despre ele, de vreme ce vor deveni o piedică în calea planurilor lor. Deja astăzi, când vorbim, în Europa încep să fie montate uriaşe rețele electronice dotate cu camere speciale, care vor urmări pe străzi toti cetătenii, aplicându-se astfel o supraveghere a tot şi a toate, cu pretextul, natural, al combaterii criminalitătii. Intrebati din curiozitate pentru ce motiv se cumpără sisteme de localizare mondială prin satelit (G.P.S. - Global Positionings Systems). Pentru că

ei intentionează, stiind că va veni un timp în care veti întelege că ati fost înselati şi în care veti dori să reactionati, să devină realitate instalarea unei supravegheri totale, pentru a putea exercita un control electronic mondial.

Unii m-au întrebat: "Asa cum stau lucrurile, să iesim sau să rămânem în UE ?". Atunci mi-am amintit ce au întrebat-o odată pe cămilă:

- Vrei la deal sau la vale ?

Iar cămila le-a răspuns:

- Măi, oameni, ses nu mai e deloc ?

Si noi, la rândul nostru, la fel întrebăm :

- A dispărut calea "regală", calea de mijloc şi democratică ? De ce să ne găsim în fata unei dileme ? Să nu intrăm în UE deloc sau să intrăm desculti în mărăcini ? E atât de greu să fim încăltati cu o pereche de papuci ? Sau intentionat nu ne lasă, pentru că urmăresc un scop al lor ? De ce au grijă să facă ca evolutia noastră spre unitate să fie un drum cu sens unic ? De ce ne pun în fata dilemei: "Fie înăuntru murind, fie afară dându-ne sufletul ? De ce nu ne vor înăuntru vii ? Aici nu suntem noi de acord.

Dreptul comunitar prevalează şi e superior oricărei legi nationale, ca şi Constitutiei

Fratilor, vă rugăm mult, dacă vă iubiti tara, fiti foarte atenti, pentru că în acest moment ea trece prin cea mai critică perioadă a istoriei ei, iar noi vom da socoteală pentru că ori facem tot ce ne stă în putintă să rămână liberă, ori, stând nepăsători, o vom ajuta să dispară si, în mod firesc, împreună cu ea şi noi.

Observăm că poporul grec, dar şi câtiva capi ai Bisericii noastre nu cunosc această temă atât de gravă, că oamenii nostri politici sunt neputinciosi să urmeze o politică diferită de ceea a Bruxelles-ului şi să traseze o politică în stare să facă viata usoară poporul nostru. Lucrul acesta s-a întâmplat pentru că au cedat puterea străinilor, lăsându-i să ne guverneze, după ce au fost de acord şi au semnat că doresc să se aplice dreptul comunitar şi în Grecia noastră. Stiti ce înseamnă aceasta ? Inseamnă că dreptul comunitar se subordonează dreptului international şi astfel, în acord cu conventia de la Roma (care e actul de constituire al CEE), se stabileste că e un drept superior şi că prevalează asupra oricărei legi comune nationale şi asupra Constitutiei însăsi! (Detalii despre această gravă temă juridică se pot citi la capitolul: "Acordul Schengen - regimul juridic în tara noastră, cum este astăzi.) Acelasi lucru l-a gândit şi sectiunea a patra a Consiliului tării, la 28 ianuarie 1997:

"La acest lucru s-a gândit ieri sectiunea a patra a Consiliului tării, considerând că după intrarea în vigoare a acordului de la Maastricht nu mai poate fi impusă măsura interzicerii iesirii din țară nici pentru impozitele neplătite, nici pentru motive de interes public ! (...) în argumentatia hotărârii se mentionează faptul că acordul de la Maastricht are o putere supraconstitutională şi că, prin urmare, face inacceptabile prevederile legislative controversate care, în plus, contravin art. 5 al Conventiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi art. 1 al Protocolului aditional de la Paris" (Presa liberă, 29 ianuarie 1997). Intelegem noi oare şi presimtim ce importantă are şi care sunt prelungirile acestui fapt ? Puteti voi toti, care mai guvernati încă această tară, să întelegeti cu mintea limpede țoti parametrii şi toate urmările care, posibil, vor decurge din reglementările legislative ale legislatorilor europeni, care nouă

ne sunt complet necunoscuti, dat fiind că n-am avut grijă să fi consfinti t mai înainte acele drepturi pe care pentru nimic în lume nu vrem să le pierdem ? Demn de atentie este şi fragmentul de mai jos, apartinând discursului rostit de ministrul nostru, dl. Miltiadis Papaioannou, în a VI-a sedintă din 31 iulie 1992: "Această Conventie, cu care astăzi toti suntem de acord, slăbeste parlamentele nationale şi întăreste Comisia Europeană şi Consiliul de Ministri. Tendinta este, în opozitie cu ceea ce scrie în ea, de a se întări numai organele formate din membri putini... Opera legislativă a Comunitătii n-o cunoastem nici noi, deputatii, n-o cunosc nici judecătorii, n-o cunosc nici avocatii. şi totusi trebuie s-o aplicăm" ! (din procesele verbale ale Camerei). Cum ati semnat asa ceva în alb ? Cine v-a împuternicit să semnati în numele nostru cum că suntem obligati să ne conformăm la toate actele legiferate de acum înainte de străini? Ati arătat o încredere atât de oarbă ? A fost cu putintă ca mână de grec să semneze constient că ceea ce se legiferează la Bruxelles e mai presus de Con stitutia noastră şi să desfiinteze articolul respectiv, dând de acum înainte Constitutiei noastre - cu sânge votată - un caracter istoric?

Asadar, întelegem toti foarte bine că e doar o chestiune de timp să ajungă la mila celor care detin puterea toate aspectele şi toti parametrii vietii noastre până acum consfintite de Constitutia Greciei. Pur şi simplu trebuie să asteptăm să se legifereze ceva la Bruxelles pentru a vedea cum propria noastră lege cedează şi cum vom fi de acum înainte împovărati de toate urmările aceastei cedări.

Dacă as încerca să enumăr aici unul câte unul toate aspectele, toate prelungirile şi urmările pe care le vom suporta ca natiune, ca cetăteni greci, ca Biserică şi ca crestini ortodocsi, "cred că lumea toată n-ar putea cuprinde toate cărtile care ar trebui scrise". Mă voi multumi, asadar, la acestea, lăsându-i pe cinstitii nostri ierarhi să aibă în vedere toti parametrii şi să cântărească urmările care vor rezulta din deprecierea dreptului nostru national şi a Constitutiei, în drept secundar şi din legiferarea dreptului comunitar, ca drept primar. Dacă chestiunea nu e luată acum în seamă, nu peste mult timp va fi deja foarte târziu, pentru că, asa cum am spus-o, vor avea grijă să nu mai existe nici o posibilitate pentru popoare de a reactiona. Oamenii nostrii politici trebuie, chiar şi acum, să fie constienti de gravitatea chestiunii şi să-si asume răspunderile în fata poporului pe care se presupune că-l mai reprezintă. Dar şi fiecare cetătean grec are datoria de a-si manifesta dezacordul, de a protesta şi de a-i informa pe reprezentantii şi pe conducătorii săi în legătură cu acesta.

Cum ni se impune să fie UE

Până acum am demonstrat că noi considerăm că se impune unirea noastră cu Europa şi că o dorim fierbinte din toate punctele de vedere (politic, economic s.a.m.d.). Nu suntem totusi de acord în nici un chip cu modul antidemocratic în care ea ni se impune şi e pusă treptat la cale de anumite cercuri obscure. Nu suntem de acord cu faptul că "se clădeste" pe ignoranta atât a popoarelor, cât şi a deputatilor şi a factorilor guvernamentali, asa cum ei însisi o mărturisesc deschis, iar acest lucru devine demn de atentie şi provoacă mirare. De aceea, adăugăm aici câteva fragmente din procesele verbale ale Camerei, pentru a avea drept martori celor spuse chiar pe cei ce votează legile în contul nostru si, în general, pe toti aceia care ne reprezintă.

1. A treia sedintă, din 28 iulie 1992: "Modelul unificării politice este necunoscut. De asemenea, nu stim când va fi şi cum va fi, şi dacă va fi federatie sau comunitate de state. Pentru că în Conventie doar ni se sugerează că scopul ei ar fi unificarea politică, fără nici o referire specială la politicile care vor duce la realizarea ei si, bineînteles, fără nici un calendar de aplicare a unor măsuri sau a unor politici". (Din discursul deputatului Ioanis Skoularikis)

2. A treia sedintă din 28 iulie 1992, fragment din procesele verbale ale Camerei, din discursul deputatului Elefterios Varivakis: "Ne aflăm în fata unor Ťcompromisuri încrucisateť, care se vor modifica simultan şi în măsura în care se vor modifica şi datele încrucisate. Iar acest lucru se vede de-a lungul, de-a latul şi în profunzimea Conventiei (Maastricht). Contradictii, ezitări, incertitudini şi imperfectiuni la toate capitolele arată că există o putere nesigură care trebuie să se instaleze şi care are nevoie de confirmare. In timp ce Ťfluiditateať care marchează această Conventie în sine mărturiseste că ne aflăm exact la începutul unei lupte... Care este în această clipă caracterul unificării Europei ? Unde merge Europa ? Unde se găseste Europa şi cum poate prevedea cineva că va merge ? Este cert faptul că ceea ce a reiesit ca text nu exprimă o federalizare sau o confederalizare... "

3. A sasea sedintă din 31 iulie 1992, un fragment din procesele verbale ale Camerei, din discursul domnului Evanghelos Iannopoulos: "Din păcate, nici timpul şi nici mijloacele nu ne-au permis să informăm, asa cum eram datori s-o facem, poporul grec. şi să nu considere cineva că exagerez atunci când spun că multi din noi nu numai că nici n-au analizat în întregime continutul Conventiei, dar nici n-au îmbrătisat cu convingere anumite lucruri, şi acestea ar fi trebuit să fie un motiv care să ne facă să transmitem şi în afară continutul Conventiei. Inainte de toate, tineretului, fiindcă el va fi acela care va ridica greutatea câtorva epoci, pentru că stim de unde încep aceste conventii internationale stabilite, dar nimeni nu stie ce parcurs şi ce sfârsit au".

După cele spuse de respectabilul nostru ministru, domnul Evanghelos Iannopoulos, că de fapt nu stim încotro ne duc şi care va fi sfârsitul pe care l-au ales pentru noi, întrebăm pe fiecare asa-numit "progresist": cum veti întâmpina cazul în care cineva pe care l-ati împutemicit să vă reprezinte a semnat în contul dumneavoastră în josul unei coli de referintă albe, având ceva scris numai la început, coală care, mai ales, va fi completată mai târziu adăugându-i cineva tot ceea ce-i place ? Noi nu cerem nimic absurd. Cerem să stim unde merge Europa, Grecia noastră si, prin urmare, şi noi. De ce vor să ne îmbarce obligatoriu într-un automobil condus de un sofer necunoscut şi să nu ne intereseze încotro ne duce ? Ca să stim aşadar unde mergem şi să acceptăm în final să mergem, vom spune cele ce urmează despre UE:

1. Trebuie să fie o uniune de state autonome şi confederate. De la început însă, trebuie să se stabilească într-o cartă-statut şi într-o Constitutie imaginea completă şi clară a (modului) în care porneste, trebuie să se arate încotro va merge şi cum se va constitui la sfârsit. Pentru că nu se poate ca înainte de a exista toate acestea să se transfere puterile de la organele nationale la cele supranationale. Acest lucru echivalează cu o lovitură de stat disimulată, fără precedent.

2. Trebuie să ia nastere prin proceduri democratice. Să fie o Europă care să se sprijine pe Constitutie, care va fi fost controlată şi autorizată nu numai de guverne şi de oamenii politici, ci şi direct, chiar de popoarele Europei prin referendum, drept care pentru noi decurge din art. 44, § 2 al Constitutiei, unde se prevede organizarea referendumului pentru "proiectele de lege votate care reglementează o chestiune socială de mare importantă... " De asemenea, indispensabil este ca în prealabil să se comunice un program de convergentă cu măsuri concrete, pentru ca poporul grec să cunoască sacrificiile pe care trebuie să le suporte pentru realizarea aceastei convergente. (Până acum n-a mai existat niciodată o chestiune socială de o gravitate asa de mare - şi cred că nici nu va mai exista o alta şi mai gravă - care să stabilească viitorul şi evolutia acestui popor.)

3. Trebuie să fie o uniune de state autonome şi confederate, fiecare având propria lui Constitutie. Ăceasta va consfinti şi va apăra toate institutiile diacronice cu care a fost crescută şi hrănită fiecare natiune, arătându-se astfel respectul cuvenit identitătii istorice, politice, culturale şi religioase a natiunilor.

4. Trebuie să fie o Europă Unită democratică, constituită din natiuni egale, care va asigura drepturile omului şi libertătile, atât ale persoanei, cât şi ale ansamblului societătii, împrejmuind şi păzind înainte de toate, ca un bun gospodar, granitele ei externe de orice conspiratie.

Noi nu cerem multe pentru uniune, ci lucruri putine şi limpezi; asadar, nu putem întelege de ce nu ne putem "întelege" cu asa-zisii "progresisti".

5. Trebuie să fie o Europă Unită, asezată pe temelia întelegerii reciproce, a înfrătirii popoarelor, şi pe convergenta constiintelor. Nu suntem de acord cu o Europă a cifrelor şi a unei convergente exclusiv a economiilor. Reactionăm la o Europă "creuzet", în care, pentru a intra, natiunile trebuie să fie mai întâi nivelate, diminuate, să fie stearsă orice urmă a identitătii popoarelor lor, să desfiinteze libertatea personală a cetătenilor lor, transformându-i în supusi.

Noi nu suntem de acord cu o Europă care consideră că popoarele sunt nevoite - şi trebuie să li se impună - să spună numai "da" la recomandările şi la decretele pe care le ia pe întreg parcursul ei pe drumul "cu sens unic". Ajunge cu cedările prostesti pe care le-am făcut până astăzi, ajunge cu purtarea servilă ! Greciei i se cuvine dacă nu altceva, datorită istoriei şi credintei ei, rolul unui membru cu drepturi depline şi nu rolul unei servitoare încinsă cu sort care stie numai să-si încline capul şi să se grăbească să îndeplinească recomandările (comunitare) stăpânilor ei, de dragul unui "bacsis" Delor, care şi acesta provine din sudoarea poporului ei.

Cer de la dragostea dumneavoastră să mă iertati dacă am vorbit prea mult despre tema aceasta, dar consider că este o temă de importantă majoră. Voi încheia aici cu o mică istorioară, o mică parabolă care exprimă părerea personală a autorului, care nu încearcă să răstoarne o situatie sau să influenteze părerea cititorului, oricare ar fi ea, ci pur şi simplu refuză răspunderea creată de o consimtire tacită. Povestioara este următoarea:

Lupul însetat de sânge a îmbătrânit într-o vreme şi neputincios cum era nu mai putea vâna. S-a dus aşadar într-o pestera, s-a asezat acolo şi a început să strige la animalele care treceau:

- Ah, dragele mele animale, am îmbătrânit deja şi nu mai stiu cât o să mai trăiesc. Vreau totusi acum, chiar dacă e târziu, să uităm cele trecute, vremurile când vă vânam ca să vă mănânc. Vreau acum să facem o conventie de pace de dragoste, să ne împăcăm şi să fim una !

Prin vecinătate treceau iepurele, căprioara, viezurele şi multe alte animălute; l-au crezut, au răspuns la chemarea lui şi s-au dus lângă el. El însă le-a sfâsiat şi si-a săturat foamea, umplând intrarea pesterii cu oase multe. La un moment dat a apărut şi vicleana vulpe, a dat roată pesterii şi după ce a cercetat-o cu atentie, a auzit invitatia lupului care o chema să vină lângă el, să se unească în dragoste şi prietenie. Atunci vulpea i-a răspuns:

- Oh, bietule lup, bine le mai spui tu acum ! Toate sună foarte frumos, dar pe dinafară pestera ta e plină de oase proaspete. Te cred, desigur, că doresti foarte mult şi vrei săfim una, dar mie, asa cum întelegi tu unirea, nu-mi place deloc. Pentru că, într-adevăr, dacă te cred şi vin lângă tine tu mă mănânci şi după ce ajung în pântecele tău, atunci fireste că vom fi una. Eu nu voi mai exista deloc şi tu vei fi numai unul, de aceea pe mine mă iartă şi caută-ti alti prosti ca să fii una cu ei.

Unirea pe care încearcă s-o înfăptuiască astăzi în Europa are ca model metoda lupului. Noi însă, scârbiti de modele de acest fel, spunem din toată inima: NU !

In continuare vă vom prezenta un fragment foarte interesant din revista "Nemesis" semnat de reputata ziaristă Liana Kanelli (nr. 35/ 20 febr. 1997). Din articolul său se vede clar că sunt multi aceia care aplaudă şi care contribuie la disparitia noastră. Fragmentul provine din declaratiile fostului ministru de externe al SUA, Henry Kisinger din septembrie 1994:

"Poporul grec este greu de guvernat şi de aceea trebuie să-l lovim adânc în rădăcinile sale culturale. Numai atunci se va învăta minte. Inteleg adică să lovim limba, religia, rezervele lui spirituale şi istorice, astfel încât să-i neutralizăm orice posibilitate de a se dezvolta, de a se remarca, de a se impune, pentru a nu ne mai stânjeni în Balcani, în Mediterana răsăriteană, în Orientul Apropiat, în toată această regiune nevralgică şi de mare importantă strategică pentru noi şi pentru politica SUA".

E necesar un referendum ?

Unii care încep să-si dea seama ce se întâmplă propun în cele din urmă să se organizeze un referendum. Puteti însă, vă rugăm, să ne spuneti, cum se poate organiza un referendum, când încă nu există o Constitutie care să stabilească de la început în articolele sale care este adevăratul chip al UE si, în plus, când nici oamenii politici nu stiu unde va sfârsi această uniune ? Ce om cu minte va primi să voteze pentru ceva, când nimeni nu-l informează cum va fi ? Oamenii maturi studiază problema, întocmesc un plan, verifică toate aspectele temei, îi informează pe larg pe cei interesati, votează planul şi numai după aceea încep materializarea lui.

Pentru prima dată în analele istoriei universale, anumite cercuri necunoscute au reusit să convingă popoarele să alerge ca să apuce să se integreze într-o uniune nesigură şi obscură, în care nu există nici cartă - statut, nici Constitutie. Monstruos în această afacere e faptul că ei conduc popoarele către un viitor nesigur, dându-le ca singur imbold să nu piardă pachetele Delor şi să nu rămână cumva pe dinafară; cu alte cuvinte, fac popoarele să se grăbească să se... înrobească!

Aici merită să vedem ce s-a întâmplat cu poporul Danemarcei, care la referendum a spus nu acestei uniuni: Europenii le-au transmis următorul mesaj: "E o greseală, faceti alt referendum !" Când a fost, asadar, vorba să se repete referendum-ul, auziti ce-a spus public, în Parlamentul nostru national, ministrul de atunci al Economiei Nationale, domnul Stefanos Manos, în sesiunea din 27 iulie 1992, care este înregistrată în procesele verbale ale Camerei:

"Ce se va întâmpla în cele din urmă dacă Danemarca nu va valida conventia ? E o întrebare la care nu s-a răspuns încă. Dar e foarte limpede că cel mai bun lucru care se poate face este să se creeze conditii în stare să permită poporului Danemarcei să-si reconsidere punctele de vedere. Cu cât mai repede, cu atât mai bine pentru Europa". Acest text al fostului ministru îl vom lăsa asa cum este, fără comentarii, pentru că vorbeste de la sine: câtă consideratie se acordă popoarelor, de al cui interes se îngrijesc şi ce fel de stat avem: democratie sau o abominabilă dictatură ? Constatati şi dumneavoastră singuri că nu vor deloc să asculte popoarele. Singurul lucru care îi interesează este să ne conducă împotriva vointei noastre, acolo unde ei au hotărât înaintea noastră pentru noi!

Dacă se va face referendum în aceste conditii, singurul răspuns logic va trebui să fie că nu dorim nici Uniune Europeană, nici acorduri Maastricht sau Schengen (nici măcar modificate).

Deasupra referendum-ului se află consfintirea drepturilor omului şi ale fiecărui cetătean

Puterea de stat, spun ei, pare să controleze toate canalele de comunicatie şi de informare în masă a cetătenilor şi să le transforme în mijloace de dirijare, de manipulare a constiintelor. Totusi, în ciuda controlului absolut pe care - asa cum se pare şi se spune - îl au asupra constiintelor, n-au îndrăznit totusi până astăzi şi nu îndrăznesc să lase aceste constiinte să se exprime liber prin intermediul unui referendum. Cu toate acestea, cerem referendumul, pentru că noi credem că adevărul există înnăscut în constiinta grecului, indiferent cât de intens este bombardamentul cu mesaje pe care-l suportă zi de zi.

Cu sigurantă, esenta nu se află în faptul de a avea sau a nu avea loc acest referendum. Lupta noastră va lua sfârsit numai în momentul în care va fi consfintit, fără a mai fi încălcat vreodată, dreptul fiecărui cetătean al Europei de a nu mai avea de suportat consecintele aplicării acordului Schengen asupra persoanei sale.

De altfel, Constitutia Greciei consfinteste acest drept al fiecărui cetătean - şi aceasta indiferent de vointa majoritătii poporului grec - de a nu fi supus la îngrădirea libertătii sale de constiintă şi a libertătii sale personale. De vreme ce Constitutia Greciei cedează însă în fata dreptului european, devine deja necesară consfintirea principiilor fundamentale ale Constitutiei grecesti într-o nouă Constitutie europeană.

Libertatea personală a omului nu constituie o chestiune care trebuie supusă referendumului şi care depinde de hotărârea unei majoritáti sau a unei minoritáti şi nici nu poate coborî la nivelul logicii lui 50% + i, ci este o chestiune de respectare a libertătii personale a individului şi este un bun inalienabil pe care nu-l poate lua nici o autoritate natională, transnatională sau internatională.

Să vedem mai întâi că vor fi consfintite la nivel european libertătile pe care le-am pomenit mai sus, libertăti de la sine întelese şi individuale şi să vedem că este dovedită şi în practică respectarea libertătii persoanei umane şi numai atunci poate vom putea accepta cetătenia europeană, numai atunci poate vom accepta să devenim cetăteni europeni liberi. Până atunci însă vom refuza şi pentru nici un motiv şi în nici un chip nu vom permite sa fim înregistrati prin mijloace electronice ca supusi şi sclavi europeni.

In Constitutiile nationale sunt cuprinse asa-numitele articole fundamentale care consfintesc libertătile individuale ale cetăteanului. Aceste articole nu sunt supuse procedurii de reconsiderare, tocmai datorită importantei lor.

Astăzi însă, prin transferul puterii de la nivel national la nivel transnational, fără a prinde de veste poporul grec şi mai înainte de a fi fost consfintite aceste prevederi fundamentale şi la nivel international şi la nivel european, vedem că hotărârile unor organe europene sunt superioare Constitutiilor nationale şi vedem că astfel se creează direct pericolul unei încălcări deja legale a libertătilor fundamentale individuale ale cetăteanului.

De aceea devine imperativă necesitatea juridică şi politică a redactării imediate şi a consfintirii, ca inviolabilă, a unei noi carte a drepturilor individuale ale fiecărui cetătean european, a cărei putere să fie superioară şi dreptului european şi fiecărui drept international.

Cine nu vrea unirea noastră cu Europa ?

Oricât ar părea unora de ciudat ceea ce voi spune, e vorba numai de adevăr. Iar acest adevăr este următorul: dacă noi, grecii, asa cum am explicat, dorim unirea noastră cu Europa, această Europă însăsi arată că pe noi ne vrea fie înăuntrul ei, dar morti, fie cu totul afară. Aceasta o

dovedesc foarte multe evenimente; totusi, aici, pentru a-i încredinta pe cei multi, vom spune un singur lucru:

Cercurile conducătoare şi obscure ale Europei au hotărât să creeze o uniune a statelor europene pe un singur criteriu: convergenta economiilor. Au stabilit ca inflatia să nu depăsească 1,5%, ca dobânzile să nu depăsească două unităti procentuale mai mult decât media celor trei tări cele mai stabile economic, deficitul să nu fie mai mare de 3%, iar datoria să nu fie mai mare de 60% din Produsul Intern Brut. Poate multora dintre noi cifrele acestea li se vor părea necunoscute şi de aceea nu ne vom ocupa aici de ele. Ce le-au spus însă în două cuvinte statelor ? Au spus: trebuie să faceti un efort pentru a atinge acest grad înalt de convergentă ! (Pentru că toate statele au avut cifre mai mari decât cele urmărite, iar aproape cele mai mari le-a avut tara noastră.) Astfel, după Maastricht, toate statele s-au angajat într-un efort de realizare a acestor obiective şi au întocmit un program de crestere a bugetului anual, aplicând anumite măsuri economice cum ar fi impunerea încă unui impozit cetătenilor lor şi asa mai departe. Veniturile care s-au adunat astfel le-au dat toate pentru a obtine cifrele cerute de convergentă, cu rezultatul ca treptat, treptat, încet, încet, să scadă cifrele la nivelurile dorite şi astăzi, cu putin înainte de data prestabilită a uniunii economice, care e 1999, aproape toate statele să fie aproape de cifrele dinainte asteptate şi să purceadă la uniune. Singura țară care rămâne însă departe de acestea, cu răsuflarea tăiată şi abia mai respirând, este tara noastră, căreia au avut grijă de acum să-i spună că nu are nici o sperantă să participe la prima fază a uniunii economice si, de asemenea, că va fi pedepsită pentru că n-a îndeplinit criteriile de convergentă. In paralel însă, i-au recomandat să continue "alergarea". Aici ne aflăm aşadar în fata unui înspăimântător antielenism, şi vă vom explica de ce.

In timp ce toate statele aplică fără probleme programul economic de convergentă, folosind țoti banii pentru acest scop, noi, grecii, n-o putem face, pentru că ne distinge specificul nostru pe care altii nu-l au: țoti vecinii conspiră împotriva granitelor noastre si, direct sau indirect, ne contestă sau ne încalcă drepturile nationale şi suverane. Aceasta ne face să ne dăm aproape întotdeauna o mare parte din buget pentru modernizarea dotării armatei. Intrebăm atunci: puternicii Europei oare nu văd că poporul nostru se lasă "stors" de bunăvoie, economic, şi că deja câtiva dintre noi îsi dau duhul pe drum ? Nu văd că nu ne lasă să dăm nici ceea ce iese din această "stoarcere", pentru a realiza cifrele cetute de convergentă ? Germania şi alte state îsi aruncă țoti banii pe care-i adună în fiecare an pentru a împlini acest obiectiv al convergentei. De vreme ce spun că ne iubesc şi că ne vor în interiorul Europei Unite, atunci de ce nu au avut ei însisi bunăvointa să ne spună: "Uitati, Grecia care vrea să fie împreună cu noi şi care duce o luptă cinstită, este nevoită să cheltuiască o mare parte din produsul efortului ei pentru apărarea drepturilor ei suverane. De aceea trebuie să legiferăm şi să adoptăm întâi de toate o dogmă externă unitară de apărare. Să se stabilească granite europene externe, astfel încât nimeni să nu mai uneltească împotriva lor şi să le mai conteste, şi astfel Grecia să se poată uni cu noi". Infrătirea şi solidaritea impun tocmai aceste lucruri, fratii mei! Ei însă, dimpotrivă, ne cer să ne desfiintăm granitele interne ! In timp ce ne pun să semnăm acorduri misterioase, cedându-le lor toate drepturile noastre de autonomie, în timp ce impun acordul Schengen, conspirând împotriva libertătii cetătenilor, ei arată o absolută indiferentă fată de granitele noastre externe, şi asta mai ales în momentul în care planifică până şi cel mai mic pestisor din apele noastre teritoriale. țoti aceia care au minte înteleg ce voim să spunem aici. Intrebăm asadar: 1) De ce nu vor prietenii nostri, europenii, să considere granitele noastre externe ale lor - asa cum fac cu cele interne ? De ce atunci nu ne apără, luându-ne partea ? Poate urmăresc şi mentin ei însisi acest climat pentru că, pe de-o parte, Franta ne vinde mirajele ei, în timp ce Germania ne vinde elicopterele şi tancurile ei. Ei nu se află deloc de partea noastră şi o dovadă foarte evidentă pentru toate acestea este faptul că exercită presiuni ca Grecia să accepte să fie finantată de Turcia. Iar lucrul cel mai ciudat din toată povestea este că vor să ne mai şi pedepsească pentru abaterea noastră de la programul de convergentă,

impunându-ne cea mai severă austeritate. şi ne facem că nu întelegem ce legătură are această austeritate cu criza care creste continuu şi cu tensiunea din Marea Egee. Ne-au explicat foarte limpede, fireste, că în nici un caz nu va fi vorba să intrăm în prima fază a uniunii monetare. De ce ? Dar se vede foarte limpede: sunt hotărâti prin această severă austeritate impusă poporului nostru, fără o dată la care urmează să înceteze, să-l silească, fără a-l lăsa însă să moară, să accepte fără conditii uniunea. Aici e foarte nimerită consideratia ziaristului Mihail Fiorante din ziarul "To Paron" ("Prezentul"), din 24 noiembrie 1996 (pe care mi l-a trimis), care ne lasă să întelegem când va sfârsi această auteritate: "Când vei lua dintr-un corp şi ultima picătură de sânge şi îl vei lăsa mort, atunci poti fi sigur că s-a terminat cu donările de sânge, s-a terminat cu transfuziile".

Incheiem, lăsându-le pe toate în seama judecătii dumneavoastră; noi ne bazăm pe judecata populară care spune: "Când ai asemenea prieteni (asociati), dusmani ce-ti mai trebuie ?" Cât despre asa-zisele măsuri corective pe care asociatii nostri îsi dau mereu osteneala şi se grăbesc să le ia, reconsiderând mereu conventiile şi atitudinea lor în functie de constatările şi de reactiile noastre, noi nu le vom lua în consideratie pentru că am învătat că: "Ziua bună se cunoaste de dimineată".

Nu avem avantaje economice

Toti cei care sustin că ne bucurăm de anumite avantaje economice de la Europa Unită dovedesc o mare necunoastere a temei sau poate au vreun interes de la această uniune. Desigur, e cert faptul că anumite persoane au avantaje economice, asa cum de asemenea e cert faptul că cel câstigat nu e poporul, lucru pe care în această clipă îl dovedesc foarte limpede datele statistice pentru somaj, închiderea a sute şi mii de întreprinderi mici şi mijlocii şi gâfâitul tuturor cetătenilor greci contribuabili. Asadar, după cum se pare, de avantajele economice se bucură anumiti factori economici şi politici care se numără pe degete, dar care, stiind să-si facă bine treaba, au pus mâna, asa cum se spune, pe anumite mijloace şi canale de comunicare şi informare în masă şi prin ele arată că, vezi Doamne, țoti grecii au de profitat.

Toti vorbesc de pachetele Delor, dacă le luăm sau nu. Totusi, sunt putini aceia care s-au asezat şi s-au ocupat îndeaproape de problemă spre a vedea: 1. pentru ce motiv se dau; 2. de unde provin acesti bani; 3. în ce scop se dau banii. Dacă nu v-ati ocupat de această temă, vă vom informa noi: mai întâi şi mai întâi acesti bani se dau numai şi numai pentru a se realiza anumite lucrări programate de Europa şi pentru a fi creată o infrastructură care va fi folosită apoi de statul unit european. De aceea vedeti că, în timp ce factorii responsabili sustin că n-au pentru dumneavoastră "nici o drahmă", sume uriaşe sunt puse la dispozitie pentru mari lucrări rutiere, cum este şi terminarea căii Egnatia (pe care o vor folosi TIR-urile europenilor care transportă mărfuri în Răsărit) sau aeroportul din Spata (ca să aibă aeroporturi modernizate) sau modernizarea marilor porturi ale tării, modernizarea telecomunicatiilor şi infrastructura întregii dotări electronice, care va servi la punerea în practică a controlului mondial. Toate aceste lucrări se realizează pentru a sluji intereselor lor şi nu pentru dezvoltarea noastră natională, sau pentru ajutorarea cetatenilor defavorizati.

In ceea ce priveste provenienta acestor bani, trebuie să stiti că cea mai mare parte a lor provine din contributiile noastre la fondul european - sume care nu sunt comunicabile ! Nu trebuie, cu alte cuvinte, să stim ce dăm noi, trebuie să stim numai ce ne dau ei, pentru a-i considera binefăcătorii nostri.

Dacă facem totusi o socoteală a ceea ce dăm şi a ceea ce primim înapoi, veti vedea limpede că ne însală. Comparati cifra de afaceri a importurilor şi a exporturilor pe care le avem pe

ramură: în agricultură, în industrie, în cresterea animalelor etc., şi veti constata că ne sug chiar şi măduva, stingând orice e grecesc.

Nu cumva vedeti şi dumneavoastră că poporul are avantaje economice din toată această procedură a uniunii ? E de la sine înteles că pentru a câstiga noi, altii trebuie să piardă. Dumneavoastră credeti că vor pierde cei care au inventat ideea convergentei economice ? Noi, din partea noastră, vedem că ne conduc cu exactitate matematică la o restrângere industrială, privatizând totul şi închizând pe rând dar sigur toate întreprinderile mici şi mijlocii. Vedem că singurul lucru pe care îl veti dobândi treptat dumneavoastră, poporul, în drumul spre convergentă, va fi reducerea veniturilor dv. sociale, cu toate urmăriie negative pe care le poate aduce după sine un asemenea lucru. Cât despre faptul că economia noastră se va redresa prin aceste măsuri, suntem absolut siguri şi noi că, atunci când ţoti vom muri din cauza "stoarcerii" prea mari şi când toate de aici le vor prelua germanii, sigur se va redresa şi economia tării noastre.

Aveti în vedere şi faptul că în anumite părti ale Greciei deja au fost votate cantinele colective, unde merg să mănânce sute de săraci ? Sau poate s-a nimerit să cititi sau să auziti că aproximativ 60 de milioane de europeni se află deja sub limita sărăciei ?

Epilog la partea întâi

Cred că fiecare dintre dumneavoastră, după toate acestea, veti întelege că:

1. Nu este posibil, ca cetătean grec, să fiu indiferent la soarta tării mele şi să mă străduiesc să merg înainte pe calea mea întru Dumnezeu fără să-mi pese, când în acelasi moment niste străini îmi duc tara către d..... Consider că fără "convergenta (unirea, n. tr.) noastră, a amândurora" nu e cu putintă să prospere cineva. Cred că ţoti sunteti de acord că înaintea convergentei economice cu străinii trebuie să existe mai întâi "convergenta noastră, a amândurora".

2. Pentru că am împuternicirea de a fi şi duhovnic, la mine vin multi afectati de criza de care am vorbit mai înainte, care cu disperare îmi cer să-i ajut în diverse moduri sau să le dau sfaturi. Consider că e datoria mea să transmit durerea inimii lor factorilor responsabili şi celor care conduc această tară. Din partea mea pot să le-o ofer şi asta şi fac, ca să fiu consecvent cu mine însumi şi ca să nu fiu mustrat mai târziu de constiinta mea.

3. Iertati-mă dacă am vorbit prea mult despre această temă de maximă importantă. Doresc ca noi ţoti să ne asumăm răspunderile care ne revin, să actionăm în consecintă, să facem ceea ce trebuie ca să punem frână acestei crize care si-a făcut aparitia şi care vedem că, cu cât va trece timpul, cu atât mai mult se va înrăutăti.

Partea a doua

Acordul Schengen

Introducere

Din cele scrise în prima parte a acestei cărti, oricine poate vedea foarte limpede că lipseste spiritul democratic din întreaga procedură de creare a UE. Se străduiesc cu multă grijă să ascundă popoarelor care va fi forma ei finală şi de aceea purced treptat la crearea unor noi acorduri, cum este şi cel de la Schengen. Fireste, noi rămânem neclintiti în pozitia noastră initială şi nu suntem de acord cu clădirea unei Europe Unite care nu are deloc temelii. Asa procedează, de altfel, orice cetătean cu minte şi lucid. Pentru că, făcând cunostintă cu acest acord, se va întări şi mai mult pozitia noastră descrisă mai sus, vom trece pe scurt la analiza lui.

Acordul Schengen - câteva date istorice

Anumite persoane care se găsesc în spatele întregii proceduri de creare a UE şi care încearcă să tragă sforile în modul lor cunoscut, dintr-o dată, într-un secret deplin, au semnat un acord "diferit de celelalte". La 14 iunie 1985, Germania, Franta, Luxemburg, Olanda şi Belgia au semnat în orasul Schengen din Luxemburg acordul cu acelasi nume. Membrii fondatori ai acestui acord au mai făcut de atunci un pas, semnând la 19 iunie 1990 acordul de aplicare a Conventiei Schengen, un document constituit din 142 de articole. In 1990 a semnat Conventia Schengen şi Italia, iar în 1991 au aderat la ea Spania şi Portugalia. In noiembrie 1992 au semnat acordul Schengen şi Grecia şi Austria, iar în decembrie 1996 l-au semnat Danemarca, Suedia şi Finlanda.

Continutul acordului

Nu e posibil să cităm aici toate articolele Conventiei Schengen, care ar forma o întreagă carte. Vă vom spune în rezumat ce li se impune popoarelor prin această conventie şi oricine va dori să vadă în detaliu întregul ei continut poate consulta cărtile apărute, care cuprind toate prevederile şi toate articolele.

Asadar, această Conventie, pentru prima dată în analele istoriei, vine să ceară legalizarea urmăririi tuturor cetătenilor ! In ansamblul ei, Conventia vorbeste despre cum trebuie să se realizeze această urmărire.

In art. 99, § 2, scrie: "O asemenea înregistrare se poate realiza (...) şi cu scopul prevenirii amenintărilor la adresa sigurantei nationale: a) In cazurile în care există indicii reale care creează bănuieli că o anumită persoană are intentia să comită, sau comite, mai multe fapte şi deosebit de grave pedepsite de lege; b) în cazurile în care aprecierea generală a unui anumit individ, şi în special pe baza faptelor pe care deja le-a comis până la un anumit moment, permite să se presupună că persoana avută în vedere va comite şi în viitor fapte deosebit de grave pedepsite de lege." In acelasi art. § 6: "Dacă nu este permis controlul special în conformitate cu legislatia unei tări participante, atunci controlul special se transformă automat în aceasta tara-membru în urmărire discretă".

In art. 96, § 2: "Hotărârile se pot baza pe amenintarea ordinii publice sau a sigurantei statului, amenintare pe care e posibil să o constituie prezenta unui străin pe teritoriul national. Acesta poate fi în mod special cazul: (...) 2) Unui străin împotriva căruia există bănuieli întemeiate că a comis fapte grave pedepsite de lege (...) sau împotriva căruia există indicii reale că are intentia să execute asemenea fapte care încalcă legea pe teritoriul unui stat membru".

Vedem printre altele că acest acord perverteste şi denaturează spiritul sistemului nostru penal

care se bazează pe încălcări ale legii dovedite şi nu pe suspiciuni, sau pe vreo bănuială sau vreun indiciu. Prin acest acord e desfiintat neîndoios principiul de bază al statului de drept, care e prezumtia de nevinovătie şi se consfinteste prezumtia de vinovătie a cetătenilor. Până acum, dacă cineva ne acuza de vreo faptă, trebuia să dovedească în fata autoritătilor că suntem vinovati, în timp ce acum e permisă urmărirea cetăteanului numai şi numai pentru că pot exista anumite suspiciuni, că e posibil, în viitor, să existe o dispozitie din partea sa de a încălca legea ! Asadar, de acum înainte va trebui ca cetăteanul însusi să-si dovedească nevinovătia.

Caracterul antiderhocratic al acordului

Astfel, asa cum s-a făcut toată regia acordului şi asa cum a avut loc semnarea lui de către membrii fondatori în 1985, în cel mai mare secret, încât popoarele au aflat doar în 1988 ce s-a comis, credem că se vede foarte clar că cei care l-au fabricat au ezitat să-l scoată la lumină, de aceea au făcut-o metodic şi treptat. Când popoarele au fost informate de continutul acordului, imediat au început să "răsară" de peste tot reactii ale statelor, ale popoarelor, ale cetătenilor, chiar şi în Parlamentul european. Ce-au făcut atunci promotorii acestui acord ? Au răspuns: 1. Aveti dreptate să vă temeti, de aceea şi noi - urmând să vă alungăm nelinistile justificate - pentru a fi pusă în aplicare Conventia, obligăm fiecare stat membru să adopte, cel mai târziu până la intrarea în vigoare a prezentului acord, "legislatia natională necesară, asa încât să se asigure un nivel de protectie a datelor cu caracter personal". (Cu celelalte 99 de niveluri ce s-a întâmplat ?) 2. Transmiterea datelor cu caracter personal prevăzută în prezentul acord nu se poate face decât atunci când prevederile pentru protejarea datelor cu caracter personal, prevăzute la paragraful 1, vor intra în vigoare pe teritoriul statelor-membre, state pe care le priveste transmiterea datelor" (art. 126).

Considerând deci necesară adoptarea unei legi nationale a protejării cetăteanului de acordul Schengen, mărturisesc deschis că acest acord conspiră împotriva cetătenilor liberi. Cu alte cuvinte, ei mărturisesc primii ceea ce noi constatăm pe urmă.

Uitati-vă, dar, fratilor, cum vin să ne însele şi să ne smulgă consimtământul prin metoda inducerii în eroare şi a minciunii!

Proiect de lege - "Protejarea individului de prelucrarea datelor cu caracter personal"

Pentru că UE obligă Grecia să aplice acordul Schengen din octombrie 1997, tara noastră a trebuit să depună eforturi pentru pregătirea deplină a punerii sale în practică. Cele mai importante probleme pe care le întâmpină deplina punere în aplicare în tara noastră a acordului Schengen sunt următoarele: 1. Votarea legii protejării datelor cu caracter personal. Această lege este o premisă de bază pentru trecerea în tara noastră la validarea acordului Schengen, astfel încât acesta să fie pus în aplicare. 2. Infrastructura electronica cerută pentru sustinerea tehnică a acordului Schengen. (In ce priveste infrastructura electronică, aceasta a început să se materializeze aproape cu un an mai devreme. Acordul Schengen se aplică aşadar cu mult înainte de a fi validat de Cameră. Vedeti atunci câtă consideratie au pentru guvernele şi pentru popoarele lor; mai întâi se construieste infrastructura şi începe să se aplice acordul şi numai apoi reprezentantii poporului se presupune că se pronuntă în legătură cu ce doreste poporul. Atât de "democratic" ne impune această Europă tot ce doreste !

Mai regalisti decât regele

In martie 1997 a venit în Parlamentul grecesc spre votare celebra lege cu denumirea: "Protejarea individului de prelucrarea datelor cu caracter personal". Fiti atenti aici, fratilor, ce s-a întâmplat: prin articolele legii 2472/1997, pe care au făcut-o, vezi Doamne, ca să ne protejeze de acord, ei depăsesc chiar şi ce prevede acordul însusi. şi în timp ce articolele vorbesc despre date care privesc asa-zisa combatere a criminalitătii, prin legea 2472/1997 se adaugă în plus şi culegerea de date foarte personale, cum ar fi provenienta rasială şi natională, convingerile politice, religioase, rasiale, filosofice, participarea la organizatii sau la corporatii sindicale, probleme care privesc sănătatea, protectia socială şi viata erotică personală.

Asa cum putem constata, prin acest acord au venit să ne lege picioarele; desi au făcut legea 2472/1997 ca să ne protejeze, ne-au legat de fapt şi de mâini, şi de picioare. Foarte multi deputati din toate partidele au cerut ca legea să nu se voteze şi au cerut să li se dea o explicatie asupra scopului pe care-l serveste urmărirea vietii particulare a cetătenilor şi centralizarea datelor personale. Bineînteles că n-au primit nici un răspuns ! Domnul deputat Ioannis Kapsis a luat cuvântul în Cameră pe 13 martie 1997 şi a cerut domnului ministru al Justitiei să-i răspundă atunci imediat: "Prima mea observatie se adresează personal ministrului, care are un bogat istoric de lupte pentru cauza democratiei şi a drepturilor individuale, şi îl rog să-mi spună - pentru a putea vota acest articol - un caz ipotetic în care culegerea de date personale poate constitui un avantaj pentru societate în ansamblul ei. Il rog să mă întrerupă şi să-mi spună un caz, cel mai fantastic şi cel mai ipotetic. Dacă nu mă întrerupe, va trebui ca în week-end să se gândească la această prevedere şi să interzică categoric orice centralizare de date personale, Nu pot întelege de ce societatea în întregul ei sau statul va fi protejat dacă cunoaste preferintele mele erotice sau activitătile mele. Nu mă tem, domnule ministru. Stiti că întreaga mea viată e deschisă ca o carte. Vă fac şi un serviciu. Nu trebuie ca această dispozitie să poarte semnătura lui Iannopoulos" (din procesele verbale ale Camerei).

Bineînteles că nu a existat bunul simt cuvenit, acela de a se răspunde la întrebarea deputatului care privea datele cu caracter intim. şi oricine nu si-a pierdut încă judecata va întelege de ce vor toate aceste date şi de ce nu răspund la aceste acuzatii când sunt întrebati în mod oficial în Parlament de către reprezentantii poporului. De altfel, toate le fac spre binele poporului!

Denumirea Legii 2472/1997

Această lege s-a numit "Protejarea... " numai şi numai pentru a fi înselati. In conformitate cu spusele reprezentantilor poporului, ale parlamentarilor, numai eufemistic legea s-a numit asa, pentru a nu suna rău, cum spre exemplu Marea neprimitoare, neospitalieră a fost numită Marea Ospitalieră. La fel au procedat şi cu titlul legii. Domnul deputat Evghenios Haitidis, la 12 martie 1997, foarte bine a spus că: "... în loc să ne protejeze, într-un mod, as spune, ascuns, cu o piele de oaie care încearcă să-l facă pe lup o oaie inofensivă, această lege legiferează în esentă - acolo unde vrea - aceste încălcări, aceste transgresări ale oricărei notiuni de deontologie, ale oricărei notiuni de etică, dar şi ale oricărei notiuni - as spune - de democratie... " (din procesele verbale al Camerei).

Legea 2472/1997 va fi în vigoare până la validarea acordului

In tara noastră acum, în ultimul timp, se întâmplă lucruri ciudate. Desigur, n-am vrea niciodată să credem că ministrii şi deputatii nostri orice fac, fac ca să ne vândă legati de mâini şi de picioare străinilor. Ne adresăm deci tuturor acelora care au votat legea 2472/1997 şi îi întrebăm: pentru ce motiv prietenii nostri, asociatii nostri, întrucât spun că au proiectat această lege ca să protejeze popoarele, n-au integrat-o chiar în articolele acordului Schengen ca, după

validarea sa, să intre în vigoare şi legea respectivă, de vreme ce va fi cuprinsă în articolele sale ? Răspunsul e simplu pentru ţoti cei care încă obisnuiesc să gândească lucrurile şi să le studieze. Acordul Maastricht, acordul Schengen, orice acord european, şi în general dreptul comunitar, izvorăsc din dreptul international şi prin urmare sunt primare. Dimpotrivă, legea care s-a votat în Cameră este o lege natională comună care, după validarea acordului, cedează în fata sa. Sigur, o dată cu această lege cedează şi toate reglementările pozitive pe care le prevede şi care vin în contradictie cu articolele acordului. Astfel, de acum înainte poporul e lăsat la mila fiecărui guvernant şi la mila unei autorităti necunoscute. A unei autorităti care are dreptul prin lege să culeagă şi să prelucreze date; să hotărască în ceea ce priveste aceste date şi care - de notat - e supremă şi incontrolabilă, adică nu poate fi controlată absolut de nimeni.

Legea de care vorbeam (2472/1997) serveste două scopuri: în primul rând, votarea ei a fost o conditie indispensabilă pentru validarea-acordului Schengen. In al doilea rând, prin votarea acestei legi a fost repusă în vigoare vechea lege (1599/1986 a lui M. Koutsoiorgas), a emiterii cărtilor electronice de identitate şi a numărului de cod unitar de înregistrare, dar deja intrăm în procedura emiterii lor.

Emiterea identitătilor electronice nu e optională

Ii auzim pe foarte multi spunând: pentru că poporul nu doreste noile identităti electronice va trebui ca acordarea lor să se facă optional. Acest punct de vedere îl citim chiar şi în circularele unor cucernici şi luptători arhierei, care cu constiinta curată se îngrijesc de turma lor şi care nu sunt indiferenti. Dorim ca putinele lucruri pe care le aducem aici şi pe care le veti citi mai departe să ne informeze pe noi ţoti în legătură cu această temă atât de delicată, pentru a actiona apoi asa cum trebuie.

Acordul Schengen izvorăste, asa cum am spus, din dreptul international, care e primar si, prin urmare, superior oricărui drept national. Acordul impune fiecărui stat membru să-l valideze, sa-l pună în vigoare şi în aplicare pînă la un anumit termen. In cazul în care statul-membru nu se conformează în intervalul de timp prevăzut, acesta va suporta şi sanctiuni. Pe de altă parte, nici o reglementare din dreptul national nu poate fi superioară dreptului comunitar (acordului). Acest lucru va trebui considerat de la sine înteles, pentru că, dacă dreptul comunitar n-ar fi fost angajant, atunci Comunitatea, care se bazează pe acorduri, s-ar fi dizolvat.

Asadar, prin acest acord, UE obligă statele membre să-i respecte fără nici cea mai mică abatere recomandările. Orice stat care nu se conformează suportă sanctiuni sau se retrage şi nu mai participă la acord. Prin urmare, acordul este angajant şi nu lasă posibilitatea ca, într-un stat, jumătate să se supună prevederilor acordului şi cealaltă jumătate, dintr-un motiv sau altul, să nu se supună. Ceea ce a spus şi ministrul nostru, domnul Evanghelos Iannopoulos, la 18 martie 1997, în Cameră: "Vine aşadar recomandarea şi impune. Recomandarea, directiva, înseamnă Constitutie pentru Grecia. Sau o accepti, sau iesi din Comunitate: da sau nu. Aceste directive sunt legi ale Comunitătii. Te conformezi lor... " (fragment din procesele verbale ale Camerei). De asemenea, acelasi ministru, la propunerea care s-a făcut de a nu se vota această lege antidemocratică, pentru că drepturile omului sunt sfinte prin Constitutie, a dat un răspuns care merită atentia noastră: "Orice trebuie să tăiem, să tăiem, dar nu în afara recomandării, pentru că vom avea probleme... " şi mai jos: "Am spus că deja avem Constitutie, recomandarea. şi stăm pe recomandare... " (Procesele verbale ale Camerei din 18.03. 1997. Fragment din discursul ministrului Evanghelos Iannopoulos.)

Vedem că Statul însusi, cu Constitutia sa, nu poate să nu respecte recomandarea acordului. De ce nu întelegem aşadar că, cu atât mai mult, nici chiar o parte din popor, chiar dacă această parte constituie majoritatea zdrobitoare, nu poate să nu respecte prevederile acordului ? Când statul însusi mărturiseste că e neputincios, atunci prin ce lege natională simplă ne vor fi consfintite drepturile ? Sau, mai mult încă, promisiunilor cui vom încredinta, ca niste naivi, această temă de importantă majoră, "făcând să atârne un întreg popor de gâtul nostru" ? In ce moment - asa cum o arată lucrurile - va ceda chiar şi Constitutia noastră, pentru că acordul izvorăste din dreptul international, care este primar ? In sfârsit" să nu abordăm o temă care e atât de gravă cu o asemenea lipsă de responsabilitate. Să întrebăm câtiva distinsi oameni ai legii ca să vedem dacă este cumva posibil să fie semnat un acord Schengen de către stat, iar aplicarea lui să fie optională. Sau poate vreti să ne bazăm pe angajamentele oamenilor nostri politici, care ne vor asigura că va fi optională emiterea cărtii de identitate, numai ca să domolească reactiile poporului ? După ce se vor domoli aceste reactii provocate de tema validării acordului şi vor fi emise cărtile de identitate, ne vor spune adevărul, adică: cine nu are identitatea electronică nu va fi un cetătean cu situatie legală şi va avea de suportat toate consecintele pe care le prevede legea. Vă rugăm mult să aveti în vedere toate aceste lucruri, precum şi faptul că nu este posibil caj umătate din cetătenii unui stat-membru să apartină acestui acord şi cealaltă jumătate să nu apartină. Dacă acordul n-ar fi avut un caracter angajant, întelegeti ce s-ar fi întâmplat în statele-membre ale Europei ? Distinsii oameni politici care iubesc tara şi religia noastră ne-au informat că, după validarea acordului, statul va începe să emită cărtile electronice de identitate. Apoi, printr-o metodă vicleană, vor obliga muncitorii să le primească în ramura şi în domeniul în care lucrează. Mai întâi îi vor obliga pe cei din serviciile publice, apoi treptat, treptat pe ceilalti, astfel încât să nu se nască reactii generale împotriva acordului. De aceste reactii generale se tem ei! De aceea şi urmăresc să-i izoleze în mod ingenios, pe ramură, pe cei mai sensibili, care simt că se aduce atingere sentimentului lor religios şi libertătii lor.

Intelegem deja, cred, că nu e cu putintă în nici un caz să functioneze caracterul optional. Functionează, după cele spuse de ministrul nostru: "da sau nu"; nu e cu putintă ca jumătate din cetăteni să aibă un număr de cod unitar de înregistrare şi cealaltă jumătate nu.

Cum se leagă Acordul Schengen de numărul 666

Acordul Schengen este acel cadru teoretico-legislativ prin care este dată acum şi posibilitatea juridică a culegerii de informatii despre cetătenii popoarelor, devenind marginale toate articolele fundamentale ale tuturor Constitutiilor europene care, în conformitate cu Carta europeană, arătau respect fată de libertatea privată şi personală a cetăteanului. Se desfiintează deja dezvoltarea în libertate a personalitătii umane. Este aşadar un sistem care permite unora să exercite o urmărire electronică mondială şi un control la nivel personal. Asa cum am explicat, de aceea protestează fiecare cetătean, văzând cum i se ia bunul inalienabil care e libertatea sa personală şi cum sunt abolite toate articolele fundamentale ale Constitutiei prin care fusese consfintită libertatea personală. Aici aşadar suntem de acord toti, indiferent de ideologie, că nu este posibil să se legifereze abolirea libertătii omului, ceea ce tocmai a făcut validarea acordului Schengen.

In afară însă de partea teoretică a acordului şi de cadrul legislativ, mai există şi o altă parte care priveste punerea sa în aplicare, parte care se referă la modul în care va deveni posibilă culegerea electronică a datelor (urmărirea), clasificarea datelor personale şi prelucrarea lor. Să vedem aşadar ce mod de aplicare au ales. Numai că aici trebuie putină atentie, ca să întelegem exact ce se întâmplă, de ce, adică, se străduiesc toti să treacă întreaga chestiune pe ascuns, pentru a evita reactiile.

Legea 2472/1997 a "Protejării individului de prelucrarea datelor cu caracter personal", în art. 8 (interconectarea arhivelor) spune că e vorba de a se face uz de un număr codificat unitar de înregistrare. Această lege, prin votarea ei, a reactivat legea 1599/1986 a lui M. Koutsoiorgas, care pe baza art. 2 stabilea aplicarea numărului de cod unitar de înregistrare (NCUI). Acesta este format din 13 cifre şi simboluri şi este unic în lume pentru fiecare cetătean. Cel mai probabil mod prin care va fi dat se spune că va fi cunoscutul cod barat (linear) de marcare a produselor în sistemul E.A.N. - 13 (vezi studiul electronic care urmează), sistem care, stim foarte bine, cuprinde numărul 666. Numărul de cod unitar de înregistrare va însoti de acum înainte fiecare cetătean şi va cuprinde: buletinul de identitate, certificatele de stare civilă, carnetul de votant, numărul din lista electorală, pasaportul, carnetul de asigurare, codul de înregistrare fiscală, permisul de conducere, numărul din registrul de nasteri (sex masculin sau feminin), numărul din registrul de stare civilă, numărul din registrul consular, contul personal la bancă. Asadar, în putine cuvinte, e vorba de un număr personal care va însoti cetăteanul în fiecare tranzactie cu Statul şi în fiecare activitate. Acest număr va înlocui orice priveste individul; va fi folosit oriunde şi oricând, încât fără el nu va fi posibilă nici o tranzactie.

Trebuie acum să vedem unde se va găsi acest număr de cod unitar de înregistrare. Fiecare număr se va fi înregistrat în Banca Natională de Date, care va fi conectată la Banca Transnatională de Date de la Strasbourg şi de la Bruxelles; de altfel, toate băncile de date nationale mai mici din statele membre vor fi conectate între ele. Acolo se va găsi un dosar electronic al fiecărui cetătean înregistrat, cu un număr de cod unitar de înregistrare, asteptând să se umple cu toate datele care vor fi culese.

Să vedem acum cum se va realiza culegerea datelor.Intelegeti că urmărirea a 350 de milioane de oameni de către o mie de indivizi este imposibilă. De aceea, pentru a se realiza acest control, numărul de cod unitar de înregistrare trebuie să însotească fiecare cetătean în fiecare aspect al vietii sale şi în fiecare tranzactie pe care o face, pentru a fi culese datele prin tocmai folosirea acestui număr.

Nu ni s-a spus în ce mod va fi dat acest număr fiecărui cetătean şi nicăieri în cadrul acordului nu se specifică cum se va da şi unde va fi plasat. Prin urmare, de vreme ce, juridic vorbind, nu s-au angajat în ceea ce priveste locul în care va fi pus şi ce va contine, li s-a dat puterea în alb să-l pună unde doresc şi unde văd că serveste; de asemenea, li s-a dat puterea de a introduce în el orice număr codificat de sigurantă (666) doresc. Pentru modul de aplicare al controlului, nu i-am angajat; asadar, prin urmare, am semnat şi i-am împuternicit în alb. E ridicol acum să stăm şi să ascultăm pe fiecare spunându-ne că nu se vor emite identitāti electronice, sau că în ele nu va fi cuprins numărul 666, sau că nu se va folosi sistemul E.A.N. - 13, sau orice altceva mai inventează ca să ne linistească şi să ne suprime reactiile. Esenta temei stă în faptui că am semnat deja, şi nu în ceea ce spun ei sau promit cu dărnicie. (Când cineva face un contract si-l semnează, e valabil numai ce este cuprins în scris în contractul respectiv şi numai angajamentele prevăzute de părti a fi cuprinse. Promisiunile şi angajamentele în afara contractului nu au valabilitate şi nici existentă juridică. De exemplu, dacă cineva face un contract cu un antreprenor pentru construirea unei clădiri, în acest contract vor fi cuprinse: costul, durata şi termenul executiei, terenul şi planul de constructie, sistemul de plată; toate acestea sunt valabile pentru antreprerior si-l angajează numai pe el. Modul însă în care va fi construită clădirea şi mijloacele folosite, când în contract nu există vreun angajament scris asupra lor, tin de libera alegere a antreprenorului, adică tot ce priveste săparea temeliilor, dacă se vor folosi muncitori cu cazmale sau excavatoare,sau în ceea ce priveste turnarea betonului, dacă amestecul se va face cu mâna sau va fi adus gata preparat în betoniere.) Revenind însă la tema noastră, rezumând, vă atragem atentia că pentru modul de aplicare al acordului nu s-au angajat si, prin urmare, pot da oricum numărul codificat unitar de înregistrare. De exemplu:

prin carta de identitate, prin orice cartă financiară, prin orice cartă de sănătate, sau prin orice microcip implantat pe mână sau pe frunte.

In cadrul discutiei care a avut loc în legătură cu acordul Schengen, s-a propus ca cel mai eficient mod de aplicare plasarea acestui număr pe mână sau pe frunte, pentru a nu exista pericolul ca, introdus pe vreun card oarecare, fie de identitate, fie de alt fel, posesorul său să-l piardă, să-i fie furat sau să fie falsificat. S-a hotărât ca propunerea să fie restudiată, de vreme ce toate tările "fac greseala" anterior să semneze şi să valideze acordul Schengen. Domnul K., jurist la birourile Comisiei Europene din Luxemburg, a spus: "A fost discutată în cadrul acordului Schengen tema plasării acestui număr de cod de înregistrare pe frunte sau pe mână". şi a subliniat: "ceea ce vă spun eu acum s-a spus întocmai".

Rezumând asadar, spunem că acordul are două fete: are o latură juridică şi teoretică, care e şi cea esentială, şi o a doua, care e modul de aplicare a acordului. Prin latura sa juridică şi teoretică, acest acord desfiintează articolele fundamentale ale tuturor Constitutiilor europene şi ,asadar, şi pe cele ale Constitutiei grecesti, care consfintesc drepturile omului şi libertatea individului şi a întregii societăti. Astfel, este desfiintată notiunea de cetătean liber şi sunt fabricati niste supusi controlati electronic ai unei autorităti incontrolabile. Faptul împotriva căruia noi țoti reactionăm este acela că acordul Schengen desfiintează libertatea personală, legiferează urmărirea discretă si, prin urmare, culegerea secretă a datelor. Discretă înseamnă să nu stie celălalt nici că-l urmăresc, nici că se culeg informatii despre el şi nici cum sunt înregistrate aceste informatii. Se instaurează notiunea de suspect pe baza unor suspiciuni generale şi vagi. Se legiferează astfel posibilitatea urmăririi şi a înregistrării datelor despre indivizi despre care se presupune că sunt predispusi în viitor să încalce legea ! Reactionăm de asemenea şi împotriva modului de aplicare a acestui acord, pentru că aduce atingere constiintei religioase a sute de milioane de crestini, prin întrebuintarea ca număr international de sigurantă a lui 666 şi prin plasarea codului barat folosit pentru produse pe mână sau pe frunte. Toate aceste elemente pe care le găsim în Sfânta Scriptură ne informează că se încearcă înrobirea omului într-o măsură care n-are precedent.

Asadar, reactia împotriva însemnării şi împotriva numărului este în esentă o reactie numai şi numai împotriva desfiintării libertătii. 0 abolire care are toate caracteristicile din Sfânta Scriptură şi care ne avertizează că orice altă abolire a libertătii din trecut ar păli în fata ei.

Aceste putine lucruri vi le-am spus ca să cunoastem ce ne impun şi pentru ce motiv anume reactionăm împotriva acordului Schengen.

Statutul legal în tara noastră astăzi

Din păcate, toate în epoca noastră arată că trecem printr-o perioadă de confuzie. Toate se petrec în obscuritate şi se uneltesc în întuneric. Pe lângă aceste probleme, tara noastră mai are de suportat şi o problemă de ordin juridic care, din păcate, prin faptul că nu se rezolvă ne împovărează pe zi ce trece şi ne angajează tara: prin integrarea noastră în UE, Grecia se găseste între dreptul comunitar şi propria ei Constitutie, care numai aparent sunt egale şi echipotente. Incă nu ni s-a explicat care din cele două prevalează, în cazul în care ajung să se confrunte, pentru că numai atunci când unul nu vine în contradictie cu celălalt toate merg bine.

Astăzi constatăm că în practică Constitutia noastră e anulată atunci când vine în contradictie cu prevederile unui acord, cum este de exemplu acordul Schengen. Prin acest acord este legiferată culegerea şi prelucrarea de date personale, fapt care vine în contradictie cu

Constitutia noastră, care stabileste: "Respectarea şi protectia valorii omului constituie obligatia de căpătâi a statului", "Libertatea personală este inviolabilă" (art. 5, § 3); "Fiecare are dreptul să-si dezvolte liber personalitatea şi să participe la viata socială, politică şi economică a tării... " (art. 5, § 1); "Toti cei aflati în statul elen se bucură de absoluta protectie a vietii, a demnitătii şi a libertătii lor... " (art. 5, § 2); "Viata particulară şi familială a individului este inviolabilă" (art. 9, § 1); "Confidentialitatea corespondentei şi a liberei comunicării de orice fel este absolut inviolabilă... " (art. 19); "Statul ia măsurile cuvenite pentru asigurarea libertătii sindicale... " (art. 23, § 2). Există încă multe alte prevederi care vin în contradictie cu cele ale acordului Schengen; vedem în practică, pe de o parte Constitutia noastră cedând, iar pe de alta acorduri care par a fi transconstitutionale, în acord cu hotărârile "anumitor" tribunale supreme, a căror motivatie este următoarea: "Dreptul comunitar izvoräste din dreptul international si, fiind primar, e mai presus de dreptul constitutional al statelor membre". Actualul ministru al Justitiei, Evanghelos Iannopulos, la votarea legii a spus: "Recomandarea, directiva, înseamnă pentru Grecia Constitutie", şi "avem o Constitutie care e tocmai această recomandare. şi pe această recomandare stăm". Ministrul însusi mărturiseste indirect că pentru Grecia Constitutia sunt deja recomandarea comunitară şi acordul şi că lui suntem obligati să ne supunem de acum înainte şi pe el ne vom baza. Aceasta este de fapt problema ! Nu e cu putintă ca vreodată natiunea noastră să se sprijine pe declaratiile, oricare ar fi ele, ale unui ministru în legătură cu o temă atât de importantă, asa cum nici un judecător nu se poate pronunta după propria sa judecată. Chestiunea desfiintării Constitutiei este o problemă care tine de vointa poporului grec şi întrucât acest popor nu s-a pronuntat pentru asa ceva, în baza art. 93, § 4 din Constitutia Greciei: "Tribunalele sunt obligate să nu aplice nici o lege al cărei; continut contrazice Constitutia"; iar în baza art. 87, § 2: i "Judecătorii, în exercitarea atributiunilor lor, se supun numai Constitutiei şi legilor şi în nici un caz nu sunt obligati a se conforma prevederilor care urmăresc dizolvarea Constitutiei".

Corpul nostru legislativ national trebuie să respecte şi suveranitatea populară, independenta noastră natională şi Constitutia tării noastre şi să nu promoveze desfiintarea ei, care ar însemna sfârsitul autonomiei şi disparitia natiunii noastre. Vrem să credem că ultimele anunturi despre revizuirea Constitutiei şi revizuirea care va urma nu au drept scop şi subminarea tuturor acestor articole ale Constitutiei prin care e consfintită suveranitatea populară şi libertatea cetăteanului, drepturile omului, suveranitatea natională şi autonomia tării noastre. Dimpotrivă, sperăm că revizuirea se va face numai şi numai pentru a se delimita "peisajul" celor două drepturi: al celui comunitar şi al celui constitutional şi pentru a se arăta foarte limpede şi a se legifera dorinta poporului pentru o Europă democratică compusă din state autonome.

Din păcate, auzim că revizuirea Constitutiei, care este iminentă, are drept scop desfiintarea principiilor ei de bază, legiferarea de acum înainte a superioritătii dreptului comunitar fată de Constitutie şi desfiintarea autonomiei populare prin transferarea tuturor puterilor centrului de la Bruxelles. Dacă noi, ca popor, nu reactionăm, să cunoastem că de acum înainte ni se vor impune toate proiectele antigrecesti şi că nu vom mai putea face nimic, deoarece vor fi fost deja consfintite în Constitutie şi prin această revizuire. Credem că deputatii, ca reprezentanti ai poporului, cu constiinta curată vor răspunde supunându-se articolului Constitutiei prin care se prevede: "Libertatea şi manifestarea nefalsificată a vointei populare, ca expresie a suveranitătii populare, e garantă de ţoti functionarii statului care sunt obligati s-o asigure în orice situatie".

Credem în justitia independentă şi în functionarii nostri din Justitie cu constiinta curată; credem că vor respecta art. 87, § 2 din Constitutie, care prevede: "Judecătorii în exercitarea atributiunilor lor se supun numai Constitutiei şi legilor şi în nici un caz nu sunt obligati să se conformeze prevederilor care urmăresc dizolvarea Constitutiei", asa cum sperăm şi că vor

respecta şi art. 93, § 4, în conformitate cu care: "Tribunalele sunt obligate să nu aplice nici o lege al cărei continut contrazice Constitutia".

In sfârsit nădăjduim în principalul păstrător al valorilor neamului nostru, în acest mândru popor grec, care încă o dată, de bunăvoie, se va supune părintilor săi şi Constitutiei adoptate şi votate de acestia, care în art. 120, § 4 stabileste: "Respectarea Constitutiei atârnă de patriotismul grecilor, care au dreptul şi obligatia de a se opune prin orice mijloc oricui încearcă s-o desfiinteze prin fortă."

"Respectul fată de Constitutie şi fată de legile conforme cu aceasta şi devotamentul fată de patrie şi de democratie constituie obligatia fundamentală a tuturor grecilor."

Infrastructura unei dictaturi universale

Acordul Schengen înseamnă în esentă crearea unei uriaşe bănci electronice de informatii în care sunt înregistrate şi se păstrează datele tuturor cetătenilor care vor participa la acord. Fără nici o rezervă, ţoti mărturisesc viciul democratic al acestui acord. Dacă vrem să credem justificările plauzibile pentru crearea acestui acord, nu trebuie însă în nici un chip să ignorăm faptul că pe baza viciului democratic, creat intentionat, poate deveni posibilă o dictatură, care în mod clar transpare prin Sistemul de Informatii Schengen (SIS).

Nu credem că poporul grec este atât de naiv încât să nu înteleagă ce se încearcă. Prin declaratia (formularul) de impozitare E-9, într-o perioadă fulger, l-au chemat să declare tot ceea ce are până la ultimul detaliu, fără a-i da timp să se gândească la ce se întâmplă, în vreme ce functionarii de la circa financiară tineau o mână pe receptor pentru a se informa ei însisi, în timp ce cu cealaltă primeau declaratiile de impozitare. In acelasi moment, în Parlament se vota legea care dă dreptul celor care au fabricat acordul Schengen să controleze ce facem, prin urmărirea tuturor datelor intime personale; în acelasi timp se impune şi codificarea tuturor prin codul barat de marcare a produselor. Trebuie să stim cu totii că înainte de impunerea unei dictaturi se creează mai întâi o infrastructură. Cei mai cunoscuti dictatori au avut grijă să pună sub control totul, pentru a putea reprima orice reactie de după declararea dictaturii. Preacuviosul Paisie, în foarte importanta sa foaie pe care a împărtit-o tuturor în 1987, a scris limpede că: "în spatele sistemului perfect al Ťcard-ului de deserviret' şi de sigurantă, realizat prin computer, se ascunde o dictatură universală, se ascunde robia Antihristului (Apocalipsa 13, 16)".

Dacă nu ne dăm seama totusi acum ce va să vină în curând, peste putin timp şi să vrem nu va mai exista posibilitatea de a protesta.

Cercurile obscure, care instalează infrastructura acestei dictaturi mondiale, încearcă să determine popoarele să semneze şi să valideze acordul Schengen, mai înainte de a întelege cum actionează sistemul, pentru că atunci când vor întelege, cu sigurantă nu le va plăcea; dar, pe de altă parte, aceste popoare nu se vor mai putea opune. Astfel, cu orice sacrificiu, încearcă să forteze guvernele să accepte şi să valideze documentele lor în cadrul cărora mai apoi să se miste. Aceste documente le dau puterea şi să urmărească cetătenii, şi să reprime orice reactie, şi să emită identitătile electronice, dar şi să mute de acum înainte numărul codificat unitar personal de pe cartea de identitate pe mână sau pe frunte.

Infrastructura dictaturii mondiale, de care se vorbeste în capitolul 13 al Apocalipsei, se construieste cu o exactitate matematică şi e promovată într-un ritm foarte rapid. Din partea vointei politice, pare că deja a devenit fapt împlinit. Evolutia tehnologiei computerelor "a sosit

la timp", dând şi din punct de vedere tehnologic posibilitatea urmăririi la nivel mondial. Numărul unitar codificat barat de marcare a produselor prin care şi în care sunt înregistrate informatiile este deja o realitate. Numărul international codificat de recunoastere şi de sigurantă, care este încorporat în acesta, este numărul concret al Apocalipsei, 666, fără nici o îndoială sau dezmintire din partea conducătorilor. Iar "ca să pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte, încât nimeni să nu poată cumpăra şi vinde, decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei" (Apocalipsa 13, 16-17), este deja o chestiune de timp, pentru că foarte putin a mai rămas până la realizare. Deja (însemnarea) se pune la cale sistematic. Tinem în mâini tăieturi din ziare şi materiale publicitare ale băncilor care propun întrebuintarea palmei pentru depunerea şi scoaterea banilor.

Noul mod de culegere şi de prelucrare a datelor

Unii nu au înteles cum vor fi culese şi înregistrate datele lor personale şi cred că vor exista anumiti oameni care-i vor urmări prin vechiul sistem traditional; de aceea vom spune două cuvinte şi despre noul sistem economic mondial care încet, încet se impune şi creează societatea fără bani. Scopul celor care îl promovează este acela de a înlocui banii lichizi cu un număr codificat. Vor să dea fiecărui om un număr de cod unitar, unic în lume, pe care să nu-l mai aibă un al doilea om de pe pământ. Acest număr de cod se va da în, primul stadiu pe un card sau pe o carte de identitate electronică şi treptat se va transfera pe mână sau pe frunte. La scurtă vreme se va interzice circulatia banilor sub formă de numerar şi cel care va arăta şi folosi bani lichizi va fi pedepsit, şi acest lucru cu pretextul că vor dori să controleze operatiunile ilegale. In acelasi timp însă, vor controla orice tranzactie.

Asadar sistemul va functiona după cum urmează: orice tranzactie economică pe care o va face cineva se va face pe baza numărului unitar codificat al cărtii sale de identitate sau al microcipului de pe mână sau de pe frunte şi numai electronic. Să luăm un exemplu: domnul Dimitrios Karandinos lucrează într-o întreprindere. Când trebuie să fie plătit la sfârsitul lunii, banii i se transferă din contul sefului său în contul său personal, iar contul său are numărul de cod 5201578349, care este numărul său de cod personal. Deci i se transferă suma de 300.000 de drahme care este salariul lui. In ziua următoare, domnul Karandinos verifică dacă a fost transferat în codul lui suma corespunzătoare salariului şi constată că, într-adevăr, suma a fost depusă. Stiind că are acesti bani în cont face diferite operatiuni, întotdeauna electronic şi scăzând fiecare sumă din codul său; adică se transferă pe cale electronică, la fiecare operatiune, suma respectivă din codul său personal în codul celui cu care face tranzactia. Codurile, când au loc operatiunile bănesti" sunt conectate cu banca prin intermediul masinilor electronice on line şi astfel e înregistrată fiecare schimbare pe care o prezintă fiecare număr de cod, pentru a fi dată apoi socoteală posesorului în modul cel mai detaliat, dar în acelasi timp şi pentru a fi date informatii exacte diferitelor servicii care le cer. Să vedem aşadar cum e inregistrată în computerul Băncii Nationale de informatii miscarea dintr-o zi a unui număr de cod:

BANCA NATIONALĂ DE INFORMATII
Fisa strict secretă de observatie zilnică
18 martie 1998

număr de cod personal 5201578349

subiectul: Karandinos Dimitrios
vârsta: 40 de ani
domiciliul: Kerasoundos, 167/Z, Kalamaria, Salonicul de Sud
ocupatia: contabil la Societatea Alfa
situatie familială: căsătorit şi tată al unui copil... (si în continuare celelalte date personale înregistrate)

Culegerea datelor din 18 martie 1998

05.45 am
A pus benzina Shell de 10.000 de drahme la benzinăria M.Botsari 28.
07.15 am
A telefonat la 222777, apel de o unitate - 20 de drahme.
07.17 am
A telefonat la 355872, apel de o unitate - 20 de drahme.
07.35 am
A cumpărat o plăcintă cu spanac de 300 de drahme şi o cafea de 120 de drahme de la cafeneaua "To Steki" de pe calea Egnatia 118.
10.40 am
A cumpărat un bilet de avion pentru Atena de la agentia ANGELA, pentru zborul 925 de la ora 09.00 pm.
02.30 pm
A luat masa de prânz la restaurantul "Nisiotiko" din strada Smimis 157. A mâncat: calamari prăjiti - 1800 de drahme; legume - 300 de drahme; pâine -100 de drahme. A consumat 1 litru de vin "O Inos" - alb sec - 750 de drahme.
05.30 pm
A cumpărat: ziarul "Alithia" (Adevărul) - 200 de drahme şi revista "Ethikos Agonas" (Lupta Natională) - 1.OOO de drahme.
06.00 pm
A telefonat la 018557672. Durata apelului 7 minute 620 de drahme. Costul convorbirii 620 drahme.
06.15 pm
A cumpărat un whisky în cofetăria "Kerkini" din strada Tsimiski 43 - 900 de drahme.
06.55 pm
A cumpărat de la magazinul "Lila", din strada Aghias Sofias 19, o salopetă pentru bebelus în vârstă de până la patru luni - 7.500 de drahme
08.40 pm
A cumpărat de la magazinul "Ellas", care se află la aeroportul "Macedonia" din Salonic: o ciocolată dietetică - 300 de drahme, un pachet de tigări GOLD - 550 de drahme.
10.30 pm
A plătit 2.500 de drahme taxiului cu numărul AB 3583.

Urmărirea zilnică terminată

Prelucrarea zilnică a datelor pe computerul
Băncii de informatii

A cumpărat astăzi benzină de 10.000 de drahme. Luna aceasta a cumpărat în total benzină de

50.000 de drahme Preferă benzina Shell. Evident, în afară de faptul că merge la serviciu, care se găseste la o distantă de 20 de kilometri de locuinta sa, trebuie să meargă şi în altă parte. A cumpărat benzina la ora 05.45 am. Programul său de lucru începe la 08. 30 AM. Sigur a plecat atât de devreme de acasă pentru a merge în altă parte. Din datele anterioare s-a înregistrat că în jurul orei 07.00 AM a cumpărat anu mite cărti crestine de la standul Bisericii Sfintilor Arhangheli. Se pare că în aceste aproape 2 ore merge la biserică. Este crestin şi participă la liturghii.

Vedem că între serviciu şi intervalul de două ore, totdeauna în jurul orei 07.35 AM cumpără de la un anumit local "To Steki", plăcintă cu spanac şi cafea. Acest local se găseste aproape de Biserica Sfintiior Arhangheli, lucru care confirmă datele.

Telefonul cu numărul 222777, la care a telefonat la ora 07.15 AM apartine deputatului PA.SO.K. , C. B. , un om cunoscut pentru pozitiile lui filo-bisericesti şi pentru atitudinea lui împotriva acordului Schengen. In trecut a fost provocator de reactii împotriva acordului, a tulburat profund multă lume prin ce-a scris şi este considerat periculos pentru siguranta natională.

Telefonul 355872 pe care l-a dat la ora 07.17 AM apartine d-nei Maria Kalogheropoulou, mama ieromonahului atonit Atanasios, cunoscut pentru ideile sale antieuropene şi împotriva acordului Schengen şi autorul multor cărti pe această temă, prin care în trecut a nelinistit multă lume. Este considerat de asemenea periculos şi s-a hotărât să fie pus sub urmărire discretă, fiindcă există bănuiala că poate vorbi din nou în viitor şi nelinisti lumea.

Aceste două telefoane creează bănuieli întemeiate că Dimitrios Karandinos colaborează cu elemente subversive şi este considerat suspect pentru că este periculos pentru siguranta natională. Se impune să fie pus sub urmărire discretă.

Până acum, în cursul acestui an, a făcut trei călătorii la Atena. Slujba lui nu le justifică. In mod evident merge pentru afaceri personale şi pentru întâlniri. Intotdeauna pleacă vineri seara, ceea ce înseamnă că se foloseste de week-end şi nu vrea să-si ia zi liberă de la slujbă; evident o face pentru a nu i se cunoaste preocupările.

Din prânzul său, se vede că totdeauna miercurea şi vinerea mănâncă de post. Acest lucru confirmă faptul că este un crestin practicant şi că urmează tipicul Bisericii. Are o anumită pasiune pentru vin. La fiecare prânz consumă aproximativ un litru şi e periculos la conducere, de vreme ce conduce aproape întotdeauna după ce a luat prânzul şi după ce a băut. Când se va face control rutier, se recomandă a fi supus testului de alcool.

Este cititor constant al ziarului "Adevărul" şi al revistei "Lupta natională", revistă cunoscută că serveste numai interesele nationale şi că e orientată spre Biserică. A fost caracterizată drept revistă cu continut nationalist, care apără pozitiile ortodoxe. Combate orice idee transnatională şi transferul puterilor, lucru care ne-a creat în trecut multe greutăti. Redactorii şi editorii ei se află sub urmărire discretă.

Din acestea rezultă concluzia mai sus mentionată şi se adeveresc bănuielile că e vorba de un om predispus să reactioneze, căruia îi place să fie informat de persoane care au un trecut nationalist încărcat.

Telefonul cu numărul 018557672 apartine ziaristului Grosiadis Konstantinos, redactor la ziarul "Adevărul". Este cunoscut pentru libertatea cu care vorbeste şi pentru manifestările sale împotriva acordului Schengen. Este antieuropean şi apără numai interesele tării sale,

combătând întotdeauna puterea noastră transanatională. De aceea e supravegheat discret prin S.I.S. (Sistemul de Informatii Schengen). E suspectat că incită tinerii să reactioneze impotriva noastră. In ultimul timp are o fetită pentru care se pare că a cumpărat Karandinos salopeta de bebelus. Banii pe care Karandinos i-a plătit pentru taxi - 2.500 de drahme sunt o dovadă în plus că aceea îi era destinatia pentru că atât înregistreazâ taxiul de la aeroport şi până în Kifisia, unde locuieste Grosiadis. De asemenea putem culege informatii şi de la soferul taxiului - fiindcă avem codul său - ca să aflăm locul exact unde l-a lăsat.

P. S. Mâine dimineată, la prima operatiune pe care o va face, se va constata dacă se aflã cu adevărat în zona respectivă.

Aici se încheie prelucrarea zilnică a datelor computerului

Toate adresele, telefoanele şi numele mentionate mai sus sunt fictive. Le-am folosit numai ca un exemplu, spre a vă informa cum se vor culege zilnic - pe baza numărului nostru de cod - toate informatiile, chiar şi cele care privesc viata noastră intimă.

Firesc, ţoti cei care cunosc tehnologia computerelor au în vedere faptul că în numărul de cod al fiecărui om există posibilitatea de a fi înregistrate multe pagini electronice, despre toate subiectele care ne privesc. De exemplu, oricine poate merge la numărul nostru de cod la arhiva "Sănătate". Acolo, pe ecranul computerului se poate vedea tot istoricul sănătătii noastre, din momentul nasterii: ce boli am avut, grupa de sânge, ADN-ul, afectiunile cronice de care am suferit, când şi câte internări în spital am avut, din ce motiv şi câte zile am stat în spital, ce medic ne-a tratat, ce medicamente luăm şi orice poate avea legătură cu sănătatea noastră.

Dacă, de exemplu circa financiară merge la arhiva "finante" la sfârsitul fiecărui an, centralizând toate tranzactiile noastre economice va face singură declaratia noastră de impozitare şi ne-o va trimite numai pentru a o semna sau pur şi simplu ne va cere impozitul pe care trebuie să-l plătim. Bineînteles, cu ajutorul computerului se va compara situatia noastră economică cu aceea din anul precedent. De asemenea, va exista posibilitatea de a se verifica dacă ceea ce cheltuim este proportional cu ceea ce încasăm.

Acelasi lucru este valabil şi pentru diferite alte subiecte, pe care nu le vom dezvolta aici. Vor exista suficiente arhive în codul nostru încât să poată fi înregistrate datele privind orice activitate şi orice latură a vietii noastre personale, care va deveni transparentă. De peste tot se vor culege elemente care vor fi înregistrate în codul nostru personal la Banca Natională Centrală de Informatii, de unde se vor vărsa către Banca Europeană de Date.

In general, şi deja ati ajuns la o concluzie, este desfiintată chiar şi porunca Domnului care spune că nu trebuie să stie stânga ce face dreapta (Matei 6, 3). Toate vor deveni cunoscute autoritătii care va oferi produsul culegerii datelor acolo unde va considera.

In acelasi timp, este instaurat sistemul mondial de control cu ajutorul sistemului mondial de localizare prin intermediul satelitilor etc. Codul acesta va fi plasat sub formă de microcip pe masini, pe animale, pe oameni, pentru a fi localizati imediat, în orice colt al pământului ne-am găsi.

Asadar, oricine nu închide ochii vede că ne aflăm cu putin înainte de desfiintarea libertătii omului şi că deja prinde carne şi oase sistemul unei tehnologii avansate cu toate caracteristicile arătate în capitolul 13 din Apocalipsă. Sistemul acesta va exercita un control international "nimeni să nu poată cumpăra sau vinde , decât numai cel ce are semnul, numele

fiarei sau "numărul numelui fiarei" (Apocalipsa 13, 17). Vă puteti închipui ce îngrozitoare exterminare am fi îndurat dacă în trecut dictatori asemenea lui Hitler ar fi avut în mâinile lor o tehnologie de o asemenea formă, încât să ne controleze fiecare operatiune şi să ne localizeze în orice moment oriunde ne-am afla pe planetă ?

Dacă sunt curat, de ce trebuie să mă tem ?

Unii spun cu naivitate impregnată mai degrabă cu lasitate. "Pe mine nu mă deranjează să vadă tot ce fac pentru că sunt curat şi nu mă tem" ! Noi suntem de acord cu ei că sunt curati. Lucrul de care ne temem însă este acesta: ce e va întâmpla dacă sistemul ajunge pe mâna vreunuia murdar, care îi urăste pe cei curati ? Ce se întâmplă atunci ? Când va dori să-i extermine pe cei curati, ce posibilitate vor mai avea ei să-si ceară dreptatea şi unde se vor refugia ca s-o găsească? Nici nu mai stim câti împărati în trecut având puterea în mâinile lor, i-au persecutat numai pe cei curati şi sfinti şi de mâna lor au murit ca martiri milioane de nevinovati şi sfinti. Chiar la timp ne-a venit un articoldin ziarul Ultimele stiri" (vineri 16 mai 1997), pe care îl anexăm alături asa cum este.

Noi, privind inventarea cutitului, nu ne multumim să-l lăudăm formal, spunând că putem datorită lui să tăiem mai usor pâinea, ci ca niste oameni care gândesc cu luciditate vrem să excludem prin lege reaua lui întrebuintare. Iar legea este simplă şi se poate exprima în două cuvinte: "Se interzice culegerea şi prelucrarea datelor cu caracter personal şi se impune respectarea prevederilor fundamentale care privesc şi care consfintesc libertatea personală a fiecărui cetătean în parte".

Anexă (vineri, 16 mai 1997)

Israelul vrea să caracterizeze drept infractiune penală detinerea Noului Testament

Tulburati şi nelinistiti sunt crestinii de un proiect de lege propus de Israel, prin care, asa cum ei se tem şi denuntă, detinerea Noului Testament va deveni infractiune penală, care se va pedepsi cu închisoare de un an. Această nouă lege propusă constituie o prelungire a legislatiei în vigoare împotriva prozelitismului şi este în studiu la comisia legislativă a Knesetului (Parlamentul Israelului). Clarence Wagner, un bun crestin care trăieste în Ierusalim şi care este membru al organizatiei religioase "Punti pentru Pace", declară: "Proiectul de lege va face ilegale textele care pot fi considerate unelte ale prozelitismului; faptul de a avea acasă la mine Noul Testament poate fi interpretat de anumite cercuri drept o intentie a mea de a converti evreii. Asemenea legi constituie o amenintare pentru statul evreu şi pentru democratie".

Crestinii asteaptă reactia Camerei împotriva acestui proiect de lege, chiar dacă nu ignoră faptul că partidele religioase si-au sporit puterea în Kneset după ultimele alegeri şi că dispun acum de 23 de locuri, având posibilitatea să formeze sau să dizolve orice guvern de coalitie.

Două mari consecinte

1. Extinderea acestei noi tehnologii electronice va avea ca primă urmare reducerea locurilor de muncă în asemenea grad încât e greu în această clipă să se prevadă cu câ la sută. Atunci când, de exemplu, Ministerul Finantelor va avea pe computer toate operatiunile şi toate datele noastre financiare, vă puteti da seama câte mii de functionari din serviciul de Finante vor rămâne pe drumuri, fără slujbe? Când pasajele pentru autovehicule vor deveni electronice şi

plata se va face automat prin cod, întelegeti câti functionari vor merge acasă ? Când tranzactiile se vor perfecta automat, vă dati seama câti functionari de la bancă vor fi de prisos ? Deja am intrat în procesul de fuzionare a băncilor care într-un sfârsit, din cauza faptului că nu vor mai circula bani lichizi, vor fi înlocuite de Banca de Informatii. Vă puteti închipui la ce procent de somaj vom ajunge ? In numele "interesului public", cel mai mare procent de cetăteni se va găsi pe drumuri şi țoti banii vor fi adunati de trei sau patru întreprinderi multinationale electronice care instalează toată această infrastructură a controlului mondial. Sigur că atunci nu vor mai exista posibilităti de a protesta, pentru că imediat vom fi acuzati de tulburarea ordinii publice. Vor cere urmărirea noastră penală şi observarea discretă.

2. Vă puteti închipui câtă radiatie va primi întreaga noastră planetă, când toate sunt programate să functioneze electronic ? Va exista o planificare prin care toate vor fi conectate la sateliti care în fiecare secundă vor trimite uriaşe cantităti de radiatie pe pământ. țoti cei care folosesc scanerele şi cei care vor face tranzactii vor fi şi mai mult radiati. Deja până în anul 2000 specialistii se pronuntă că unul din doi indivizi va fi afectat de cancer. Ne întrebăm atunci: am înnebunit ? Din păcate, chiar şi organizatiile care luptă împotriva distrugerii mediului se interesează de atâtea şi atâtea teme şi nu se ocupă de acest pericol mondial pe care-l reprezintă radiatia. Incotro mergem când specialistii ne avertizează că ne vatămă serios sănătatea chiar şi telefoanele mobile, antenele, telecomanda cu care deschidem televizorul ? Vă puteti închipui ce va fi peste putin timp, când vom primi atâta radiatie, de peste tot ? Nu vom discuta aici alte nenumărate urmări nefaste pe care le vom suporta din cauza tehnologiei electronice, lăsându-l pe fiecare să gândească singur şi să judece ce este mai avantajos.

Atentie !

Ca să rezumăm, vă reamintim că esenta temei care ne determină să reactionăm este faptul că a fost legiferată deja desfiintarea libertătii personale şi a vietii particulare a omului de dragul interesului public, lucru nepermis într-o societate guvernată de legi drepte şi într-un stat democratic. Niciodată şi pentru absolut nici un motiv nu va fi cu putintă să fie desfiintat bunul inalienabil al libertătii. Multi ne concentrăm atentia asupra problemei, nu a legiferării acestui fapt criminal care anulează libertatea persoanei umane, ci asupra modului concret de aplicare a legii. Aici însă trebuie să fim din nou atenti pentru că țoti ne concentrăm interesul asupra cărtilor de identitate, în timp ce ei, şi repet acest lucru, nu s-au angajat încă în ce fel vor da codul unic cetătenilor. Poate prin cartea de identitate, poate printr-un microcip implantat pe mână sau pe frunte, poate prin cartea de identitate fiscală, pentru a-i obliga pe țoti grecii, poate prin cartea de sănătate sau prin orice alt card care totusi va fi electronic, pentru a fi posibil controlul deplin al individului în tranzactiile pe care le face prin intermediul codului său unitar personal. Repetăm: vor încerca cu orice chip să ni-l impună. Ca să constientizăm pe deplin ce se întâmplă, să ne reprezentăm mai clar acest subiect: cum se stie, sufletul este superior trupului şi când iese, trupul moare. Aici, în cazul nostru, locul sufletului îl are legiferarea urmăririi electronice a tuturor cetătenilor. Corpul este modul de aplicare a legii în cauză. Dacă ne ocupăm de trup, lovim în vânt, dacă însă ne ocupăm de suflet, atunci n-o să mai avem probleme nici cu trupul. Asadar, țoti împreună să reactionăm, făcând cunoscut tuturor factorilor responsabili că nu acceptăm: 1. Legea 2472 / 1997 pentru culegerea şi prelucrarea datelor cu caracter personal, şi 2. Acordul Schengen. Subliniem în acelasi timp că, de vreme ce nu s-au angajat asupra modului în care vor da acest număr de cod de înregistrare, este posibil să nu folosească în prima fază nici codul barat (bar code) nici sistemele U.P.C şi E.A.N-13 şi nici numărul 666. Până să dea fiecărui cetătean numărul unitar de cod de înregistrare şi să-si împlinească scopul (adică centralizarea în el şi prelucrarea în orice fel a tuturor datelor personale şi de alt fel), acest număr poate încăpea pentru început chiar şi pe un simplu card neelectronic pentru a fi treptat, transferat pe un card electronic de orice formă sau

pe un microcip pe care îl vor alege la sfârsit. Să nu avem liniste şi să cădem victime ale diversiunii, pentru că atunci când ei promit că nu "vă vom da nici carte de identitate şi că nu va exista nici bar code cu numărul 666", atunci vor încerca să ne acuze pe noi ţoti care protestăm că ne nelinistim pentru nimic. Trebuie să ne focalizăm toată atentia asupra rădăcinii problemei, care constă în legile mai sus pomenite, şi asupra modului de aplicare al acestora prin numărul unitar de cod de înregistrare, şi nu asupra formei în care ni se va da acest număr. Daca nu suntem atenti vom întelege putin mai târziu că am fost amarnic înselati.

Celor putini, care vor să impună "de zor" acest număr poporului grec, dacă le place atât de mult, le spunem că granitele sunt deja deschise; să se ducă în orice tară, va accepta, şi ei să trăiască bine şi noi... şi mai bine !

Esenta problemei este desfiintarea libertătii noastre şi acceptarea de bunăvoie din partea noastră a unui sistem care ne privează de libertate

Asa cum s-a profetit cu exactitate că acela care îl va trăda pe Hristos va cere în schimb o sumă anumită de 30 de arginti şi cum profetia s-a împlinit literă cu literă şi nici un argint n-a lipsit, tot asa s-a profetit că într-un anumit moment se va impune pe pământ un asemenea sistem economic încât pentru a putea face schimburi, pentru a putea vinde sau cumpăra sau lucra cu banii, va trebui să primesti un semn gravat pe mână sau pe frunte, care va avea şi un element în plus: va avea asupra sa numărul numelui Antihristului, care este 666.

Aici e nevoie de putină atentie pentru a întelege cum trebuie să întâmpinăm această problemă. Când, pe timpul Domnului nostru Iisus Hristos, cineva mergea să cumpere o haină şi îi cereau treizeci de arginti, nu lega acest lucru de profetie, pentru că cei 30 de arginti din profetie erau legati direct de trădarea lui Mesia şi nu de cumpărarea unei haine, de vreun împrumut sau de orice altceva. Insă ceea ce profetia denunta nu era folosirea numărului de 30 de arginti, ci actul în sine al trădării, care a făcut să fie inacceptabili anumiti arginti. Chiar şi arhiereii care au acceptat trădarea "luând banii, au zis: Nu se cuvine să-i punem în vistieria templului, deoarece sunt pret de sânge; şi tinând ei sfat, au cumpărat cu ei Tarina Olarului, pentru îngroparea străinilor. Pentru aceasta s-a numit tarina aceea Tarina Sângelui, până în ziua de astăzi. Atunci s-a împlinit cuvântul spus de Ieremia proorocul, care zice: şi au luat cei treizeci de arginti, pretul celui pretuit, pe care l-au pretuit fiii lui Israel, şi i-au dat pe Tarina Olarului, după cum mi-a spus mie Domnul" (Matei 27, 6-10).

Acelasi lucru se întâmplă şi astăzi. Noi nu avem nimic cu numărul 666. Dacă, de exemplu, cumpărăm alimente de la băcănie şi bonul pe care ni-l dă băcanul arată 666 de drahme, lucrul acesta nu deranjează. Dacă numărul camerei pe care o primim la hotel este 666, din nou nu ne deranjează. De asemenea, nu ne deranjează nici dacă numărul automobilului pe care îl cumpărăm cuprinde în el numărul 666 (de exemplu 666733). Intâlnirea noastră întâmplătoare cu numărul acesta nu are absolut nici o importantă pentru noi si-l acceptăm fără ezitare, chiar dacă unii frati ai nostri, dintr-o hipersensibilitate şi cucernicie, nu vor să-l să vadă nicăieri în viata lor personală, lucru care e problema lor personală, şi nu cred că cineva poate să-i judece pentru această bună atitudine a lor. Omenirea întreagă n-a avut nici o problemă cu numărul 666, oriunde l-a întâlnit, până în deceniul sapte. Atunci a apărut în America pentru prima dată şi a început să fie pus în aplicare un sistem economic bazat pe folosirea unei cartele ele ctronice. Pe fiecare cartelă exista un număr de cod al fiecărui posesor, număr scris cu o nouă unitate de măsură şi un nou mod de calculare, pe care-s vom explica mai departe. Cu surprindere au văzut atunci ţoti că în interiorul numărului de cod al fiecărei persoane era cuprins numărul 666; si, bineînteles, companiile comerciale au lansat peste tot ideea că acest număr ar anunta o nouă epocă care va veni. Reactiile au fost puternice şi companiile

comerciale au suportat pierderi economice uriase, din cauza boicotării produselor lor de către credinciosi. De atunci au început sistematic să ascundă adevărul. Repetăm că noi nu avem nimic împotriva numărului 666 în sine. Repetăm că nu-l respingem dintr-o "bizarerie", că nu ne temem şi că nu ne poate face vreun rău. Esenta problemei nu este numărul 666, fiindcă acest număr este numai o caracteristică care ne e dată pentru a ne da seama că profetia se va împlini Sfântul Ioan Teologul a pus în puzzle-ul profetiilor încă trei piese pentru a ne fi mai usor şi mai les ne să recunoastem "vremurile". Prima piesă este faptul că la un moment dat cineva va impune un sistem de schimb controlat la nivel mondial şi nimeni nu va mai fi liber să vândă sau să cumpere dacă nu-l va accepta. Al doilea element de recunoastere este faptul că acest sistem economic va cere ca cei care doresc să facă tranzactii financiare să accepte pe mâna lor dreaptă sau pe frunte un semn. A treia caracteristică este faptul că în acest semn va fi cuprins numărul 666, care însă nu este plasat ca un număr întâmplător, fără a avea nici o importantă, ci, asa cum ne explică Sfântul Ioan, ca un număr al omului Antihrist. Aceasta deoarece adunarea cifrelor cărora le corespund literele numelui său va da ca rezultat numărul 666. Aici trebuie să facem o distinctie: numărul acesta pe cartea noastră de identitate pe mâna sau pe fruntea noastră nu e numai o simplă cifră 666 pe care o întâlnim în camera unui hotel; de la început a fost legiferat ca un număr nefast atunci când e corelat cu cele spuse mai sus, pentru c ă e redus la persoana Antihristului. Ca să fim mai bine întelesi, vă dăm şi următorul exemplu: în cartea noastră de identitate avem un număr general care ne-a fost dat: O 445566. Acest număr corespunde persoanei noastre. In cartea noastră de identitate se arată că suntem cetăteni greci, lucru confirmat de stampila de pe cartea de identitate, stampilă pe care scrie: Republica Elenă. Ea este simbolul statului nostru. Vedem aşadar că stampila aceasta simplă în tus nu este un oarecare semn albastru pe o hârtie si, de asemenea, că nu are valoarea limitată a stampilei vreunei asociatii, de exemplu, ci că pe ea scrie "Republica Elenă". Dacă se află pe cartea noastră de identitate, dobândeste un rol foarte important, de vreme ce înainte de toate confirmă însăsi identitatea noastră şi automat ne recunoaste ca cetăteni greci; de aici rezultă că ne bucurăm de anumite drepturi şi că în acelasi timp suntem obligati să ne supunem legilor statului. Vedem aşadar că această simplă stampilă în tus certifică cele de mai sus şi ne face datori fată de legile statului pe care, dacă nu le respectăm, va trebui să suportăm consecintele de rigoare. Să revenim acum la celălalt sistem, adică la semn (codul barat pe care-l dau şi numărul unitar de cod de înregistrare). Il dau pentru ca oricine să fie caracterizat (marcat) de acesta şi pentru a putea fi recunoscut prin el. Plasarea numărului 666, asa cum am spus mai sus, este emblema Antihristului. Când se va pune, va avea puterea pe care o are şi emblema statului, pentru că face cunoscut faptul că posesorul său acceptă faptul că este un supus, un rob al Antihristului căruia-i datorează, ca şi Statului, supunere. Ceea ce reprosăm nu este atât numărul, semnul, etc., ci însăsi acceptarea în sine de bunăvoie din partea noastră a acestei supuneri, care s-a stabilit să se înfăptuiască cum am spus mai înainte (semnul, numele fiarei etc.). Prin toate acestea vrem să subliniem că nu ne împotrivim unui număr oarecare, ci unui sistem concret care ne desfiintează libertatea personală şi care ne fortează să ne supunem lui, sistem care se exprimă printr-un anumit număr.

Credem că până acum ne-am făcut destul de bine întelesi în ceea ce priveste relatia noastră cu numărul respectiv. Unii însă, pentru că vor să promoveze sistemul de care vorbim, evită sistematic să mărturisească public şi deschis plasarea acestui număr, pentru că vor avea de suportat mari pierderi economice. Dar în timp ce nu mărturisesc, nici unul dintre ei nu neagă totusi şi nu dezminte. Ba, dimpotrivă, cei mai putin vicleni dintre ei spun că este un simplu număr de cod international prin intermediul căruia computerele au fost reglate să functioneze şi pe care nu pot ei însisi să-l schimbe.

De vreme ce unii frati ai nostri n-au înteles cum este cuprins acest număr, anexăm aici un studiu stiintific din care se pot informa toți cei care o doresc. Studiul n-a fost făcut de un singur specialist în electronică, ci s-a realizat prin colaborarea foarte multor savanti electronisti din toată Grecia şi din străinătate: profesori, ingineri electricieni specializati în

mijlocele de citire optică, specialisti programatori si, în general, oameni de specialitate. Caracteristic este faptul că printre cei cărora ne-am adresat nu am găsit nici unul care să aibă o părere diferită şi să nege existenta celor trei de 6 în sistemul UPC, dar şi EAN-13. Bineinteles, poate unii nu vor întelege studiul prea bine datorită faptului că e specializat. Totusi, cei care s-au ocupat cât de cât cu această problemă vor întelege.

Incheind acest prolog, dorim să reamintim dragostei dumneavoastră că nu ne împotrivim numai numărului ci esentei problemei, care este abolirea libertătii noastre şi acceptarea de bunăvoie a unui sistem care ne privează de libertate, sistem care acum se construieste şi care în forma sa finală va implini toate caracteristicile profetiei Sfântului Ioan Teologul din cap. 13 al Apocalipsei şi care treptat, treptat se dezvăluie prin evenimentele mondiale.

Circulara Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Elene
nr. 2626 / 7 aprilie 1997

Către cinstitul popor grec

Acordul Schengen şi legea pentru Protejarea individului la prelucrarea datelor cu caracter personal

Iubitii nostri fii întru Domnul, har vouă de la Domnul Dumnezeu Atottiitorul.

Sfântul Sinod al Bisericii Greciei, motivat de cele câte s-au scris, s-au auzit şi s-au petrecut de curând din pricina îngrijorării cauzate de Acordul Schengen şi de votarea legii pentru Protejarea individului la prelucrarea datelor cu caracter personal, studiind tema şi având în vedere cuvintele Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos: "Dati Cezarului cele ce sunt ale Cezarului şi lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu" (Matei 22, 21), adresându-se credinciosilor săi fii, remarcă următoarele:

Dând "Cezarului cele ale Cezarului", Sfântul Sinod şi împreună cu dânsul orice crestin constient recunoaste că temele politicii externe şi ale protectiei interne de care depind bunăstarea poporului nostru în viata lui pământească sunt reglementate de către conducerea politică a Statului, care dă socoteală în fata poporului şi are obligatia de a se lupta pentru libertătile acestuia, pentru drepturile şi progresul său.

In paralel însă, Sfântul Sinod, dar împreună cu dânsul orice cetătean elen, are, potrivit Constitutiei, dreptul de a se interesa de exactitatea respectării drepturilor private şi a celor obstesti garantate constitutional. Astfel, Sfântul Sinod, cu convingerea că orice formulări oficiale pe o temă necunoscută până acum (precum este şi asa-numita "îndosariere electronică"), nu sunt cu putintă a acoperi toate datele necunoscute ale chestiunii, face apel către guvern si, în general, către conducerea politică a tării noastre, de a lua în vedere în cadrul competentei şi a responsabilitătii sale orice explicatii legate de această temă. Iar în continuare să se îngrijească de o cât mai bună cu putintă protectie a persoanei fată de prelucrarea datelor cu caracter personal, prin proceduri legislative constitutionale şi să aducă îmbunătătirile cerute la recent votata lege.

Pe tema lui Antihrist şi a pecetluirii

Sfântul Sinod doreste a remarca însă că, o dată cu Acordul Schengen şi cu respectiva lege, a revenit în actualitate tema lui Antihrist şi a semnului său, despre care ne vorbeste Sfânta Carte a Apocalipsei.

Pe tema aceasta, deoarece are legătură directă cu credinta crestină şi cu mântuirea omului, Sfântul Sinod este îndreptătit să declare către toate forurile punctele sale de vedere, dând lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu".

Asadar, cu tristete remarcăm că progresul civilizatiei în domeniul aplicatiilor electronice este legat, din păcate, de numărul 666, care este utilizat drept cod numeric principal în tehnologia respectivă. Acest număr este limpede mentionat în Sfânta Carte a Apocalipsei ca fiind numărul lui Antihrist. Despre însemnătatea acestui număr s-au scris şi s-au auzit multe opinii.

Biserica noastră primeste învătătura cum că Pecetea lui Hristos nu este un oarecare simbol exterior care se poate impune oamenilor prin fortă şi prin tiranie, ci este harul Sfântului Duh, pogorât prin Sfintele Taine ale Botezului şi Mirungerii numite "peceti ale lui Hristos", "o pecete adevărată, luminată de Duhul", după cum spune Sfântul Simeon Noul Teolog. şi pecetea lui Hristos o are şi o păstrează cel care mărturiseste că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lume în trup şi S-a făcut om pentru mântuirea noastră. Iar o pecete care se impune cu forta şi în mod tiranic nu este în stare a face nelucrătoare puterea lui Hristos.

In acelasi fel, pecetea lui Antihrist, despre care vorbeste Apocalipsa, nu este un simbol extern care se poate impune cu forta, peste voia şi împotrivirea omului, ci este despărtirea voluntară de viata harului Sfântului Duh prin lepădarea nesilită a credintei că Iisus este Fiul lui Dumnezeu şi Mântuitorul lumii. Pe această temă s-au scris însemnate studii de către sfinti clerici şi întelepti dascăli de teologie.

Numărul 666

Insă numărul 666, potrivit celor mentionate despre el în Apocalipsă este consfintit ca număr al lui Antihrist si, prin urmare, nu este cu putintă ca un crestin să nu fie interesat de introducerea intentionată şi sistematică a acestui număr în viata sa, şi îndeosebi în viata poporului elen care este aproape în totalitate crestin şi ortodox, indiferent cât de constient îsi trăieste fiecare om credinta.

Desigur, este posibil şi ca numărul 666 să fie un număr fără nici o importantă spirituală, asa cum este când apare în numerotarea filelor unei cărti cu multe pagini, sau un număr dintr-un ordin de înmatriculare. Insă ni se pare ciudat şi contradictoriu, pe de o parte, ca tara noastră să aibă mândria Pecetii lui Hristos, a credintei în Hristos şi în Sfânta Treime, în numele căreia s-a votat şi s-a consacrat Constitutia sa, şi a Sfintei Cruci care împodobeste în mod concret drapelul nostru, iar pe de altă parte să acceptăm ca normă de stat o situatie socială care permite să votăm legi (pe orice temă si, mai mult, pe o temă care are legătură directă cu omul şi cu credinta sa în Hristos, cu constiinta sa) în care să fie introduse subtil practici care presupun conformarea statului elen la sistemul electronic al cărui element de bază va fi codul numeric 666. Nu constituie acesta un dispret al cuvântului lui Dumnezeu ? Nu este provocare şi scandal pentru poporul nostru crestin ortodox ?

Prevedem că protestele pe această temă vor fi numeroase. Si, din păcate, vor fi directionate de cercuri care nu este cu putintă a fi supuse controlului Bisericii.

Să nu fie acceptat

Pentru aceasta, Sfântul Sinod se adresează Guvernului şi lumii politice a tării noastre şi consideră potrivit:

a. A nu fi acceptat drept cod numeric al sistemelor electronice de stat pentru protectia persoanei numărul 666. A se face respectate şi a se aplica la acest punct repetatele asigurări oficiale ale factorilor de conducere din diferite perioade de guvernare.

b. Să se facă o interventie la conducerea tărilor membre ale Uniunii Europene în care, chiar dacă unele state s-au declarat "laice", există însăsi tări crestine, cu politică crestină, şi să se ceară oficial înlocuirea numărului 666 în sistemul electronic central al Uniunii Europene cu oricare alt cod numeric. Cu un atât de mare progres al electronicii, oare nu e posibil să înlocuiesti un cod numeric ?

c. Sub nici un motiv să nu se aplice drept cod numeric numărul 666 în noul sistem de identitate al tării noastre, iar apartenenta religioasă să fie specificată obligatoriu între elementele înscrise pe noul tip de buletin.

Dacă se insistă în aplicarea legii, nu se va naste oare opinia conform căreia folosirea acestui număr nu este întâmplătoare ? şi că în spatele acestei utilizări se ascunde ceva suspect ?

Dăm slavă lui Dumnezeu pentru progresul civilizatiei, pentru toate darurile lui Dumnezeu către poporul nostru ortodox.

Dăm slavă lui Dumnezeu deoarece tara noastră este guvernată democratic, iar libertătile şi drepturile fiecărui individ sunt protejate de Constitutia tării şi de acordurile internationale până într-atât încât să fie respectate şi considerate inviolabile chiar şi drepturile individuale ale unei minoritäti "contrar constiintei", fie şi dacă acestea vin în vădită contradictie cu interesele majoritätii.

Exprimăm convingerea că poporul nostru va primi cu bunăvointă mesajul duhovnicesc şi că, în consecintă, conducerea politică responsabilă va face tot ce este mai bine pentru a nu provoca unei părti a poporului nostru ortodox, dacă nu chiar întregii natiuni, probleme de constiintă.

După toate cele spuse şi privind înainte către zilele Mântuitoarelor Patimi şi ale învierii din morti a Mântuitorului Hristos, dorim întregului popor ortodox grec a ajunge cu întelepciune Sfintele Pasti, dăruindu-i binecuvântarea părintească a Bisericii şi chemând asupra tuturor harul lui Dumnezeu şi nemărginita Sa milă.

Semnează Presedintele Sfântului Sinod,
Arhiepiscopul Greciei,
SERAFIM,
urmat de semnăturile celorlalti membri ai Sfântului Sinod

Această circulară (2626/7 aprilie 1997) a fost citită în toate bisericile Greciei, în Duminica

Ortodoxiei din anul 1997, iar mai apoi a fost publicată în oficiosul Sfântului Sinod, Pros ton lao (Către popor), nr. 21 din aprilie 1997.

Declaratia Sfintei Chinonite a Muntelui Athos

Karyes
21 august/ 3 septembrie 1997
Sfânta Chinonită
Sfântul Munte Athos
Nr. Protoc. F2 / 32 /1412

Comunicatul Sfintei Sinaxe Duble Extraordinare a Sfântului Munte

Sfânta Sinaxă Dublă Extraordinară a Sfântului Munte Athos, cercetând iarăsi importanta chestiune a Acordului Schengen şi a buletinelor electronice de identitate, a socotit necesar ca în continuarea declaratiilor sale anterioare să informeze cinstitul popor ortodox grec următoarele:

1. Impărtăsim nelinistea întregii Biserici, alăturându-ne spiritului recentelor comunicate ale Sfântului Sinod al Bisericii Greciei, Sfântului Sinod Eparhial al Bisericii Cretei şi ale multor altor sfinte mitropolii şi sfinte mânăstiri.

2. Ca monahi ortodocsi, trăim permanent în duhul răstignirii şi al învierii, duh al plânsului de pocăintă dătător de bucurie şi al asteptării venirii Celui "care a pornit ca un biruitor să biruiască" (Apocalipsa 6, 2). Considerăm de aceea necesar să amintim fiecărui crestin ortodox că împlinirea datoriei fundamentale a mărturisirii credintei noastre către Domnul nostru Iisus Hristos nu se poate împleti cu un duh de tulburare şi panică, duh care nu arată altceva decât lipsa de credintă şi de trăinicie a harului în inimă. Adâncirea studiului semnelor vremii şi constatarea cu certitudine a zilelor de pe urmă produc o bună nelinişte care are drept rezultat încercarea unei pocăinte depline, a unei lupte hotărâte pentru biruirea patimilor noastre aducătoare de moarte şi a unei mai bune pregătiri pentru intrarea în împărătia Mielului cel înjunghiat. "Fericiti cei ce spală vesmintele lor ca să aibă stăpânire peste pomul vietii şi prin porti să intre în cetate !" (Apocalipsa 22, 14).

3. Căderea din dreapta credintă şi secularizarea, spiritul general de apostazie şi de înaintare în diverse rătăciri şi slujiri ale diavolului, saltul progresului tehnologic al sistemelor de înregistrare, arhivare şi supraveghere, universalizarea economiei şi constatarea încercării de pătrundere clandestină a simbolurilor anticrestine în domeniile vitale ale vietii sociale - cum sunt produsele comerciale, tranzactiile economice şi relatiile stat-cetăteni - fac cu adevărat mult prea palpabile şi apropiate cele pe care Sfântul Evanghelist Ioan le descrie în versetele 16-18, din capitolul 13 din de Dumnezeu insuflata Carte a Apocalipsei. Indreptătita nelinişte şi protestele cinstitului popor nu au, desigur, scopul de a împiedica împlinirea desăvârsită a proorociilor la o vreme de care "nimeni nu stie, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl" (Matei 24, 36).

4. Suntem însă îngrijorati şi protestăm, deoarece răceala şi indiferenta arătată fată de credinta şi traditia spirituală a unui popor crestin ortodox de către Guvernul său şi a reprezentantilor săi alesi poate pune Biserica, chiar şi Natiunea, într-o încercare inoportună şi în confuzie.

5. Declarăm încă o dată că datoria fundamentală a mărturisirii credintei, dar şi încrederea în cele câte Mângâietorul le-a predat ca proorocii în Biserica crestină ne obligă să refuzăm a accepta orice fel de buletin electronic de identitate cu Cod Numeric Matricol Unic (C.N.M.U.), ca aducând prejudicii libertătii persoanei şi constiintei noastre crestine.

6. Chemăm Guvernul şi pe reprezentantii alesi ai poporului grec să anuleze aplicarea, dăunătoare Natiunii, dar deja votată de Parlamentul ales, a Acordului Schengen, deoarece nu contine o garantare deplină a respectării secretului particular şi a prezumtiei de nevinovătie a cetăteanului şi contribuie în cel mai înalt grad la degradarea ortodoxiei neamului nostru, de vreme ce introduce discriminări inadmisibile pentru cetătenii tărilor terte.

7. Declarăm cinstitului popor grec că trăim "buna" neliniste întru Dumnezeu pentru cele petrecute, în post şi rugăciune, stabilind în acest scop o priveghere de toată noaptea în Sfânta Biserică Protaton, duminică 8 / 21 septembrie 1997, de sărbătoarea Nasterii Maicii Domnului.

8. Fie ca rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, Mijlocitoarea tuturor şi Acoperitoarea Sfântului Munte şi a ortodocsilor de pretutindeni să-i întărească pe țoti credinciosii în lupta comună a pocăintei, sfârsitului crestinesc şi a bunei mărturisiri şi să alunge de la natiune orice nouă ispită şi evolutie a evenimentelor care duc departe de izvoarele dătătoare de viată ale Traditiei noastre Crestine Ortodoxe.

Semnează întâistătătorii şi reprezentantii celor douăzeci de sfinte mânăstiri din Sfântul Munte Athos, prezenti la Sfânta Sinaxă Dublă Extraordinară

Identificarea numarului 666 in codul de bare

(Hristodul Aghioritul - Muntele Athos)

In ultimul deceniu, cu prilejul discutiilor despre emiterea asa-ziselor cărti de identitate electronice, s-au născut multe dezbateri şi s-au scris multe texte privitoare la problemele pe care e probabil să le creeze întrebuintarea acestor identitāti. Astăzi, după votarea în Cameră a legii despre "Protejarea individului de prelucrarea datelor cu caracter personal", subiectul revine în actualitate pentru că votarea legii mai sus-amintite era premisa indispensabilă a emiterii identitătilor electronice (emitere care urmează cât de curând) şi a punerii în aplicare a acordului Schengen.

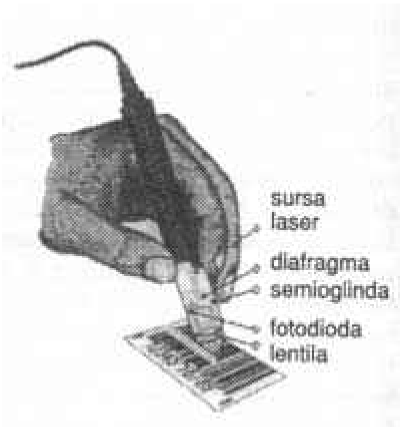
In cărtile de identitate de tip vechi există o majusculă din alfabetul grecesc şi un număr de serie care (împreună cu litera care-l însoteste) este unic pentru fiecare cetătean. Numărul acesta este scris cu caracterele arabe cunoscute (0,1, 2, 3...). însă în identitătile electronice care urmează să fie emise, numărul unic pentru fiecare om, numărul unitar de cod de înregistrare, pentru a putea fi recunoscut prin citire electronică, optică, trebuie să fie reprezentat într-un anumit sistem al codului barat (bar code). Acest cod barat poate fi reprezentat prin linii negre, de grosime diferită, pe hârtie albă si, prin urmare, văzut cu ochiul

liber, asa cum spre exemplu sunt codurile care se găsesc pe aproape toate alimentele şi pe multe alte produse de folosintă zilnică. Poate fi de asemenea "imprimat" pe bandă magnetică, asa cum sunt cele aflate pe spatele mai tuturor card-urilor comerciale (Eurocard, Etno-cash, Cashcard etc.); în ultimul caz, numărul de cod nu este vizibil pentru că altfel oricine ar putea t ranscrie foarte usor numărul care corespunde altei persoane, putându-l folosi pentru el însusi în locul celuilalt atunci când scoate bani etc. (Pe benzile magnetice codul barat există sub forma unor linii magnetizate şi nemagnetizate şi citirea se face de către masini speciale.)

Să punem acum o paranteză ca să spunem două cuvinte despre sistemele de calculare, pentru a fi pe întelesul tuturor tot ce le vom explica în continuare.

Scrierea numerelor este reprezentarea numerelor naturale prin simboluri. Cel mai obisnuit mod de scriere a numerelor în Grecia antică era folosirea literelor alfabetului grecesc. In acest mod litera alfa reprezenta numărul 1, litera beta reprezenta numărul 2 litera gama reprezenta numărul 3, litera delta reprezenta numărul 4... litera iota, numărul 10, litera kapa, numărul 20 etc. Romanii, pentru reprezentarea numărului 1 foloseau simbolul I, pentru 2 - II... pentru 5 - V, pentru 10-X s.a.m.d.

Numai în secolul al XIII-lea a început să fie folosită scrierea numerelor în sistemul arabo-indian cu cifrele cunoscute: 0,1, 2, 3... 9, iar acesta este sistemul zecimal de numărare, a cărui întrebuintare s-a generalizat în secolul al XV-lea, folosindu-se de atunci pretutindeni în lume.

Din 1970 până astăzi s-au folosit prin progresul tehnologiei noi moduri de notare a numerelor absolut diferite de cele pe care le stiam. Astfel, s-au folosit codurile barate pentru reprezentarea cifrelor. Motivele pentru care sunt folosite codurile barate (bar codes) este că alternantele liniilor negre cu cele albe, folosite de aceste coduri, sunt usor de citit de către sistemele de detectare, adică de către asa-numitele "creioane luminoase" (light pens), ale calculatoarelor electronice. Astfel, citirea numerelor de pe diferitele produse se face foarte repede şi fără nici o greseală. Citirea cifrelor se face prin plimbarea deasupra codului barat a unui fascicul foarte delicat de lumină laser care se reflectă în mod diferit; într-un fel atunci când cade pe linia neagră şi altfel atunci când cade pe linia albă. Tocmai această succesiune a liniilor negre şi albe de grosime diferită este unică pentru fiecare cifra şi constituie "identitatea" fiecărui număr.

Sistemele codului barat, folosite pentru reprezentarea numerelor de cod ale diferitelor produse, sunt aproape 200 la număr. Din acestea, cele mai cunoscute şi cele mai larg întrebuintate sunt U.P.C (Universal Product Code) care înseamnă codul universal al produselor şi sistemul E.A.N-13 (European Article Numbering) care înseamnă "Notarea europeană a numerelor pentru lucruri (obiecte)". Aceste două sisteme de coduri prezintă foarte putine diferente; al doilea cod (EAN-13) se spune că urmează să se folosească pentru

înscrierea numărului de cod care va fi unic pentru fiecare om, iar acest număr se va găsi pe cartea de identitate electronică.

Multi îsi exprimă obiectiile la folosirea codului barat. Obiectiile sunt fundamental două: prima e legată de faptul că, prin întrebuintarea acestui număr unitar de cod de înregistrare - care va înlocui orice act public (de ex. cartea obisnuită de identitate, permisul de conducere, pasaportul, carnetul CEC, carnetul de sănătate etc.) - va deveni posibilă datorită interconectării permise deja (prin legea votată de curând 2472/1997) a arhivelor calculatoarelor electronice, urmărirea mai tuturor activitătilor fiecărui om, chiar şi în afara Greciei. A doua obiectie este folosirea numărului nefast, 666, despre care se spune că e cuprins în două elemente folosite în coduri, atât în sistemul U.P.C cât şi în E.A.N-13.

Scopul acestui mic studiu este de a verifica cât de adevărat este ceea ce se sustine, anume că în sistemele de cod mai sus-pomenite e cuprins numărul 666.

Sistemul de cod European Article Numbering (EAN-13)

Cum s-a spus şi mai înainte, în sistemul EAN-13 cât şi în sistemul foarte înrudit cu el, UPC, numerele sunt reprezentate sub formă de linii paralele verticale, negre şi albe de "lătime" diferită. Reprezentarea numerelor în acest fel usurează mult, pentru că citirea lor într-un mod electronic, optic, este rapidă şi se face fără greseală.

Sistemul EAN-13 se numeste astfel pentru că numărul de cod al fiecărui lucru este alcătuit din 13 cifre. Prima cifră a unui asemenea număr se scrie separat ca un număr arab, la stânga codului barat, în timp ce celelalte 12 cifre ale numărului se scriu în două subcâmpuri (jumătăti), unul la stânga şi unul la dreapta cu caracterele codului barat. Primele sapte cifre indică tara de provenientă şi fabricantul obiectului (elementele 2-3 si, respectiv 4-7) în timp ce celelalte cinci cifre din cele sase rămase indică tipul produsului. Ultima cifră este cifra de control, cu care se verifică dacă calculatorul "a citit" corect codul barat (vezi diagrama 1).

5 009066 010154

DIAGRAMA 1

Cele două subcâmpuri (subgrupuri) ale celor 12 numere sunt despărtite prin "caracterele auxiliare" alb-negru care se găsesc unul la început, unul exact la mijloc şi unul la sfârsit; de aceste caractere ne vom ocupa mai târziu.

Structura codului barat EAN-13

Codul barat este alcătuit din linii paralele întunecate de grosime diferită, între care sunt intercalate intervale luminoase (linii luminoase), care de asemenea au o grosime variată. Diferitele cifre ale numerelor sistemului zecimal (0,1,2,...9) sunt reprezentate printr-o succesiune diferită şi unică pentru fiecare cifră de intervale (linii) negre şi albe de lătime diferită.

Această succesiune a liniilor negre şi a intervalelor albe, din care e constituită fiecare din cele douăsprezece cifre ale codului EAN-13, are o anumită "lătime" alcătuită din sapte unităti de lătime standardizate ("modules"). Fiecare asemenea unitate de lătime are, conform normelor sistemului EAN-13, o lătime de 0,33 milimetri, fiecare din cele 12 cifre fiind reprezentată cu linii negre şi albe de lătime variată, aflate într-o succesiune diferită; aceste linii au o lătime totală de 0,33 x 7 = 2,31 mm. Pentru reprezentarea concretă a fiecărei cifre se folosesc patru alternante de linii negre şi albe, fiecare linie având lătime diferită, dar cu o lătime totală de 0,33 x 7 = 2,31 mm (vezi diagramele 2 şi 3). Se poate face şi micsorarea şi mărirea întregii reprezentări. In primul caz însă nu e permis ca "grosimea" modulului (module) să fie mai mică de 0,23 mm.

Pentru a face ca să fie cât mai bine întelese cele spuse mai sus, trebuie să privim diagrama nr.3.

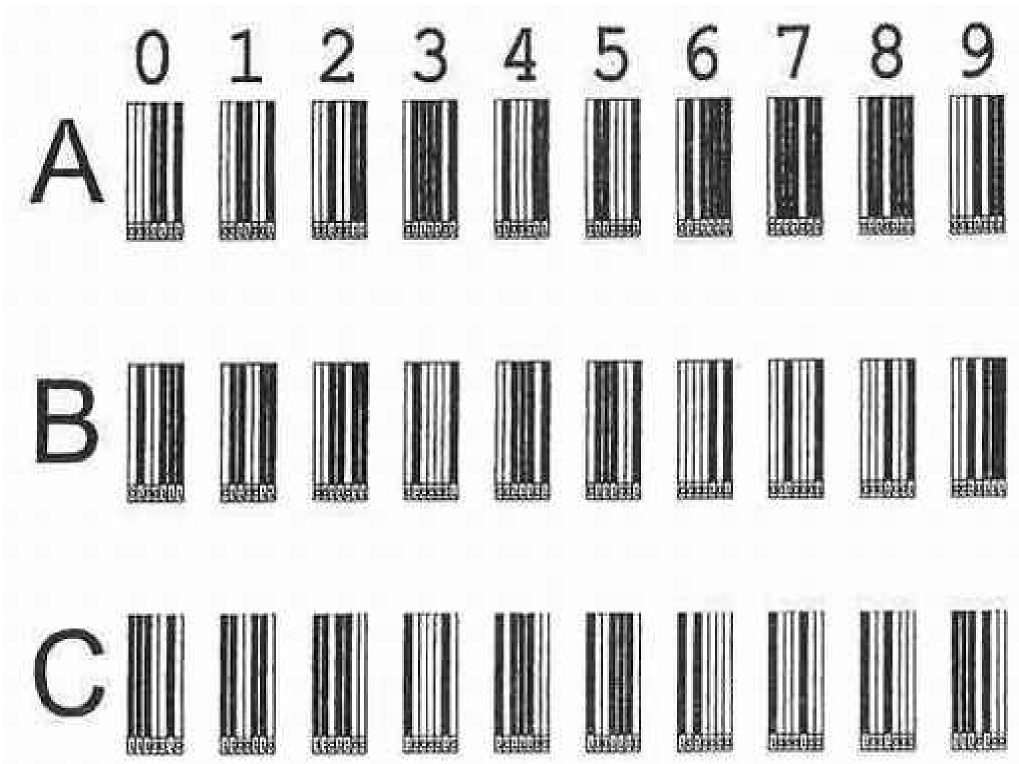

DIAGRAMA 3

In această diagramă observăm următoarele:

Fiecare număr al codului barat se întinde pe o lătime de sapte "unităti de lătime standardizate" (modules). Astfel, numărul 0 (zero) din seria A (setul A) este reprezentat în felul următor: trei "unităti de lătime" albe, două "unităti de lătime" negre, o "unitate de lătime" albă şi una neagră - lătime totală "sapte unităti de lătime". Această succesiune concretă negru-alb, de o anumită lătime, defineste cu cele patru alternante ale ei numărul 0. Succesiunea respectivă în aceeasi serie (A), pentru numărul 2 este: două unităti de lătime albe, una neagră, două albe, două negre.

In seria de mai jos a aceleiasi diagrame (3, setul C) observăm o reprezentare diferită a acelorasi numere. Numărul 0 este reprezentat astfel:

Cu putină atentie constatăm că reprezentarea cifrei 0 în ultima serie (setul C), ca şi a lui 2 şi a oricărei alte cifre din sistemul zecimal este inversarea reprezentării aceluiasi număr din prima serie (setul A). Cu alte cuvinte, acolo unde cifra zero are o linie neagră în prima serie (setul A), aceeasi cifră are un interval (linie) alb în seria de jos (setul C); iar acolo unde are un interval (linie) alb în prima serie, are prin corespondentă o linie neagră în ultima serie. (Codificare inversată, vezi setul A şi setul C.)

Lucrurile sunt însă mult mai complicate în sistemul de cod EAN-13. In aceeasi diagramă 3 vedem trei serii orizontale (seturile A, B şi C), cu o codificare diferită a cifrelor 0,1,2...9.

Seriile A şi B (setul A şi setul B) se întrebuintează pentru codificarea cifrelor din subcâmpul stâng din codul barat, în timp ce setul C se foloseste pentru codificarea numerelor din subcâmpul drept al codului barat (vezi diagrama 3 şi 4a).

DIAGRAMA 4A

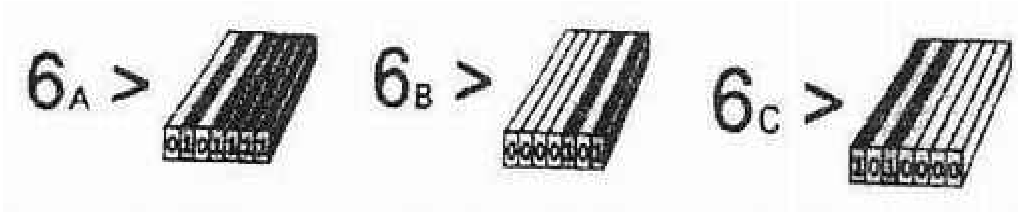

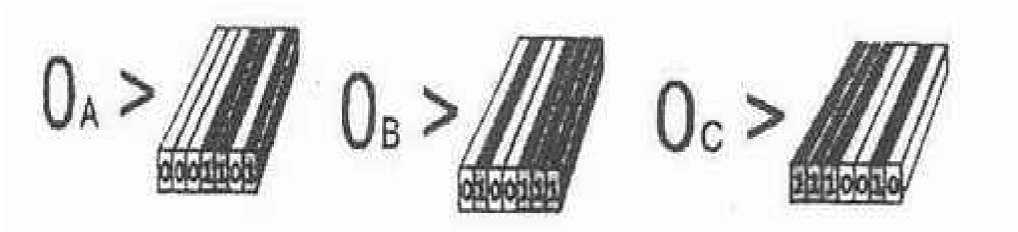
DIAGRAMA 4B

Prima serie (setul A) şi ultima serie (setul C) constituie codificările cifrelor, prin mecanismul pe care l-am explicat mai sus, acela al codificării aceluiasi număr în două serii (setul A, setul C), prin simpla inversare. Reprezentările cifrelor seriei de mijloc (setul B), folosite şi ele pentru reprezentarea numerelor în subcâmpul stâng al codului barat, constituie imaginile în

oglindă (aici, cu alte cuvinte, se observă o inversare a întregului număr) ale reprezentărilor seriei C (setul C). In plus, observăm că reprezentarea cifrelor în setul B este imaginea inversată, imaginea în oglindă ("răsturnată" şi "negativă") a reprezentării cifrelor din setul A. Asadar, de exemplu, numărul 6 este reprezentat: în setul A ca 6A, în setul B ca 6B,iar în setul C ca 6C,

în timp ce numărul 0 este reprezentat: în setul A ca 0A, în setul B ca 0B, iar în setul C ca 0C.

Pentru toate grupele de codificare (setul A, setul B şi setul C) fiecare unitate luminoasă de lătime (modul) corespunde în limbajul calculatorului lui 0, în timp ce fiecare unitate întunecată îi corespunde lui 1. In acest fel fiecare cifră a sistemului zecimal (0, 1,2... 9) este constituită dintr-o succesiune diferită de 0 şi 1 (sistemul binar). Asa cum se vede în diagrama 3 şi cum am explicat mai sus, numărul 0 în setul A, reprezentat prin codul barat ca 0001101, va corespunde în limbajul calculatorului succesiunii 0001101; numărul 4 din setul C este reprezentat prin codul barat ca 1011100, iar acelasi număr în sistemul binar corespunde succesiunii 1011100 s.a.m.d. (vezi diagrama 3).

Dacă observăm cu atentie diagrama 3, constatăm existenta unui al treilea element caracteristic al codificării, care există în cele trei seturi de numere (setul A, setul B şi setul C). Acest element caracteristic este următorul: toate numerele din grupurile A şi B (setul A şi setul C) care se folosesc pentru codificarea numerelor în subcâmpul stâng al codului barat sunt impare, încep adică de la 0 şi se termină cu 1 (de exemplu, numărul 5 în setul A se scrie ca 0110001, iar în setul B se scrie ca 0111001), în timp ce toate numerele din subcâmpul drept al codului, care se iau din setul C, sunt pare, încep adică de la 1 şi se termină cu 0 (astfel numărul 5 în setul C se scrie ca 1001110). Acest fapt, existenta adică a numerelor impare, pentru calculator, în subcâmpul stâng şi a numerelor pare în subcâmpul drept este al treilea element caracteristic al codificării.

Caracteristicile codificării în sistemul EAN-13 sunt următoarele:

1. Fiecare număr este compus din 4 alternante, două negru şi două alb (de un număr diferit de "unităti de lătime" pentru fiecare alternantă).

2. Se observă fenomenul de inversare (în codificarea fiecărei cifre), inversare care, atunci când comparăm seturile A şi C, este o inversare simplă, în timp ce atunci când comparăm seturile B şi C este o inversare a întregului număr, sau inversare în oglindă. Când comparăm însă seturile A şi B, observăm că inversarea este "răsturnată" şi "negativă".

3. Toate numerele din subcâmpul stâng sunt impare, în timp ce numerele din subcâmpul drept sunt pare.

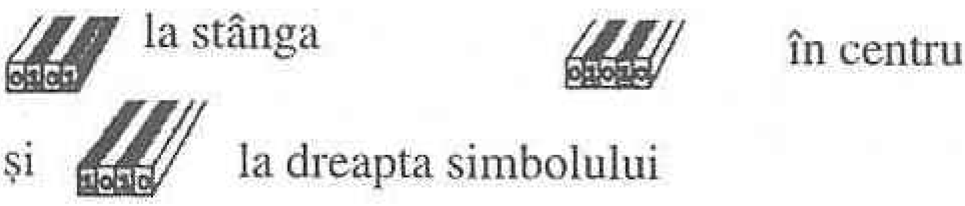
"Caractere auxiliare" - Barele de sigurantă (guard bars)

In paragrafele de mai sus am încercat să explicăm modul de codificare în sistemul EAN-13 a celor douăsprezece numere variabile (sase în subcâmpul stâng şi sase în cel drept al codului barat). Dacă observăm însă diagrama 1, constatăm că, în afară de reprezentarea barată a celor 12 cifre variabile (care se schimbă de la obiect la obiect), există şi trei caractere "auxiliare" invariabile, care se numesc "bare de sigurantă" (guard bars). Aceste "caractere" care se prelungesc în jos se află totdeauna în aceeasi pozitie: în marginea din stânga, în centru şi în marginea din dreapta a codului barat.

Codificarea liniară a acestor caractere (guard bars), este reprezentată astfel:

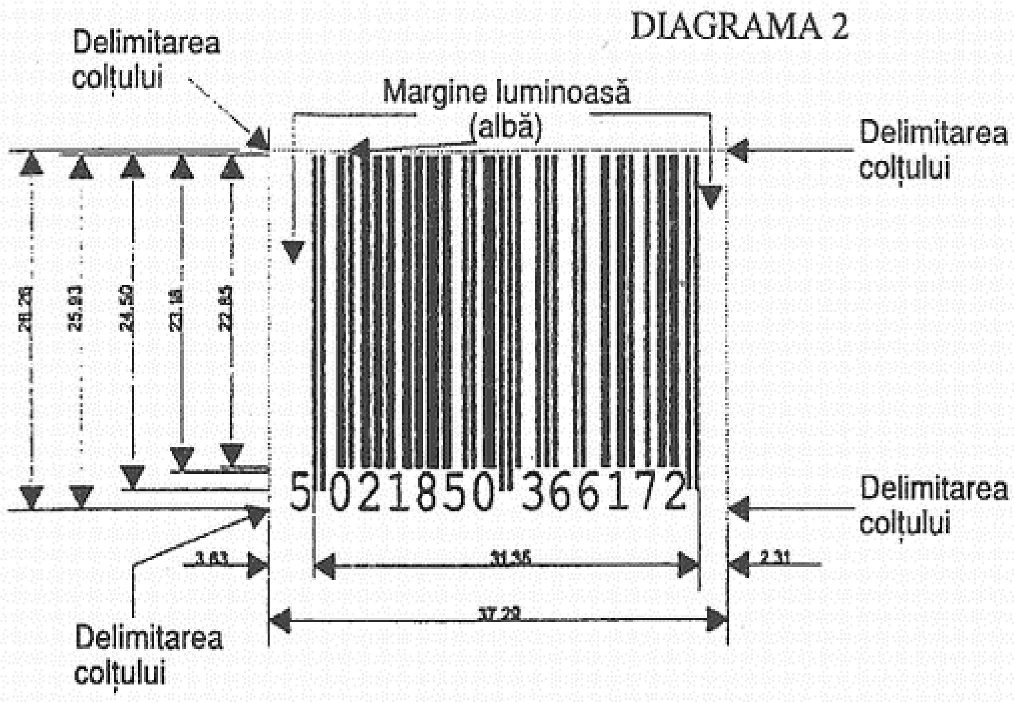

respectiv (diagrama 2), în timp ce în realitate este asa:

Ultimele caractere, dacă sunt scrise în formă binară, arată astfel: 0101, 01010 şi respectiv 1010.

Asertiunea cum că aceste caractere numite mai sus au o a doua codificare lineară şi forma corespunzătoare binară provine din observatia că prima linie albă din partea stângă şi ultima din partea dreaptă se confundă cu marginea albă care, asa cum se vede din diagrama 2, este parte din întreaga reprezentare a codului barat şi care de aceea se numeste "zonă linistită" (quiet zone).

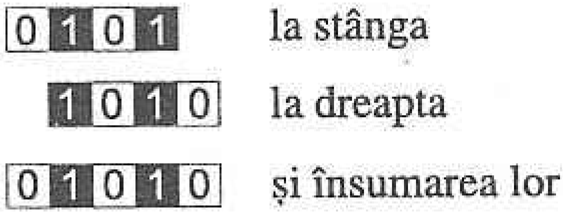

Trebuie să notăm că, în conformitate cu normele codurilor barate UPC şi EAN-13, este indispensabilă existenta unei margini albe (light margin) în stânga şi în dreapta întregului reprezentat simbolic (care începe de la bara de sigurantă din stânga şi se sfârseste cu bara de sigurantă din dreapta). Marginea albă nu numai că este o parte integrantă a întregii reprezentări a codului barat, dar are şi o anumită lătime care, în sistemul EAN-13, este cel putin egală cu zece unitàti de lătime (module). 0 dovadă în plus că trebuie să existe de ambele părti o margine albă satisfăcătoare este faptul că cei ce fabrică aceste coduri barate recomandă ca ele să nu fie imprimate pe marginile ambalajului diferitelor produse, iar o altă dovadă este şi recomandarea ca această margine albă să fie complet curată (vezi schitele 1-5).

Si mai importantă este observatia că numerele din subcâmpul stâng încep de la 0 şi se termină cu 1, în timp ce cele din subcâmpul drept încep de la 1 şi se termină cu 0. Concluzia pe care o tragem de aici este că fasciculul laser (scanner), fie miscându-se de la stânga spre dreapta, fie miscându-se invers, de la dreapta spre stânga, totdeauna începe să citească de la zero ! Dacă nu există o margine albă, computerul nu poate citi codul!

Aici trebuie să observăm cum codificarea (lineară) a caracterului auxiliar din dreapta (guard bar) este codificarea liniară inversată (simplă şi în oglindă !) a caracterului auxiliar din stânga.

In ceea ce priveste caracterul auxiliar din mijloc, acesta constituie o fuziune a caracterului auxiliar stâng cu cel drept. Acest caracter, pentru că se află exact la mijlocul câmpului codului barat, n-ar trebui să fie posibil de reprezentat nici cu grafia stângă, nici cu cea dreaptă (inversarea celei stângi). Această reprezentare grafică a barei de sigurantă de la mijloc este rezultatul grafiei din stânga şi din dreapta a caracterelor auxiliare, astfel:

Cu această ultimă formă, "bara de sigurantă" din mijloc este citită de scanner la fel în ambele sensuri, începând întotdeauna de la intervalul alb, 0 (atât de la stânga la dreapta, cât şi de la dreapta la stânga), asa cum se întâmplă exact şi cu citirea celorlalte numere din subcâmpurile codului barat.

După cele spuse mai sus, pe bună dreptate se întreabă fiecare dacă nu cumva aceste caractere auxiliare (guard bars), asa cum sunt reprezentate prin sistemul barat şi binar, corespund vreunui număr şi dacă da, care este acest număr. Cum s-a explicat mai sus, reprezentarea lineară este la stânga= 0101, la dreapta = 1010, în timp ce reprezentarea binară corespunzătoare este 0101 şi 1010. Poate observa oricine cu surprindere că acest "caracter auxiliar":

1. arată patru alternante alb-negru (două alternante negru şi două alb);
2. scrierea caracterului auxiliar din dreapta este inversarea (simplă - "module" după "module" - şi în oglindă, adică a întregului număr) scrierii caracterului din stânga;
3. reprezentarea sa stângă este un număr impar 0101), în timp ce cea din dreapta este un număr par (1010).

prezintă, cu alte cuvinte, toate caracteristicile codificării numerelor din sistemul barat EAN-13 şi corespunde, prin urmare, unui anumit număr!

Dacă privim diagrama 3, vom constata că numărul care îndeplineste toate premisele enumerate mai sus ale scrierii codului barat EAN-13 şi este singurul care completează cele 4 altemante alb-negru (si, prin urmare, îi stabileste pe deplin "identitatea", fără a se confunda cu nici un alt număr) în 4 unităti de "lătime" (modules) succesive este cifra 6 ! (vezi setul B şi setul C).

Această calitate unică a numărului 6 de a fi definit în întregime de patru intervale (modules) continue, calitate pe care nici un alt număr din sistemul barat nu o are, face posibilă identificarea şi recunoasterea lui; celelalte trei intervale (module), care în cazul concret al numărului 6, asa cum este reprezentat în seturile B şi C, sunt albe şi nu creează o altă alternantă (negru-alb) si, prin urmare, nu oferă nici o informatie în plus ! (Vezi diagrama 4a şi 5.) Asadar, computerul fie că citeste 0101, fie 0000101, în ambele cazuri întelege "identitatea" numărului 6. Lucrul acesta este valabil pentru ambele moduri de lectură, de la stânga la dreapta şi invers.

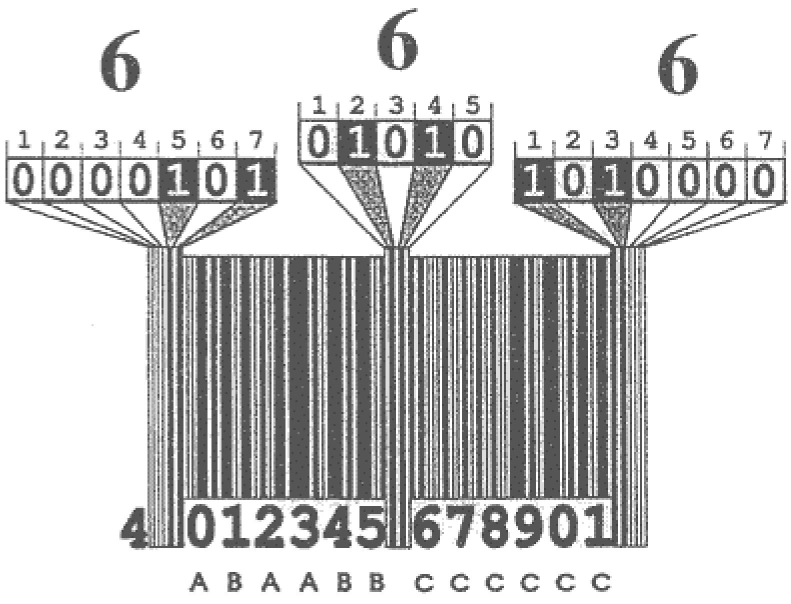

DIAGRAMA 5

In ceea ce priveste "bara de sigurantă" din mijloc ("guard bar"), trebuie să adăugăm următoarele: dacă se folosea numai un singur set de reprezentare (lineară) a cifrelor 0,1,2... 9, n-ar fi fost nevoie să existe şi o bară de sigurantă de mijloc. Când se folosesc însă două sau trei seturi de numere (ca în sistemul UPC sau EAN-13) atunci, pentru a nu se confunda numerele din mijloc din subcâmpul stâng şi din subcâmpul drept al codului, este indispensabilă existenta acestei bare. Fabricatii codurilor UPC şi EAN-13, având în vedere acest lucru, trebuie să dea un răspuns la întrebarea: de ce au optat pentru folosirea mai multor seturi de numere, de vreme ce şi cu un singur set de numere ar fi fost posibil să se dea aceleasi informatii pentru fiecare produs.

Chiar fabricantii trebuie să dea un răspuns la întrebarea de ce au "rezervat" tocmai această reprezentare barată pentru numărul 6, care este singurul număr definit în întregime de patru intervale de lătime ("modules") continue, şi nu pentru oricare alt număr, dat fiind faptul că nu există o structură logică matematică în reprezentarea barată a cifrelor de la 0 la 9. Poate pentru a se asigura prezenta celor trei de 6, dintr-un motiv cunoscut numai de ei!

După cele spuse până acum, dincolo de asemănarea vizuală, rezultă de la sine concluzia că barele de sigurantă (guard bars), la începutul, la sfârsitul şi la mijlocul codului barat în sistemul EAN-13 (si UPC), sunt trei de 6, care se găsesc într-o legătură de nedesfăcut cu numerele variabile ale codului, cu atât mai mult cu cât bara de sigurantă din mijloc (numărul 6), nu este indispensabilă, dacă se folosea numai un singur set de numere !

In sfârsit, fabricantii codurilor barate U.P.C şi E.A.N-13 sunt întrebati: de vreme ce reprezentarea barelor de sigurantă (guard bars) creează probleme de constiintă crestinilor de pe tot globul, de ce nu înlocuiesc simbolismul barat al acestor bare de sigurantă ? Un prilej pentru a se produce înlocuirea este cel de acum când, datorită anului 2000, devine necesară schimbarea afisării datei pe computere.

Asadar, de ce se va folosi pentru oameni EAN-13, care înseamnă marcarea numerică în sistem european a obiectelor ? Acesta este respectul lor fată de persoana umană ? Aici se descoperă diferenta abisală între antropologia crestin-ortodoxă, care vede omul "încununat în slavă şi în cinste" şi "cu putin mai mic decât îngerii", şi antropologia dictatorilor lumii care urmează să vină, pentru care omul, cel asemenea lui Dumnezeu, este un "goim" (un animal), prin urmare putând fi "marcat" cu semne de nesters pe mâna lui dreaptă sau pe frunte, pentru a fi

recunoscut de "stăpânii săi".

Sfântul Sinod al Bisericii noastre, prin circulara sa extrem de importantă, cu nr. 2626/7 aprilie 1997, cu toată responsabilitatea ne-a făcut cunoscut că: "(...) progresul civilizatiei în domeniul aplicatiilor electronice a fost legat asa cum nu trebuia de numărul 666, care se foloseste ca număr principal de cod în această tehnologie..." Fireste că aceia care au încredere în maica noastră Biserica n-au nevoie de dovezi în plus.

Societătile (din străinătate) care fabrică aceste coduri, fiind puse înaintea protestului la scară mondială al constiintelor, protest care a apărut în presă, s-au justificat că nu pot schimba numărul 666, pentru că: 1. reprezentarea sa barată slujeste tehnologia asa cum nu o poate face nici un alt număr şi 2. pentru că o eventuală schimbare a programului ar cere cheltuieli de ordinul bilioanelor de dolari.

Reprezentantii guvernului şi ministrii, în aparitiile lor la televiziune, exprimându-si pozitia fată de acest subiect, s-au justificat prin aceea că nevoile tehnologiei impun folosirea acestui număr pe plan mondial şi că tara noastră nu poate fi exceptată din acest sistem.

In legătură cu acelasi subiect, ziaristi distinsi şi obiectivi au făcut studii pe care le-au publicat în ziare. Prin aceste studii confirmă existenta celor trei de 6 în reprezentarea barată (bar codes) a sistemelor UPC şi EAN-13.

In plus, zeci de deputati greci au informat în mod obiectiv publicul şi au depus în Cameră studii importante, apartinând unor reputati oameni de stiintă în domeniul electronicii, care explică cum anume e cuprins acest număr în respectivele sisteme de codificare.

După această recunoastere publică la nivel mondial, n-ar mai fi nevoie să mai adăugăm nimic. Singurul lucru unde am socotit că trebuie să mai contribuim cu ceva este următorul: să arătăm fiecăruia dispus să învete cum poate fi decodificat acest număr mascat, ascuns în mod intentionat pentru a fi înăbusite reactiile constiintei credinciosilor şi pentru a fi evitate urmările economice pe care le-ar suporta societătile din cauza boicotării produselor lor de către popoarele crestine, lucru care ar însemna pentru ele pierderi de bilioane de dolari.

Insinuarea metodică a numărului 666 în viata noastră

Unii spun că nu-i deranjează dacă primesc numărul 666. Nu ne explică dacă înteleg să-l aibă în numărul lor de telefon sau în numărul chitantei vreunui cont. Nici nu ne lămuresc dacă înteleg să-l accepte pe vreo cartelă care le va servi la operatiunile financiare sau pe cartea lor de identitate, lucru care arată identificarea lor cu cele înscrise pe această carte. In sfârsit, dacă înteleg să-l accepte "pe mâna lor dreaptă sau pe frunte".

In ceea ce priveste faptul de a primi "semnul" sau "numărul numelui" "pe mâna lor dreaptă sau pe frunte" (Apocalipsa 13, 16), Sfânta Scriptură este foarte limpede şi avertizează câ acest (simbol) "semn" exterior echivalează cu o lepădare. Cu toate că este un simbol exterior, are totusi prelungiri spirituale si, ca urmare, chinul nostru vesnic, adică iadul: "si fumul chinului lor se suie în vecii vecilor şi nu au odihnă nici ziua, nici noaptea cei ce se închină fiarei şi chipului (icoanei) ei şi oricine primeste semnul numelui ei" (Apocalipsa 14, 11). In ceea ce priveste subiectul cărtii de identitate, credem că circulara Sfântului Sinod este foarte limpede când spune: "Nu e cu putintă ca un crestin să fie indiferent la introducerea voită şi sistematică

a acestui număr în viata sa". De asemenea, şi Părintele Paisie în 1987, în foaia sa cu titlul "Semne ale vremurilor - 666" a scris:

"Asadar, cu toate cele spuse de mine mai înainte, putem auzi, din păcate, o grămadă de lucruri prostesti ale creierului, spuse de anumiti Ţgnosticiť contemporani. De pildă, unul spune: ŤEu voi primi cartea de identitate cu 666, dar voi pune lângă ea o Cruceť, în timp ce altul zice: ŤEu voi primi pecetea pe cap cu 666, dar voi face şi o Cruce pe capť. Tot asa se mai pot auzi o grămadă de asemenea prostii spuse de unii care cred că astfel se vor sfinti, în timp ce toate acestea sunt doar amăgiri" (Ieromonah Hristodulos Aghioritul, Părintele Paisie, p. 191-192).

Ceea ce va trebui să stim foarte bine este că toate au un început şi un sfârsit. Ca să întelegeti ce dorim să vă spunem, vă vom da un exemplu: până când să ajungă cineva să comită păcatul desfrânării trupesti, care este un act deja împlinit, va trece treptat prin diferite stadii. Inceputul păcatului este bântuirea gândurilor necurate care loveste mintea. Asadar, vede cineva o femeie frumoasă şi gândul îl îndeamnă la rău. Dacă mintea omului nu nutreste o ură neîmpăcată fată de păcat şi iubire fată de Dumnezeu, datorită înclinatiei sale păcătoase şi datorită vinovătiei sale se creează înlăuntrul său imagini ale dorintei. Dacă mintea omului ar nutri o ură neîmpăcată fată de păcat şi ar avea iubire fată de Dumnezeu, atunci n-ar trece la al doilea stadiu al păcatului, care este consimtirea la ceea ce o sfătuieste gândul. Dacă omul este înclinat înspre păcat, va consimti, justificându-se şi considerând că de fapt nu e nimic, plăsmuind în imaginatia sa scene ale săvârsirii păcatului. Asadar, ajunsă la acest punct , mintea devine prizonieră, e înrobită si, inofensivă cum se găseste, e târâtă şi împinsă către ultimul stadiu al comiterii păcatului cu trupul. Fără îndoială că, în orice stadiu s-ar afla un om, dându-si seama de slăbiciunea sa şi luptând cu umilintă, harul lui Dumnezeu îl va acoperi şi nu-l va lăsa să cadă.

Putem aşadar să redăm schematic acest proces:
1. primul stadiu: bântuirea mintii şi sfătuirea la rău a gândului;
2. al doilea stadiu: discutia care se poartă cu gândul şi care se termină prin consimtire, iar această învoire creează în mintea omului scene ale săvârsirii păcatului;
3. al treilea stadiu: după învoirea mintii urmează comiterea păcatului, care este desfrânarea trupească.

Vedem, asadar, că păcatul este introdus sistematic, cu metodă şi cu viclenie în om. Cu cât mai devreme îsi dă seama mintea de insinuarea păcatului şi îl respinge, cu atât mai usor se desface din mrejele lui şi scapă de urmările căderilor sale. Cunoscând Ziditorul şi Dumnezeul nostru, ca nimeni altul, siretlicurile duhurilor răului, pentru a ne păzi de căderea în păcat, ne-a dat poruncă să căutăm împărătia Lui, respingând fiecare gând rău, şi a hotărât că şi căderea mintii în primul stadiu, care este consimtirea la păcat, este păcat. De aceea şi a spus că "oricine văzând o femeie şi poftindu-o, deja a şi săvârsit desfrânare cu ea în inima sa" (Matei 5, 28).

Mai apoi, şi ţoti Sfintii şi Părintii Bisericii noastre, ne-au învătat un lucru: să oprim păcatul în primul lui stadiu, izbăvindu-ne astfel de toate urmările lui pline de amărăciune.

Cu acest exemplu vedem că şi în privinta lui 666 este valabil acelasi lucru: cei care vor să-l impună oamenilor, condusi de experienta tatălui lor celui viclean, îl introduc metodic în viata oamenilor.

Inainte de toate vedem că numărul 666 e promovat de organisme internationale, la diferite manifestări internationale, la întâlnirile sportive, că se insinuează şi apare pe firmele magazinelor, pe jucării, pe obiecte de uz casnic, pe monede, pe cartele de tot felul s.a.m.d.

In stadiul initial am văzut că acest număr se introduce fără să băgăm de seamă; iar cei ce-l promovează fac acest lucru ca să cântărească în ce măsură avem mintea limpede şi reactionăm, astfel încât să poată trece la alte actiuni pe care le au pregătite. Dacă vor constata că mintea oamenilor nu este interesată de nimic altceva în afară de "pâine şi de circ", vor trece încet, încet la al doilea stadiu, plasând de acum înainte acest număr în mod vizibil în situatiile sau la manifestările pe care le-am pomenit mai sus. Dacă vor constata din nou că unii încep să înteleagă ce se întâmplă, vor încerca prin organele lor fie să convingă oamenii că totul este întâmplător, fie să ridiculizeze această temă. Cel mai important lucru este că se vor strădui să reusească în a-i familiariza pe oameni cu această chestiune. (De exemplu: când, mai demult, cineva fura 1.000 de drahme, toate ziarele dezbăteau tema zile întregi; crescând însă păcatul furtului şi ajungând astăzi să se fure miliarde, când auzim că s-a furat de la cineva 2.000.000 de drahme, nu mai dăm nici o importantă, pentru că ne-am familiarizat cu furtul de miliarde. Âcelasi lucru se întâmplă şi cu omorul: dacă mai demult era omorât cineva, se făcea mare vâlvă şi aveau loc mari dezbateri care durau luni de zile. Astăzi un omor, o crimă, dacă nu trece neobservată, se va discuta despre ea cel mult până la următorul buletin de stiri, şi acest lucru este cel mai rău. Din păcate însă, până la un anumit punct, au şi reusit, pentru că deja s-a ajuns să se discute problema plasării numărului pe cartea noastră de identitate, iar simultan se face deja reclamă la stadiul următor, al punerii semnului pe mână sau pe frunte; din păcate, unii încă mai spun: "Ce ne deranjează să primim numărul 666 ?" si, ca şi când n-ar fi fost de ajuns, le şi reprosează celor care luptă cu bună credintă.

Uneori, în mod artificial, se plasează într-un mod disimulat numărul 666, ca şi când ar fi rezultatul adunării anumitor numere. Cel mai recent exemplu îl avem în cazul documentului public pe care au fost chemati să-l semneze ţoti politistii din Grecia. Aici am dori să explicăm că bunii nostri politisti n-au stat să adune numerele ca să le iasă 666. Dar cei ce au aranjat ca numărul acesta să iasă ca rezultat al unei adunări, au sunat la telefon - desigur fără a-si spune numele - anumiti politisti şi le-au spus: "Vedeti, vâ fortăm să semnati acest document cu 666. Dacă nu credeti, faceti adunarea şi veti constata şi singuri". Acelasi lucru s-a întâmplat şi cu bancnota de 5.000 de drahme şi cu atâtea altele. Ei fac acest lucru în mod intentionat şi artificial, numai şi numai ca să ridiculizeze subiectul şi să determine opinia publică să-i considere pe crestini ca unii care scotocesc ca să găsească şi să vadă peste tot numai 666. Ce realizează astfel ? Pun în aplicare vechea poveste a ciobanului cu lupul: ciob anul mincinos care striga într-una: "Lupul la oi !", iar lumea care alerga de fiecare dată să-l ajute; până când, într-un sfârsit, au încetat să-l mai creadă, iar atunci când, într-adevăr, lupul a năvălit la turmă, nimeni n-a mai crezut strigătele de ajutor ale ciobanului. Asadar, îi provoacă pe crestinii sensibilizati deja, care îsi dau seama de ce se întâmplă, să protesteze, iar opinia publică să creadă că strigă fără motiv despre "numerele" Antihristului. Pe de altă parte, în modul acesta, opinia publică se obisnuieste cu toate aceste strigăte de protest şi începe deja să-i considere pe crestini psihopati, care văd lucruri care nu există. Astfel, când se va pune numărul acesta pe cartea de identitate, pe mână sau pe frunte, vor spune: "Ei, sunt cei ce văd peste tot numai 666 !", şi astfel cercurile obscure care promovează întreaga chestiune vor reusi ca ea să treacă aproape neobservată.

De asemenea, constatăm deja cu totii că, de vreme ce au întârziat să dea numărul de cod pe mână sau pe frunte, au început cunoscutul proces al familiarizării oamenilor cu ideea. De aceea vedem că în diferite părti ale lumii se foloseste utilizarea palmei în diferite moduri, cum s-a întâmplat de exemplu cu marcarea de pe mână, pe care am văzut-o de curând la alegerile din Cecenia sau din Albania, sau asa cum auzim că se întâmplă şi în anumite cazinouri, în anumite aeroporturi sau în altă parte, ca de pildă în Euro-Disney în Franta. Suntem deja informati că în anumite bănci se face uz de palmă la seifurile băncii. Astfel încearcă să-i obisnuiască pe oameni cu ideea folosirii palmei, încât atunci când peste putin timp vor anunta că se va da numărul unitar de cod de înregistrare, care se va afla pe mână sau pe frunte, toată

lumea nestiutoare va spune: "Ei, nu e nimic ! Asa cum l-au întrebuintat atâtia ani acolo, acolo şi acolo... , acum e mai bine să se dea asa, pentru că hotul nu ne va mai putea fura astfel c ard-ul".

Intr-adevăr, ne temem

Unii spun fără să se gândească prea mult: "Si de ce ne temem ?" Amintim tuturor acestora care găsesc încontinuu "pretexte pentru păcatele lor" că începutul întelepciunii este frica de Dumnezeu (Psalm 110, 10), care este însă o teamă dezinteresată, izvorând din străduinta unui suflet cucernic şi credincios, de a nu face ceva ce nu i-ar plăcea lui Dumnezeu sau ceva care L-ar mâhni. In ceea ce priveste subiectul nostru, dacă ne temem, ne temem să nu-L întristăm pe Sfântul Duh: "Să nu întristati Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, întru care ati fost pecetluiti pentru ziua răscumpărării" (Efeseni 4, 30), asa cum spune îndemnul Apostolului nostru. țoti cei care protestează şi pun înainte piepturile lor arată că nu se tem de nimeni şi merg împotriva sistemului mondial; lucru pe care ceilalti nici măcar nu-l pot întelege, fiindcă se tem să nu piardă bunurile materiale de care se bucură şi care, toate, provin direct de la cei care-si impun planurile lor antihriste.

Părintele Porfirie, întrebat fiind de către staretul unei mânăstiri de ce n-a spus ceva lumii despre acest subiect al cărtilor de identitate şi al numărului 666, a dat următorul răspuns, în care e cuprins întregul adevăr; iată cum explică părintele de ce unii desconsideră subiectul în cauză:

"Si eu lupt pentru această problemă, dar în mod diferit. Am constatat că mintea omului, iubind patimile, este întunecată şi nevăzătoare. Asadar, orice as spune, pentru că mintea aceasta a omului e lipsită de lumină şi nu vede, fiindcă e întunecată de patimi, cuvintele mele nu vor ajuta cu nimic. De aceea, toate eforturile mele constau în a-l face pe om să înteleagă că din cauza patimilor sale e orb şi că de aceea e firesc să nu vadă. Fac acest lucru pentru a-l îndemna pe om să-si curete sufletul ca să poată vedea şi singur toate câte se întâmplă în zilele noastre".

Aceasta este astăzi o constatare obisnuită. Vedem teologi, duhovnici etc. care pe de o parte spun "este", iar pe de alta spun "poate nu este", arătând astfel, fără să se ascundă, că ei însisi sunt lipsiti de vederea duhovnicească şi că sunt purtati şi "dusi de valuri, purtati încoace şi încolo de orice vânt al învătăturii, prin înselăciunea oamenilor, prin viclesugul lor, spre uneltirea rătăcirii" (Efeseni 4,14). Prin această purtare şi prin această conduită a lor, singurul lucru pe care-l reusesc este să se expună continuu pe ei însisi şi să dovedească în mod real că nu văd. Sfintii nostri când spuneau "da" era "da" şi când spuneau "nu" era "nu". Adeverind acest lucru, Apostolul Pavel scrie: "Credincios este Dumnezeu, că n-a fost cuvântul nostru către voi da şi nu" (II Corinteni 1, 18). Astfel, ei însisi, prin atitudinea lor, arată tuturor celor care îi ascultă că dau atentie cuvântului Evangheliei şi toate câte le scrie Părintele Paisie în cartea sa "Părinti atoniti şi întâmplări din Muntele Athos": "Dac ă cumva cineva dintre noi, părintii egumeni, este putin nevăzător duhovniceste, să nu cerem supunere oarbă de la călugări, ca să nu cădem cu totii în prăpastie, asa cum scrie: Ťsi dacă orb pe orb va călăuzi, amândoi vor cădea în groapăť" (Matei 15, 14). Părintele Paisie, datorită sufletului său purificat şi mintii sale cu totul limpezi şi curate, a văzut toate câte se întâmplă. De aceea, foaia sa care se numeste Semne ale vremurilor-666 (vezi Ierom. Hristodulos Aghioritul, Părintele Paisie, p. 188) scrie: "(...) în timp semnele apar foarte limpezi; Ťfiarať de la Bruxelles, cu 666, a sorbit aproape toate statele în computer. Cartea de identitate sau introducerea pecetii, ce altceva arată ?". Vedem cum țoti se ocupă numai şi numai de introducerea numărului 666 în

viata noastră şi nu vorbesc deloc de lucrurile profetite care deja se împlinesc în zilele noastre şi care sunt legate direct de promovarea acestui sistem economic mondial. Aici nu ne vom mai ocupa de subiect. Aceia dintre dumneavoastră care doriti să vedeti ce se întâmplă exact, unde ne găsim şi care sunt acele lucruri despre care sufletul curătit al părintelui Paisie spune că se văd foarte limpede, în timp ce noi nu le vedem, vor avea posibilitatea să le cunoască în cartea care va apărea curând şi care se numeste: "Păziti-vă de rătăcire", carte a ieromonahului Hristodulos Aghioritul.

Supunerea noastră trebuie să dovedească discernământ

Pentru că Domnul nostru Iisus Hristos respectă ca nimeni altul libertatea persoanei umane şi niciodată nu ne încalcă libertatea personală, va trebui să avem discernământul necesar în ceea ce priveste această temă delicată pe care o analizăm mai departe, fiindcă am văzut nelinistea unor frati ai nostri care, ascultând câteodată vreun patriarh, vreun episcop sau vreun duhovnic, spunându-le ceva ce nu consună cu traditia noastră ortodoxă, se întreabă dacă trebuie să asculte sau nu, având în vedere că acestia poartă un grad în ierarhia preotească.

Trebuie să întelegem ţoti foarte bine că ţoti oamenii avem o calitate, pe care bineînteles o acceptăm de bunăvoie şi în libertate: suntem ţoti robi ai Domnului nostru Hristos. şi patriarhul, şi arhiepiscopul, şi episcopul, şi diaconul, şi călugărul, şi mireanul, ţoti suntem robi "îndatorati" a asculta cuvântul lui Dumnezeu. şi ţoti uniti alcătuim împreună cu capul, care este Hristos, trupul Bisericii. Asadar, Dumnezeu a rânduit să fim ţoti împreună uniti cu El. El să fie capul, iar noi ţoti să fim mădularele trupului, într-o unire de nedesfăcut; adică un membru să depindă în totalitate de celălalt, ceea ce înseamnă că dacă un singur mădular suferă, atunci să sufere întreg trupul. Dumnezeu a rânduit ca un mădular, despărtit de trup, să nu poată exista de unul singur; şi acest lucru l-a făcut bunul Dumnezeu ca să ne unească cu dragostea desăvârsită. Aducem aici un mic exemplu: patriarhul, care este cel dintâi în ierarhia robilor Lui, nu poate săvârsi de unul singur Taina Sfintei Euharistii, ci e nevoie oblig atoriu să fie de fată cel putin încă un membru de rând al Bisericii; şi se arată generozitatea lui Dumnezeu, faptul că a rânduit ca un singur mădular să aibă absolută nevoie de celălalt şi să depindă unul de altul. Apostolul Pavel analizează foarte bine faptul că suntem "trupul lui Hristos şi mădulare fiecare în parte" (I Cor. 12, 27).

Asadar, ţoti robii din ierarhia Bisericii de la gradul cel mai înalt, al patriarhului, şi până la gradul cel mai mic, al mireanului, au o singură datorie: să se supună şi să asculte în mod absolut de cuvântul lui Dumnezeu. Singura diferentă care există este aceea că gradele superioare ale ierarhiei Bisericii si-au asumat lucrarea de a transmite cuvântul lui Dumnezeu spre gradele inferioare, şi acest lucru pentru că Dumnezeu, asa cum se spune: "Nu este Dumnezeu al neorânduielii, ci al păcii", Care voieste "ca toate să se facă cu cuviintă şi după rânduială" (I Corinteni 14,33,40).

Trebuie însă să întelegem foarte bine că, în ciuda faptului că există o ierarhie a robilor Bisericii care sunt obligati să fie strâns legati şi uniti cu Capul, totusi, pentru că ei sunt robi, dar trăiesc în libertate, în orice moment vor dori pot refuza cuvântul Domnului nostru şi folosi propria lor judecată şi pot urma propria lor vointă. Aici începe problema, pentru că, în timp ce aparent sunt robi ai lui Dumnezeu, de fapt servesc propria lor vointă, făcând uz de propria lor judecată.

Să vedem ce ne spune Domnul despre ceea ce trebuie să facem în acest caz:

Pe când Domnul Hristos se afla pe pământ împreună cu ucenicii şi cu Apostolii Săi, la un moment dat i-a îndemnat să fie atenti la învătătura fariseilor; şi aceasta pentru a distinge dacă ei caută cu adevărat cele ce sunt ale lui Dumnezeu. Atunci a spus: "Cărturarii şi fariseii au sezut în scaunul lui Moise; deci toate câte vă vor zice vouă, faceti-le şi păziti-le; dar după faptele lor nu faceti, că ei zic, dar nu fac" (Matei 23, 2-3). Să vedem aici, cu luare aminte, ce spune Hristos: "Cărturarii şi fariseii au sezut în scaunul lui Moise". Cu aceste cuvinte Domnul nostru face cunoscut ucenicilor Săi că scaunul pe care sezuse mai înainte proorocul Moise şi din care învăta poporul cuvântul lui Dumnezeu ca reprezentant al Lui îl luaseră acum cărturarii şi fariseii, oameni plini de ipocrizie. Cu toate că scaunul şi l-au însusit oameni plini de patimi, Hristos nu îi îndeamnă totusi pe ucenicii Săi şi nici poporul să plece de lângă acest fel de învătători şi nici nu-i îndeamnă să nu-i asculte, ci îi sfătuieste în felul următor: "Toate câte vă vor zice vouă, faceti-le şi păziti-le". Să fim cu luare-aminte la ceea ce le spune: "Cele ce vă spun să păziti, să păziti!". Vedem că Hristos Domnul nostru, pentru că ei se găsesc ierarhic pe scaunul lui Moise, nu ne-a dat poruncă să ascultăm de ce este al lor, adică de produsul propriei lor ratiuni şi gândiri, adică de ceea ce izvorăste din criteriile lor interesate. Ne-a dat porunca să-i ascultăm numai în ceea ce ne spun să păzim. Cuvântul "a păzi" se referă la tot ceea ce Domnul ne-a spus să împlinim sau tot ceea ce e scris în Sfânta Scriptură (sau tot ceea ce a fost legiuit de Părintii Bisericii prin sinoadele ecumenice). Ei, aşadar au datoria de a asculta cuvântul lui Dumnezeu si, prin urmare, de a ne îndemna pe noi să-l păzim. Dacă ei, ca robi ai lui Dumnezeu, aflându-se în libertate, nu vor voi să dea ascultare anumitor lucruri, vor fi liberi să nu dea ascultare, suportând însă toate consecintele pe care le aduce cu sine apostazia, această neascultare şi îndepărtare a l or de cuvântul lui Dumnezeu. Noi, fiindcă suntem datori să ascultăm numai poruncile Domnului nostru, întrucât cei ce ne sunt superiori ierarhic nu ne îndeamnă să păzim vreuna din poruncile Domnului, nu suntem datori să-i ascultăm; dacă am fi datori, cuvântul lui Dumnezeu ar spune: toate câte vi le spun vouă să le faceti, faceti-le; adică toate câte vi le spun să le înfăptuiti, înfăptuiti-le. Dimpotrivă, nu numai că nu trebuie să ascultăm de părerile lor, dar Apostolul Pavel este mult mai aspru şi spune: "Chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar vesti altă Evanghelie decât aceasta pe care v-am vestit-o - să fie anatema !" (Galateni 1, 8). Domnul nostru, Care după învierea Sa i-a trimis pe Apostoli la capătul lumii, nu le-a dat poruncă să meargă şi să-i învete pe oameni învătături diferite, porunci omenesti, cuvinte frumoase teologice şi povesti frumoase. Două sunt poruncile pe care le-a dat lor, spunând: "Drept aceea, mergând, învătati toate neamurile, (1) botezându-le în numele Tatălui şi al Fiului şi al S fântului Duh, (si 2) învătându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă" (Matei 28, 19-20). (Să luăm aminte aici ce poruncă dă Apostolilor.)

Vedem, asadar, că cea dintâi poruncă este de a-i boteza pe credinciosi, pentru a se sălăslui Dumnezeu însusi în cei botezati şi că cea de-a doua este de a-i îndemna pe credinciosi să păzească toate câte El a dat poruncă să fie păzite.

Prin urmare, Sfintii Apostoli şi apoi urmasii lor, patriarhii, episcopii, preotii, teologii şi asa mai departe, nu pot să-i învete pe oameni ceea ce le spun propriile lor gânduri că e corect sau ceea ce ei însisi cred că trebuie să facem în fiecare situatie. Fie cineva patriarh, arhiepiscop, duhovnic, preot, diacon, călugăr sau mirean, este obligat să ne transmită cuvântul lui Dumnezeu, sfătuindu-ne anume să păzim poruncile Domnului nostru: "Căci nu ne propovăduim pe noi înşine, ci pe Hristos Iisus, Domnul, iar noi înşine suntem slugile voastre, pentru Iisus" (II Corinteni 4, 5).

Asa trebuie să avem o ascultare plină de discernământ,la care putem ajunge numai prin umilintă adevărată. De asemenea, trebuie ca ţoti robii lui Dumnezeu, indiferent de gradul pe care-l au în ierarhie prin iconomia lui Dumnezeu, să fie uniti prin ascultare cu Capul Bisericii, Care este Domnul Iisus, pentru că, dacă un singur mădular e tăiat, acest fapt aduce

"neorânduială" în tot trupul, iar acest membru va da socoteală pentru dezordinea pe care o va crea.

Terminând cuvântul Său, Domnul a spus: "Dar după faptele lor nu faceti, că ei zic, dar nu fac" (Matei 23, 3).Aici ne putem minuna de măretia dragostei lui Dumnezeu, Care ne îndeamnă să păzim tot ce ei ne spun să păzim, nu însă să şi facem ce fac ei, pentru că prefăcându-se, ei vor spune, dar nu vor înfăptui. Aici Domnul nostru Hristos ne arată că nu trebuie să-i judecăm, şi faptele lor viclene să nu devină cauză a depărtării noastre de El; ne spune că trebuie să păzim cu credintă ceea ce ne spun să păzim, indiferent dacă ei însisi în esentă nu-L slujesc, nici nu-L iubesc, ci sunt nevoiti de scaunul pe care sunt asezati să se prefacă, îndemnându-ne să păzim poruncile Lui.

Deosebind acum voi însivă adevărul, vedeti ce veti face, dacă: 1. un episcop vă spune: "Bunii mei copii, Domnul nostru Hristos ne-a profetit în capitolul 13 al Apocalipsei că va veni cineva care ne va impune să acceptăm semnul cu numărul 666 pe mână sau pe frunte. Lucrul acesta nu trebuie să-l acceptăm, pentru că vom fi osânditi pe veci si, ca să nu-L mâhnim pe Hristos, nu trebuie să-l acceptăm nici pe cartea de identitate, nici pe vreun card şi nici să votăm proiectul de lege prin care se va da puterea de a ni se impune acest număr, pentru că asa cum e scris Ťoricine te sileste să mergi cu el o milă, mergi cu el douăť". 2. Un alt episcop va sustine că: "Toate acestea sunt prostii. Nici un număr 666 şi nici un semn exterior nu vă va vătăma. Nu vă ocupati de asta, acceptati-l ca să vă faceti treaba şi nu mai ascultati țoti fanaticii şi pe țoti care văd pretutindeni numai demoni".

Cred că din acest exemplu fiecare dintre voi îi poate distinge pe aceia care îl iubesc şi îi slujesc lui Dumnezeu şi care au grijă de propria voastră mântuire, şi pe ceilalti, interesati numai "să fie văzuti de oameni" (Matei 6, 5) şi care vă însală, voind să se arate buni fată de voi şi să-si justifice atitudinea lor de apostati, de întoarcere de la Hristos, urmând să-si trăiască viata asa cum le e lor mai bine, pentru a se sluji pe ei însisi şi nu pentru a-L sluji pe Hristos. Pentru cei din urmă, să nu uităm că e valabil şi ce spune Apostolul Pavel; "Fiindcă ţoti caută ale lor, nu ale lui Iisus Hristos" (Filipeni 2, 21).

In Ortodoxie, nici un papă nu L-a înlocuit pe Domnul nostru Hristos prin infailibilitatea sa. Prin urmare, dacă vedem că cineva nu caută cele ale lui Dumnezeu, avem atâtia alti buni episcopi şi preoti etc. care le caută pe cele ale lui Hristos şi putem să-i ascultăm pe ei spunându-ne ce trebuie să păzim. Apostolul Pavel, într-un asemenea caz, sfătuia asa: "Iar de învată cineva altă învătătură şi nu se tine de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos şi de învătătura cea după dreapta credintă... depărtează-te de unii ca acestia" (I Timotei 6, 3, 5).

Crestinii, dându-si seama că au început să apară unul unul câte unul "semnele", se găsesc, asa cum ne găsim noi toti, în situatia dificilă în care se găsea şi Pilat, care în timp ce avea în fata lui întreg Adevărul, se întreba: "Ce este adevărul" (Ioan 18, 38). Multi frati ai nostri sunt nelinistiti şi se întreabă pe bună dreptate în legătură cu multe din aceste chestiuni şi în special cu subiectul cărtii de identitate electronice.

Intr-o zi, un grup de patru tineri discuta despre cartea de identitate şi fiecare avea câte o părere diferită.

Asadar, spuneau:
- Eu m-am sfătuit cu duhovnicul meu şi mi-a spus că nu trebuie să primim cartea aceasta de identitate - a spus cel dintâi. Sigur, ca o dovadă mi-a adus foaia părintelui Paisie.
- Mie mi-a spus duhovnicul că sunt "ridicole" toate aceste lucruri şi că numai cartea de

identitate nu mă poate vătăma în vreun fel, a spus al doilea.
- Duhovnicul meu mi-a spus că dacă primesc cartea de identitate şi pun peste ea o cruce, n-o să-mi poate face rău, a spus al treilea tânăr.
- Eu l-am întrebat pe duhovnicul meu şi mi-a spus că el nu se ocupă cu Antihristul, ci cu Hristos şi m-a sfătuit să fac şi eu la fel, a completat cel de al patrulea.

După toate acestea, tinerii se întrebau cu nedumerire dacă ar trebui să asculte de duhovnicul lor, şi dacă da, atunci ce se întâmplă când duhovnicii au păreri diferite si, mai mult decât atât, cu totul contrarii una fată de cealaltă.

Mai apoi m-au întrebat şi pe mine şi le-am spus că fiecare trebuie să asculte de duhovnicul lui până atunci când buna noastră maică Biserica, prin ierarhia ei, se va pronunta şi va conduce lupta aceasta, pentru că atunci se vor risipi şi norii cei întunecati.

Unii frati ai nostri spun că anumiti preoti îsi exprimă, siguri de ce spun, părerile şi că le şi publică în cărti, devenind astfel publică diferenta de păreri, cu următorul rezultat: dacă cineva se află în adevăr, atunci se va împărtăsi de acest adevăr multă lume, dar dacă acesta nu se află în adevăr, multă lume se va sminti. Biserica noastră spune că nu o să fie cuprinsi de hătisuri şi nici nu se vor rătăci ţoti cei care vor avea grijă ca mintea lor să fie plină de râvnă, curată şi de trezvie, cu ajutorul Sfintelor Taine şi al ascultării duhovnicesti. Biserica noastră iubitoare ne învată că Sfântul Duh este Unul şi că pentru fiecare problemă are o singurâ părere şi o singură vointă. Din acest motiv este imposibil ca firea Sa cea bună să-i "informeze" în legătură cu una şi aceeasi temă pe cei patru preoti, reprezentantii Lui, pe fiecare în mod diferit. Aceasta se datorează firesc faptului că înainte de a ne dedica pe noi însine slujirii lui Dumnezeu, nu ne-am îngrijit atât cât trebuia pentru curătirea suf letului nostru. Dacă fiecare duhovnic si-ar fi lepădat propria lui vointă şi propria lui părere, ne-am fi unit ţoti în Unul Hristos, Care este Adevărul cel adevărat, şi am fi lăsat astfel harul să lucreze şi am învăta toate câte El "ne-a poruncit". Asadar, nu trebuie să ne înstrăinăm atunci când ne aflăm în fata unei multitudini de păreri, ci bine ar fi să avem în vedere porunca Apostolului: "Nu vă lăsati furati de învătăturile străine cele de multe feluri; căci bine este să vă întăriti prin har inima voastră" (Evrei 13, 9); şi cât vom putea, să ne împărtăsim de Sfintele Taine, ca să se lumineze mintea noastră "să nu mai fim copii dusi de valuri, purtati încoace şi în colo de orice vânt al învătăturii, prin înselăciunea oamenilor, prin viclesugul lor spre uneltirea rătăcirii" (EfeseniA, 14).

Până când maica noastră Biserica, prin preacucernica ei ierarhie îsi va conduce ca un bun păstor turma, şi credem că acest lucru se va întâmpla curând, "tu însă rămâi în cele ce ai învătat şi de care esti încredintat, deoarece stii de la cine ai învătat, şi fiindcă de mic copil cunosti Sfintele Scripturi, care pot să te înteleptească spre mântuire, prin credinta cea întru Hristos Iisus" (II Timotei 3, 14-15).

Cine nu este teolog ?

Intr-o revistă s-a reprodus un text publicat de o altă revistă, care, după ce a fost citit, i-a scandalizat pe foarte multi crestini. Vom prezenta aici câteva puncte ale acestui articol, pentru a constata fiecare că sunt aspecte inacceptabile pentru Ortodoxia noastră. Asadar, acolo scrie:
1. "Trebuie să subliniem că nu sunt teologi ţoti cei care identifică Antihristul cu 666". Revista în cauză, republicând articolul, arată că nu cunoaste şi că dispretuieste întru totul textele sfinte ale Scripturii noastre, cu impietate spunând "că nu sunt teologi (de Dumnezeu cuvântători)" atâtia şi atâtia sfinti ai Bisericii noastre care ne-au lăsat prin traditie scrieri şi opere foarte pretioase, unde s-au pronuntat în legătură cu tema noastră; să pomenim numai câtiva: Sfântul Efrem Sirul, Sfântul Irineu episcop al Lyonului, Sfântul Andrei episcopul Noii Cezareei,

Sfântul Ipolit papă al Romei, Sfântul Areta episcopul Noii Cezareei şi atâtia alti sfinti ai Bisericii noastre. Oare nu se rusinează necredinciosii să spună c ă sfintii nostri "nu sunt teologi (de Dumnezeu cuvântători)" ? (Noi, considerând această necinstire adusă Sfintilor o necinstire a propriei noastre persoane, le spunem că numai prin faptul de a dispretui, de a desconsidera şi de a necinsti pe sfintii nostri şi de a se considera teologi pe ei însisi arată în ochii tuturor căderea duhovnicească pe care au suferit-o, potrivit cu legea duhovnicească, care spune: "Oricine se înaltă pe sine (mai presus de sfintii nostri) se va smeri" (Luca 18, 14). 2. Acelasi articol arată că autorul nu cunoaste absolut deloc pozitia Bisericii lui Hristos si, prin extindere, nici pe cea a Sfântului Sinod, care ca o Maică, prin circulara sa, a făcut apel şi printre altele a explicat fiecăruia că: "Astfel, cu durere observăm că progresul civilizatiei în domeniul aplicatiilor electronice s-a legat asa cum nu trebuia de numărul 666, care se foloseste ca număr principal de cod în respectiva tehnologie. Se spune în mod limpede în Sfânta Carte a Apocalipsei că numărul acesta este numă rul Antihristului... Si, prin urmare, nu e cu putintă ca un crestin să fie indiferent atunci când constată introducerea voită şi sistematică a acestui număr în viata sa; şi în viata natiunii elene, care este aproape în întregimea ei crestină şi ortodoxă" (fragment din circulara nr. 2626/7 aprilie 1997 a Sfântului Sinod). La sfârsit, ne întrebăm: redactorul articolului în cauză şi revista care l-a republicat (ca pe un "răspuns" !), ei însisi "au fost străini în Ierusalim şi nu cunosteau cele din cetate" (Luca 24, 18), sau au proclamat vreo biserică a lor, spunând numai ceea ce în mod arbitrar judecă ei însisi singuri a fi corect ? Altfel, nu se explică atitudinea lor. Sfânta Comunitate de la Sfântul Munte Athos, prin circulara nr. 5 din 18 martie 1993 mărturiseste foarte clar că: "Fără nici o îndoială, se pregăteste terenul pentru pecetea nesuferită, urâtă şi antihristă a lui 666". Asadar, autorul articolului şi redactorul revistei, dacă sunt constienti de ceea ce fac, numai atât se cuvine să facă: reconsid erându-si părerile, să le ceară iertare cititorilor şi să se adune în jurul pozitiilor ortodoxe ale Bisericii noastre, smerindu-si gândirea, care e mai degrabă trufaşă, şi să cumpănească şi să socotească bine cele spuse de fericitul Părinte Paisie, cel care a spus şi a scris: "Mă uimesc ! Nu-i pun pe gânduri toate aceste fapte şi întâmplări ? De ce nu pun fie un semn măcar de întrebare la interpretările creierului lor ? Dacă ajută Antihristului pentru pecete, cum oare nu vor târî şi alte suflete spre pierzanie ? Asta se întelege de la sine, pentru că este scris: "(...) ca să ducă în rătăcire, dacă se poate, pe cei alesi" (Marcu 13, 22). Vor fi dusi în rătăcire cei ce vor interpreta aceste lucruri numai cu mintea lor".

De ce vom fi osânditi pentru semn ?

In acelasi articol amintit putem citi: "Nici un semn nu ne va duce în iad, decât lepădarea de Hristos şi lipsa de iubire. Fără voia noastră liberă, nici un serrm (pecete) nu va actiona asupra noastră nici spre mântuire, dar nici spre osândă". De asemenea şi altii ne-au pus întrebarea: "De ce, dacă vom avea un număr de cod pe mână, vom fi pedepsiti şi trimisi în iad ?"

Ii întrebăm şi noi pe cei care spun că doar lepădarea de Hristos aduce după sine osânda: dacă Domnul nostru Hristos n-ar fi spus că: "De cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor şi Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui" (Matei 10, 33), ci ar fi zis: "Chiar de vă veti lepăda de Mine în fata oamenilor, nu contează, ajunge ca înlăuntrul vostru să nu vă lepădati, căci Eu oricum tot vă voi duce în rai", atunci ar mai fi fost lepădarea un act care să aducă osândirea ? Firesc, ne veti răspunde: Nu, deoarece atunci n-ar mai fi fost legiuit acest lucru de către Legiuitor. Acelasi lucru se pare că-l spune şi Apostolul Pavel: "Căci fără lege, păcatul era mort" (Romani 7, 8) şi "unde nu este lege, nu este nici călcare de lege" (Romani 4,15) si, de asemenea: "prin Lege vine cunostinta păcatului" (Romani 3, 20) (cunoastem păcatul şi devenim constienti de el numai după ce e dată legea împotriva lui). Astfel e alungată nestiinta şi păcătosul nu mai are putinta de a se dezvinovăti. Astfel, acceptăm faptul că nu lep ădarea în

sine este actul care aduce pedeapsa, ci încălcarea unei porunci date de Domnul Hristos şi care a fost rânduită să aibă urmări vesnice (Matei 25, 41-46). Nerespectarea poruncilor are urmările' cuvenite. Pentru păzirea acestor porunci, pe care nesocotindu-le cineva are de suferit vesnic despărtirea de Dumnezeu, mii şi mii de oameni si-au sacrificat viata din iubire fierbinte pentru Hristos. țoti acestia sunt cetele de martiri şi de mărturisitori ai credintei noastre care, dacă Domnul n-ar fi legiuit ca urmare a lepădării osânda vesnică a iadului şi despărtirea sufletului de Dumnezeu, poate nu si-ar mai fi jertfit viata. Dar din dragoste pentru El, chiar dacă lepădarea n-ar fi adus după sine osânda iadului, de El tot nu s-ar fi lepădat.

Să vedem acum ce-a rânduit Domnul în legătură cu tema pecetii, care sunt urmările pe care le vom suporta, nesocotindu-I poruncile şi de ce le vom suporta.

Domnul nostru Hristos a spus că oricine se va lepăda de El va merge în iad şi va fi pedepsit. Unora poate li se va părea că e aspru pentru o simplă discutie în care ne lepădăm de El să suportăm în consecintă caznele vesnice. De aceea îi îndemnau unii pe mucenici ca să evite martiriul, să se lepede de Iisus în afară, dar înlăuntrul lor să creadă în El. Mucenicii însă le-au răspuns că sunt mai răi decât prigonitorii lor, pentru că aceia îi lipseau de viata aceasta trecătoare, pe când acestia încearcă să-i lipsească de viata cea vesnică.

Domnul a prezis acum 2000 de ani că va veni cineva care va impune un sistem mondial de negot la care, ca să participe cineva, va trebui să aibă un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte. Domnul a lăsat pentru motive pe care le cunoaste prea înteleapta Lui Judecată ca: "Cine se închină fiarei şi chipului ei şi primeste semnul ei pe fruntea lui, sau pe mâna lui, va bea şi el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat neamestecat, în potirul mâniei sale, şi se va chinui în foc şi pucioasă, înaintea sfintilor îngeri şi a Mielului. şi fumul chinului lor se suie în vecii vecilor. şi nu au odihnă nici ziua, nici noaptea cei ce se închină fiarei şi chipului ei şi oricine primeste semnul numelui ei" (Apocalipsa 14, 9-11). Ne explică aşadar în Scriptură foarte limpede că, dacă ne învoim cu acest sistem şi ne lăsăm însemnati, urmarea acestui consimtământ va fi pedeapsa vesnică a iadului.

Acum să vedem din ce motiv această pecete este considerată lucrare aducătoare de pedeapsă. Când noi, crestinii, suntem botezati şi suntem unsi în numele Domnului nostru Iisus Hristos cu Sfântul Mir, chiar dacă suntem unsi în exterior, pe trup, de către preot, această ungere lucrează asupra sufletului nostru într-un mod tainic şi duhovnicesc şi mijloceste pătrunderea harului Preasfântului Duh, ceea ce înseamnă că Dumnezeu Insusi intră în noi; astfel, în mod oficial suntem socotiti robi ai Celui Unuia-Născut, ai Domnul nostru Iisus Hristos. Sfântul Ioan Damaschinul spune: "Untdelemnul Botezului este înteles ca o vestire a Ungerii şi ne face pe noi unsi şi ne vesteste prin Sfântul Duh mila lui Dumnezeu" (cf. Dogmatica, vol. 1, ed. Credinta ortodoxă, p. 446).

Vedem aşadar că prin simpla folosire exterioară a Sfântului Mir se împlineste marea Taină în lume, se întemeiază împărătia lui Dumnezeu înlăuntrul omului. şi asa cum Dumnezeu a lăsat prin această simplă ungere pe dinafară cu untdelemn să se împlinească marea Taină, să ne unim tainic cu Sine, tot El însusi a lăsat ca prin acest semn exterior să se steargă propria Lui pecete şi să ne despărtim pe veci de El. Vedem, de altfel, că Sfânta noastră Biserică ne învată să facem pe trup simbolul şi semnul Sfintei Cruci. Făcându-ne semnul Sfintei Cruci, ne apărăm ca şi cu un zid de orice rău, iar demonii sunt alungati. Nu e doar un simbol exterior lipsit de importantă, ci are influentă duhovnicească. şi acest mare eveniment l-a lăsat Dumnezeu să se împlinească printr-o folosire exterioară. Vedem apoi cum Dumnezeu porunceste profetului Moise să întindă mâinile în asa-fel încât să formeze semnul Crucii, şi câtă vreme trupul lui formează semnul Crucii, dusmanii sunt pusi pe fugă, dar atunci când le

coboară, israelitii s unt învinsi. Asa cum spune Sfântul Ioan Damaschinul, "simbolurile care se văd sunt ale unor lucruri văzute doar cu mintea".

Să revenim la tema noastră: primirea acestui semn dat oamenilor va avea sensul acceptării unui stăpân şi domn străin. Pentru că, în timp ce Botezul şi Mirungerea se fac în numele Domnului nostru Iisus Hristos, acest semn se leagă de numele sau de numărul numelui Antihristului. Iar din versetul: "Aici este întelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om. şi numărul ei este sase sute saizeci şi sase" (Apocalipsa 13, 18) vedem că nu e vorba de un simplu simbol exterior şi de un semn gravat sau de un număr întâmplător, ci de acceptarea de bunăvoie (pentru cei care-l acceptă) a unui stăpân străin, a Antihristului, şi de înstrăinarea noastră automată şi vesnică de singurul şi adevăratul nostru Domn. Dumnezeu, asadar, nu pedepseste pe nimeni, noi singuri, de bunăvoie, acceptăm chinul nostru vesnic, punându-ne pe noi însine în slujba diavolului şi supunându-ne lui. Acest semn îl primeste cineva prin liberă voie; în primul stadiu, la un anumit moment, când şi legal este consfin tit şi intră încet, încet în viata noastră; şi în stadiul final, când prin atitudinea noastră nepăsătoare vom lăsa să ni-l impună şi vom ajunge în punctul culminant al unei dileme finale: ori Sfânta Ungere în numele Domnului nostru Iisus Hristos, ori semnul cu numărul numelui fiarei. şi atunci fiecare va face alegerea sa potrivit cu: "Nici o slugă nu poate să slujească la doi stăpâni. Fiindcă sau pe unul va urî şi pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va tine şi pe celălalt îl va dispretui. Nu puteti să slujiti lui Dumnezeu şi lui mamona" (Luca 16, 13) (căci este vorba despre mamona la modul propriu, dacă prin acest semn cineva deră la acest sistem economic mondial).

Esential, asadar, nu este numărul 666. Acest număr este pur şi simplu un element în plus pentru a ne trezi. Ceea ce nu vrea Dumnezeu de la noi este să ne învoim să revindem diavolului libertatea pe care El ne-a dăruit-o prin sfintitul Său sânge, răscumpărându-ne din blestemul legii. Dumnezeu nu ne vrea robi şi nu doreste să arătăm supunere aceluia care va încerca să ne pună pe mâna dreaptă sau pe frunte semnul stăpânirii lui şi să ne întoarcă la epoca în care stăpânii îsi recunosteau sclavii după tatuajul de pe trup. Redăm mai jos un text care a apărut în "Washington Times" din 11 octombrie 1993, sub titlul "Tatuajul national de înaltă tehnologie" şi care arată că sunt adevârate toate câte se spun:

"Este vorba de ŤSmartCardť, adică de cardul inteligent pe care vrea să-l impună presedintele Clinton. A fost fabricat de societatea ŤHughes Aircraft Companyť şi oricine îl are nu-l va pierde niciodată, a spus Clinton ! E vorba de un transponder implantat în corpul omenesc cu seringa. Ce este un transponder ? Este un nou termen tehnic format din două cuvinte: transmiter (emitător) şi responder (receptor). Transponder-ul primeste semnale de unde radio de la un anumit emitător, le amplifică şi le transmite pe o altă frecventă unui receptor ! Acest microcipulet introdus cu o seringă este cel mai genial, cel mai sigur, cel mai ieftin, cel mai fiabil, trecând toate testele cu succes şi este prin toate acestea o foarte bună metodă de recunoastere a persoanelor, folosind unde radio. Mărimea lui nu depăseste mărimea unui bob de orez, şi pur şi simplu se pune sub piele".*

Care subiect are întâietate ?

Ii auzim pe multi, voind să-si impună propria lor luptă pentru o cauză, că declară încontinuu: "Acest subiect de care ne ocupăm este major şi trebuie să-i dăm întâietate !" Natural, ascultăm multe lucruri despre foarte multe subiecte, de la cele de cea mai mică importantă până la cele de importantă majoră, cum este şi cel al ecumenismului. Ceea ce putem spune cu toată certitudinea este următorul lucru: toate problemele răsar dintr-o singură rădăcină care,

acoperită de pământ rămâne nevăzută, dar care ne face să ne despărtim, ocupându-ne fiecare cu miile de ramuri care ies din ea. Si, mai ales, ne face să ne certăm între noi şi să uităm astfel complet de rădăcină. Este trist lucru să ne tulburăm, luptând împotriva tuturor acelora care contribuie cu orice chip la ecumenism - şi contribuie rău - şi să nu luptăm ca să smulgem rădăcina pe care, dimpotrivă, o şi udăm şi o şi îngrăsăm. (In cartea cu titlul "Păziti-vă de rătăcire", veti avea posibilitdtea să cunoasteti izvorul ecumenismului şi cine bea apă din ace st izvor ca, astfel, devenind constienti de problemă, dacă vrem, să luptăm împotriva ei şi să o lovim la rădăcină şi nu în ramuri. Când cineva vrea să dărâme un zgârie-nori nu se duce la etajul 130 şi începe să dărâme etaj cu etaj, pentru că ar muri, iar acel zgârie-nori ar rămâne tot la locul său. Dar dacă-i va pune explozibil la temelie, în cinci minute îsi va atinge scopul.) Aceia care ne creează toate problemele, văzându-ne că luptăm în diverse chipuri împotriva lor, au hotărât că, pentru a-si atinge scopul, nu există altă solutie decât să ne aservească; şi au găsit acest mod electronic, desăvârsit pentru puterile omenesti. Acum judecati şi singuri, o dată ce vom deveni robii unei "autorităti" necunoscute, vom mai putea lupta oare împotriva tuturor celorlalte pe care vor fi avut grijă să le impună prin lege, de vreme ce oricine se va opune va fi pedepsit şi urmărit zi şi noapte, fără odihnă. Asadar, v-ati întrebat ce ati putea face aflând că ecumenismul este dirijat de UE în scopul convergentei religii lor şi al diferentelor de dogmă, în perspectiva superstatului unitar, urmând să fabrice un cetătean european unitar, fără dezbinări născute din convingeri religioase şi fără diferente de dogmă ? Vă informăm că nu veti putea face absolut nimic. Vom fi nevoiti să urmăm ordinele UE şi să ne conformăm. Altfel, vom fi acuzati că suntem nationalisti şi că reanimăm patimile religioase din Evul Mediu, de vreme ce, potrivit argumentelor lor, vom fi socotiti un pericol pentru interesul public şi national. Iar acordul Schengen a avut grijă să cuprindă toate aceste cazuri în obiectivele sale. Atât am vrut să vă spunem aici, iar cel ce voieste să priceapă, să priceapă ! Cine nu întelege e nevoit să aibă putină răbdare şi va întelege, numai că atunci va fi prea târziu. Lăsăm judecătii dumneavoastră ierarhizarea problemelor şi stabilirea prioritătii fiecărui subiect. Oricare va fi părerea dumneavoastră, o vom respecta întru totul, după cum vom respecta prioritatea pe care o dati subiectului de care vă ocupati. Noi pur şi simplu dorim să întelegeti că vrem să fiti liberi, ca să puteti lupta pentru această cauză.

Cum vom proceda cu banii şi cum vom mânca ?

Este o întrebare pe care o putem auzi adeseori pusă de multe persoane, o întrebare care se adresează tuturor. Unii se gândesc că vor supravietui fără să aibă contact cu acest sistem economic, iar altii vor să încerce să vadă, prevăzând anii grei care vor urma, dacă nu cumva pot urma pilda dreptului Iosif în Egipt când a fost înstiintat că vor urma 7 ani de foamete şi a strâns alimente pentru a avea la nevoie. La început putem constata că avem o strategie "bună" ! Dar, chiar înainte de a începe războiul cu "turcii", ne îngrijim să avem un loc unde să ne ascundem şi să avem ce mânca. Adică îi ajutăm de la început pe propriii nostri dusmani, cum nu-i ajută nimeni altcineva, spunând: "Incercati să faceti ce vreti! Noi am luat deja hotărârea că ne veti învinge !" De la început se vede ce moral scăzut avem, lucru pe care nu-lîntâlneste nimeni, nici măcar la jocurile sportive. Asa cum la baschet sportivii unei echipe, chiar şi atunci când pierd cu diferentă de 10 puncte şi mai au 30 de secunde până la sfârsitul m eciului, nici atunci nu depun armele.

Ca duhovnic nu pot să-mi spun aici propria mea părere, dar sunt dator să vă spun ceea ce ne-a poruncit Domnul Iisus să facem. Domnul Iisus ne-a dat ca primă poruncă: "Căutati mai întâi împărătia lui Dumnezeu" (Matei 6, 33). Atunci când noi arătăm ascultare şi cerem mai întâi de toate să împărătească Hristos în sufletul, în mintea si, prin urmare, şi în familiile noastre si, prin extindere, în orasul nostru şi în tara noastră, atunci bunul Dumnezeu ne-a făgăduit (si nu

există nici o posibilitate să se întâmple altfel) că toate cele de care avem nevoie ni le va da El. De aceea a spus că: "Toate acestea se vor adăuga vouă" (Matei 6, 33). De altfel, e logic, întrucât dorim "să fim împărătiti" de El si, prin urmare, să fim robii Lui. Hristosul nostru își ia asupra-Si să aducă tot ce are nevoie cel care lucrează numai pentru El, mai înainte chiar ca acesta să aibă nevoie: "Stie dar Tatăl vostru cel ceresc că aveti nevoie de ele" (Matei 6, 32), şi pentru aceasta a spus: "De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiti pentru sufletul vostru ce veti mânca" (Matei 6, 25). Ca să ne dea să întelegem că-L interesează ce vom mânca, a spus: "Priviti la păsările cerului, că nu seamănă nici nu seceră, nici nu adună în jitnite, şi Tatăl vostru cel ceresc le hrăneste. Oare nu sunteti voi cu mult mai presus de ele ?... Deci, nu duceti grijă, spunând: Ce vom mânca ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca. (...) Stie doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveti nevoie de ele" (Matei 6, 26-32). Trebuie, asadar, să facem ascultare Domnului Hristos şi să vrem din toată inima noastră să împărătească El în noi, în familia noastră, în orasul nostru, în patria noastră şi să respingem şi să ne împotrivim la orice altfel de împărătie care ni se impune prin patimi înăuntrul nostru şi în chip felurit în familia noastră, în orasul nostru, în tara noastră. Imi închipui că ati înteles ce vreau să spun, pentru că, dacă ne vom smeri şi vom căuta împărătia lui Dumnezeu, pentru toate aceste lucruri nu trebuie să ducem grijă. Aceasta este treaba lui Dumnezeu şi nu v a exista niciodată nici o problemă. Profetul David adevereste, dându-ne spre pildă experienta lui: "Tânăr am fost şi am îmbătrânit şi n-am văzut pe cel drept părăsit, nici semintia lui cerând pâine" (Psalm 36, 25). '

Dacă nu căutăm, fratilor, împărătia lui Dumnezeu, şi cu nepăsare vom lăsa să se instaureze împărătia aceluia al cărui număr al numelui este 666, atunci, în măsura în care suntem nepăsători, vom fi nevoiti să suportăm şi consecintele nepăsării; astfel, de vreme ce fiecare îsi va asuma partea de răspundere care i se cuvine, va ridica pe umerii săi povara cu neputintă de ridicat a grijii pentru sine, pentru a constata apoi foarte limpede ceea ce până acum nu stia: "Fără de Mine nu puteti face nimic" (Ioan 15, 5).

Crestinii si, în special, grecii, sunt oameni cu mare râvnă; din acest motiv nu putem nici măcar concepe că ar fi cu putintă a-si face gânduri pentru ce vor mânca în vremurile Antihristului, din moment ce, mai ales în perioade de pace, oameni trăitori în lume stau de bunăvoie în fata vreunei clădiri a vreunui lider politic şi fac greva foamei până la moarte; şi fac acest lucru numai şi numai pentru o ideologie lumească. Nu putem crede că acestia au idealuri (pentru care se jertfesc) mai înalte decât cele ale crestinilor. Singura diferentă este aceea că crestinii, atunci când se sacrifică pentru Domnul nostru Iisus Hristos, care este Adevărul, se sacrifică cu bucurie (căci pe cel ce fericit se dă pe sine Dumnezeu îl iubeste...). Am putea justifica faptul putinei credinte a unora dacă cei care se lasă "însemnati" ar duce-o bine. Dimpotrivă, însă, din Scripturi stim că loviturile Apocalipsei numai ei le vor primi: "Si fumul chinului lor se suie în vecii vecilor. şi nu au odihnă nici ziua, nici noaptea cei ce se închină fiarei şi chipului ei şi oricine primeste semnul numelui ei" (Apocalipsa 14,11).

Dacă acum cineva nu doreste să se încredinteze pe sine lui Dumnezeu, să-l asculte pe Alexandru cel Mare care, într-o zi, a găsit un soldat de-al său ascuns într-un tufis şi l-aîntrebat:
- Cum te cheamă ?
- Alexandru, a răspuns soldatul.
- şi de ce stai aici ascuns şi înfricosat ?
- Pentru că mi-e frică de luptă.
Atunci Alexandru cel Mare, i-a răspuns:
- Ascultă, soldatule, ori îti schimbi numele, ori îti schimbi tactica.

Unii frati ai nostri care, într-adevăr, îl iubesc pe Hristos şi sunt hotărâti să nu adere la acest sistem economic - sistem care impune ca, pentru a putea face cineva tranzactii economice şi

operatiuni cu bani, să primească semnul cu numărul numelui aceluia - au prevederea să cumpere un domeniu într-o regiune îndepărtată şi să construiască acolo o căsută, unde în anii aceia ducându-se, nelegati de nimic, să planteze legume de grădină şi să se întretină. Aici din nou trebuie să vă mâhnesc, trebuie însă să întelegem precis ce va fi. De aceea va trebui să amintesc tuturor fratilor nostri că, pentru a nu se aplica sistemul acesta în tara noastră, solutia e una singură: lupta. Voi explica de ce toate măsurile de precautie nu vor avea nici o putere.

Veti fi înteles că mai înainte încă de a se fi votat bine legile şi acordul care permite culegerea şi prelucrarea informatiilor, au avut grijă să se impună formularul fiscal E-9, prin care declarăm tot ce avem, unde se află, precum şi toate bunurile noastre descrise în detaliu. Prin urmare, în această clipă statul cunoaste cu exactitate tot ce posedăm şi unde anume se află. In acelasi timp însă, prin sistemul mondial de control, după cum vedeti, se impozitează absolut orice. Pentru a se justifica detinerea oricărui bun, posesorul trebuie să aibă veniturile corespunzătoare. Intrucât nu vom adera la acest sistem, nu vom fi în stare să justificăm posedarea vreunui bun mobil sau imobiliar şi nici nu vom putea face fată obligatiilor noastre fiscale în momentul în care, asa cum a profetit şi Sfântul Cosma al Etoliei, vor pune impozit chiar şi "pe găini şi pe ferestre". Astfel, chiar dacă posedăm ceva, pentru că nu vom putea face fată obligatiilor fiscale, tot ce avem o să ni se ia.

Poate cineva va spune: dacă n-am declarat ce posed, de unde va sti Statul că am o casă sau un teren în cutare sau în cutare loc. Stim cu totii că e ilegal să nu ne declarăm averea şi că se pedepseste de lege, iar pedeapsa se aplică atunci când se constată abaterea. Mai mult, dacă altcineva declară propriul nostru domeniu, Statul îl va crede pe el şi nu pe noi, pentru că noi nu-l avem declarat.

Fireste că pe măsură ce timpul va trece, legile vor deveni mai aspre, încât vom depinde cu totul de Stat; nu vom mai putea păstra nimic care să fie al nostru, întrucât nu vom fi plătit impozitul. Asadar, în ceea ce ne priveste, au grijă ca Statul să fie "actionar şi asociat", încât noi însine să nu mai putem detine nimic în mod independent.

Toate aceste lucruri le spunem doar: 1. Ca să avem cunostintă şi să nu ne culcăm pe o ureche crezând că putem să ne îngrijim de ziua de mâine în felul arătat mai sus; 2. Ca să nu ne risipim în dreapta şi în stânga, privindu-se fiecare pe sine, în timp ce ar trebui ca noi toti, cu toate fortele noastre, să luptăm împreună ca să nu se aplice acest sistem economic în tara noastră; 3. De vreme ce cel ce scrie aceste lucruri personal le vede întâmplându-se, are răspunderea personală de a-i informa pe fratii săi încât, atunci când mai târziu îsi vor da seama ce ne-a lovit, să nu spună: "Uitati, nu s-a găsit nici unul să ne spună două lucruri măcar".

Unii care ei însisi au o problemă şi vor să se justifice şi în afară poate vor spune că toate câte le discutăm aici sunt ipotetice. Le răspundem că în această clipă îi şi vedem pe unii înfăptuind anumite lucruri, dar pentru că încearcă să pună totul la cale într-ascuns, sigur anumite lucruri trebuie să le presupunem. Pentru că atunci când vedem pe cineva că aruncă vreascuri uscate în jurul casei unui frate de-al nostru şi le udă cu benzină, trebuie să presupunem că o face numai şi numai ca să dea foc casei. Acum, dacă unii dintre noi ne vor acuza că vorbim la modul ipotetic numai pentru faptul că a pus lemne şi a turnat benzină, dar n-a aprins şi focul, le răspundem că trebuie să presupunem ce are de gând să facă cel bănuit, ca să putem păzi dinainte casa fratelui nostru şi să facem orice ne stă în putintă pentru a îndepărta lemnele şi benzina. Pentru că, atunci când toate vor fi pregătite, scânteia este o chestiune de secundă şi totul devine cenusă cât nu gândesti. Asa cum atunci când cineva vede venind n ori negri şi căzând primele picături presupune că va ploua şi aleargă să-si ia umbrela ca să nu-l plouă, tot asa şi noi avem poruncă de la Domnul Hristos ca, atunci când vedem aceste semne să

presupunem şi ce va urma. Domnul Hristos asa a lăsat să purcedem, spunând: "învătati de la smochin pilda: Când mlădita lui se face fragedă şi odrăsleste frunze, cunoasteti că vara este aproape. Asemenea şi voi, când veti vedea toate acestea, să stiti că este aproape la usi" (Matei 24,32-33). In timp ce pentru ceilalti a spus: "Când vedeti un nor ridicându-se dinspre apus, îndată ziceti (presupuneti) că vine ploaie mare; şi asa este. Iar când suflă vântul de la miazăzi, ziceti (presupuneti) că va fi arsită, şi asa este. Fătarnicilor ! Fata pământului şi a cerului stiti să o deosebiti, dar vremea aceasta cum de nu o deosebiti ?" (Luca 12, 54-56).

Din această cauză, ţoti vă spunem că trebuie să luptăm acum, pentru că şi Domnul nostru a spus: "Trebuie să fac, până este ziuă, lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine; că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze" (loan 9,4).

De aceea şi Sfântul Sinod a explicat că: "... nu este cu putintă ca un crestin să fie indiferent în legătură cu introducerea voită şi sistematică a acestui număr în viata noastră şi în viata natiunii elene, care este aproape în întregime crestină şi ortodoxă". Pentru aceasta şi Sfânta Obste a Sfântului Munte a scris că: "Chemăm poporul grec să manifeste prin orice mijloc legal şi democratic împotrivirea la emiterea noilor cărti de identitate electronice şi la votarea în Cameră a modificării legii privitoare la înscrierea religiei". şi continuă: "Nici o nouă lege nu poate proteja libertatea personală a cetăteanului de tehnologia electronică contemporană ale cărei posibilităti sunt nelimitate. Numai desfiintarea definitivă a legii (...) va alunga toate temerile şi va potoli nelinistea vie a poporului grec fată de iminentul Ťdosar electronicť general care fără nici o îndoială va pregăti terenul şi pentru atât de urâta şi nesuferita pecete antihristă 666. Frati ortodocsi crestini greci, treziti-vă şi rămâneti statornici şi de neclintit în Sfânta noastră Credintă Ortodoxă şi nu vă îndoiti că Ťaceasta este credinta cea care va birui în lume !ť"

Pentru aceasta şi sfintii categumeni de la mănăstirile aghiorite scriu, atrăgându-ne atentia. De aceea şi preasfintitii episcopi, prin circularele lor pe care le trimit mitropoliilor, îsi informează turma şi cu curaj declară în scris că se împotrivesc acestui regim al Antihristului, care urmează să se impună.

De asemenea, după cum am scris şi în cartea "Urna alegerii", Parintele Paisie a spus:
- Ascultă, fiule, atunci când vezi că cineva îti pune foc în casă cu un chibrit, în momentul în care focul este încă la început, îti stă la îndemână să-l stingi cu un pahar cu apă. Dacă însă neglijezi şi spui: A, nu-i un foc prea mare, atunci din cauza indiferentei şi neglijentei tale focul va creste si-ti va arde toată casa. Atunci n-o să mai poti face nimic altceva decât să te lasi biciuit fără milă de propria ta constiintă şi să stai şi să-ti privesti plângând propria nenorocire.

Criza artificială

Trebuie să cunoasteti că nu va fi posibil ca acest sistem de control mondial să se instaureze pe fată, adică inspiratorii lui nu vor veni să ne spună niciodată în fată: "Vrem să vă desfiintăm libertatea personală şi să vă punem sub un control non-stop". Dimpotrivă, atunci popoarele s-ar ridica, şi "ambasadorii" sistemului n-ar stii unde să se mai ascundă. Trebuie, prin urmare, să aplice mai întâi o politică şi să-i pună la cale introducerea, făcând într-o primă fază ca poporul să simtă nevoia unui sistem, o nevoie însă creată de o criză artificială. Să dăm câteva detalii:

Să luăm spre exemplu problema drogurilor. Probabil veti fi observat că dacă mai înainte existau legi severe pentru cei ce foloseau şi vindeau droguri, fenomenul era rar; când şi când mai auzeam de câte un narcoman. Incet, încet însă, s-a pus la cale elasticizarea legilor. Astfel

au fost blocate actiunile politistilor şi astăzi am ajuns în punctul în care traficantii de droguri sunt judecati formal şi eliberati în scurt timp, luându-si de la capăt comertul, fără să se teamă de nimic. Acestlucru, asa cum ţoti ne dăm seama, a avut ca rezultat faptul că o mare parte din tineretul Greciei cunoaste experienta drogurilor. Părintii copiilor dependenti de droguri, dar şi părintii celor care se tem ca nu cumva copiii lor să sfârsească prin a se droga sunt indignati de acesti traficanti care le duc copiii la dezastru şi protestează în toate directiile, cerând să se facă ceva pentru ca cei responsabili să fie arestati. In timp ce cetătenii se găsesc într-un asemenea punct al disperării şi cer stăruitor să se facă ce va pentru combaterea traficului, cu droguri care, asa cum am spus, în mod artificial a fost adusă până la acest punct, auziti de pe buzele unor ministri propunerea de a se desfiinta şi legile care mai există şi de a se legaliza cultivarea drogurilor, ca să poată fi liber cultivate, chiar şi în ghiveciul de pe balcon. Ne închipuim că întelegeti acum unde ar duce, într-o primă fază, cultivarea liberă, circulatia şi întrebuintarea drogurilor usoare. Este de la sine înteles că le vor consuma tot mai multi tineri. Prin urmare, factorii responsabili vor căuta să-i găsească pe traficantii de droguri puternice, în timp ce deja comertul lor va fi în floare. Pe măsură ce problema va deveni mai arzătoare, se vor întâmpla două lucruri: vom fi din ce în ce mai disperati şi mai indignati, vom cere cu disperare să se ia măsuri şi să fie prinsi şi pedepsiti vinovatii, în timp ce, pe de altă parte, vom asculta justificări absurde de genul: "Nu-i putem combate pe traficantii de droguri, pentru că nu-i putem găsi", indifere nt dacă atelierele producătoare de droguri din Turcia sau din Scopije lucrează nestânjenite zi şi noapte. In acest punct, criza artificială pe care o urmăreau si-a atins scopul. Lumea a ajuns în punctul de a cere cu disperare o solutie şi momentul "servirii" sistemului celui mai totalitar, a celui mai lipsit de libertate şi a celui mai antidemocratic a sosit. Ba chiar sub forma de acadea. Infătisându-ni-se drept mântuitorii nostri, ne vor spune că trebuie să aderăm la acordul Schengen şi să votăm o lege care să permită culegerea de informatii şi prelucrarea lor si, de asemenea, să dăm fiecărui om un număr de cod unitar de înregistrare care, în ultima fază, se va afla pe mână sau pe frunte, pentru a putea în acest fel, într-o fractiune de secundă, să localizeze infractorii prin satelit, să verifice la bancă depunerile de bani "murdari"; si, în acest fel, bietii părinti care îsi văd copiii stingându-se nu mai au altă iesire decât aceea de a accepta solutia care li se propune (chiar dacă, în conditii diferit e, nu le-ar fi plăcut) pentru că trebuie să pună mai presus de libertatea lor viata copilului lor. De altfel, cei mai multi oameni preferă formula: "Mai bine robi şi vii, decât morti şi liberi". In mod firesc, atunci când se vor aplica toate aceste planuri dictatoriale, să nu credeti cumva că va fi combătut comertul cu droguri, pentru că ţoti stiti foarte bine cine sunt aceia care se găsesc în spatele traficantilor şi ce interese urmăresc şi stiti că ceea ce îi interesează este ca popoarele să fie narcotizate, ca să nu înteleagă foarte bine unde sunt conduse şi să nu poată reactiona. Martor al tuturor lucrurilor pe care le spunem invocăm poporul Frantei care, după ce a pătit ce am pătit şi noi şi a fost nevoit să semneze acordul şi să fie pus sub urmărire, a văzut cu surprindere că nu numai că drogurile nu s-au redus, ci că, după validarea acordului şi după suspendarea controlului vamal, Franta a fost inundată de droguri care vin din Olanda. Aici întrebăm: Oare nu cumva şi lor li s-a spus că acordul Schengen a fost făcut pentru combaterea drogurilor şi a criminalitătii ? Credem că întelegeti până aici putin din ritualul lor întunecat. Acum nu rămâne decât ca dumneavoastră singuri să urmăriti toată punerea la cale a acestei crize artificiale, la toate nivelurile vietii noastre şi dumneavoastră singuri să constatati că este adevărat ceea ce spunem, adică: 1. mai întâi infractiunile grave nu vor mai fi pedepsite, iar legile vor deveni mai elastice, domnind astfel fărădelegea care minimalizează infractiunile mari, transformându-le în delicte minore; 2. vine mai apoi constientizarea de către noi ţoti a adevăratei situatii si, astfel, vom începe să căutăm cu disperare o solutie pentru această problemă; 3. va veni "solutia" pe care o vor propune "mântuitorii" nostri, într-o primă fază prin promovarea unei cărti electronice si, în stadiul final, prin punerea la cale a fixării codului pe mână sau pe frunte, asa cum bine scrie şi cuviosul părinte Paisie:

"Asadar, în spatele acestui sistem perfect al cardului de deservire de sigurantă realizat pe computer, se ascunde o dictatură mondială şi robia Antihristului (Apocalipsa 13, 16)".

Pentru a vedea cum va arăta peisajul în ansamblu, ne vom referi la câteva cazuri unde deja criza artificială este destul de înaintată. Furturile cer ca solutie retragerea banilor şi adoptarea unui card electronic. Vă vom lăsa însă să luati singuri initiativa şi să vedeti cum se pregăteste criza artificială a cresterii numărului de furturi, pentru că țoti trebuie să întelegem ce cântec ne cântă, şi cum vor izbuti să ne facă să dansăm pe el.

Cresterea comertului cu prunci, a adoptiilor ilegale s.a.m.d. constituie un alt exemplu. Vedeti ca prin elasticizarea legilor a crescut la maximum şi această problemă. Veti vedea că solutia care va fi propusă va fi implantarea unui microcip noilor născuti încă de la nastere, pentru a putea fi urmăriti şi pentru a nu fi pierduti. 0 mică demonstratie ne-o fac implantând încă de pe acum microcipuri animalelor. Astfel, sustin ei, controlează animalele fără stăpân şi găsesc, prin satelit câinii pierduti, dar şi pe stăpânul lor.

Combaterea evaziunii fiscale este încă o pietricică la edificiul propagandei lor. Vă gânditi la încărcarea impozitelor şi asa insuportabile pe care ni le impun încontinuu, în timp ce, pe de altă parte, protestează pe motiv că cei mai bogati nu-si plătesc impozitele. De notat că, dacă dumneavoastră datorati 70.000 de drahme pe care nu-i aveti, vă confiscă averea, în timp ce celor foarte bogati însusi Statul le dăruieste datorii de miliarde, care, fireste, vă împovărează pe dumneavoastră. Gânditi-vă la criteriile obiective care pentru multi sunt nedrepte, iar, pe de altă parte, constatati că ne servesc acest "plan salvator" care are drept scop combaterea evaziunii fiscale.

Vedeti cresterea criminalitătii. Admirati elasticitatea legilor. Am ajuns aşadar ca o crimă să echivaleze cu 10 ani de închisoare; şi chiar mai mult, pe zi ce trece pedeapsa poate să se micsoreze. Asadar, cineva care are predispozitie spre a ucide deja nici nu mai e băgat în seamă.

Cei care pun la cale subteran planurile UE, voind să sporească şi mai mult această criză artificială, au ales calea economiei. Din acest motiv obligă guvernele şi le fortează să impună "stoarcerea" economică a popoarelor lor, urmând să coboare indicii economiei la limita pe care o doresc. Lucrul acesta are drept rezultat faptul că tările îsi vor supune cetătenii unei menghine economice, punându-le impozite împovărătoare, cerându-le diverse contributii bănesti, impunând aproape dublarea criteriilor obiective şi reducerea ajutoarelor sociale cu rezultatul ca, pe de o parte, să scadă într-un fel indicii economici ai tărilor şi să crească în acelasi timp alti indici până la maximum. Multe întreprinderi sunt nevoite să se închidă. Anul acesta s-a anuntat că se vor închide 65% din întreprinderile mici şi mijlocii, datorită impunerii unor criteni obiective suplimentare. Anumite întreprinderi, pentru a supravietui, sunt nevoite să recurgă la evaziune fiscală sau să mituiască functionarii de stat, urmând ca numai î n felul acesta să-si regleze afacerile. Deci, când toate acestea se întâmplă la nivelul întreprinderilor, întelegeti - cu somajul care deja domneste - ce se întâmplă la nivel personal şi social. Incepe să crească indicele furturilor, al criminalitătii, al comertului cu prunci, adoptiile ilegale, exploatarea minorilor, pederastia, crimele pentru exploatarea organelor umane, comertul cu droguri s.a.m.d. Lumea, pierdută într-un haos economic care deja se impune şi traversată de urmările acestei mizerii economice, se refugiază în droguri pentru a-si uita, chiar şi pe moment, problemele, în timp ce cu sigurantă mai înainte unii au avut grijă să-i niveleze toate valorile şi toate idealurile.

Cresterea acestor indici creează o destindere a coeziunii sociale. Asadar, nu este întâmplător faptul că au ales convergenta economiilor în vederea unificării Europei, pentru că această

convergentă duce la pauperizare, a cărei urmare naturală este devierea de la valorile morale. Această Europă, prin acest mod nedemocratic pe care îl impune, nu s-ar putea instaura altfel şi nu s-ar realiza decât "strângând" prin această metodă popoarele, încât să o considere mai degrabă salvatoarea lor, pentru că se presupune că astfel va lua sfârsit martiriul lor. Programul UE are niste performante foarte dure: reducerea indicilor economiei cu tot ceea ce implică, având drept urmare cresterea tuturor indicilor numiti mai sus (de criminalitate etc.), dar şi a altora, pe care din motive de spatiu n-o să-i amintim aici. Astfel domneste fărădelegea şi crima. Rezultatul ? Poporul, opresat de măsurile economice împovărătoare şi de decăderea morală, va căuta cu disperare pe cineva care să-i dea posibilitatea să respire din nou. A ceastă cerere disperată a poporului nu va fi auzită decât atunci când disperarea sa va ajunge la culme din cauza propriilor lui oameni politici şi din cauza măsurilor nationale. Atunci, firesc, aceste cercuri obscure îsi vor promova "omul", dar şi sistemul perfect de control mondial şi desfiintarea libertătii personale, cu justificarea că aceasta e solutia pentru scăderea indicilor criminalitătii, ai coruptiei etc, indici care din cauza politicii severe de austeritate au urcat la cote foarte înalte.

Acordul Schengen trebuia să fie "servit" cu fată socială, ca un panaceu pentru combaterea crimei şi a comertului cu droguri. Iar poporul pe jumătate mort din cauza măsurilor împovărătoare îi va ruga pe acestia să-si asume sarcina de a-l scoate din impas, declarându-le că se predă fără conditii şi se supune acestui nou sistem de control universal pe care îl va accepta ca necesar pentru functionarea largă a societătii. Pe de o parte, vor da indicatii pentru o austeritate mai mare, iar pe de altă parte "vor servi" acest sistem economic controlat la nivel mondial, prin care vor fi acordate facilităti numai la început şi numai în anumite cazuri şi numai în procent de 50%, celor care optional aderă la el. Restul de 50% pe care îl vor dărui acestora va fi răscumpărarea libertătii lor prin desfiintarea intimitătii vietii particulare şi personale.

Fireste, dacă am continua, ar trebui să enumerăm toate câte se pun la cale, dar nu ne-ar ajunge tomuri întregi. De aceea, pentru că nu subestimăm judecata şi puterea dumneavoastră de întelegere, pur şi simplu am atins în treacăt câteva din aceste probleme; am făcut-o ca să cunoasteti lămurit că, dacă într-o zi veti citi în ziare sau veti auzi la televizor despre denunturi că la pasajele pentru autovehicule, unii, întelesi cu functionarii, nu-si plătesc taxa, municipalitatea pierzând astfel în fiecare an miliarde de drahme, asteptati-vă ca în scurt timp să auziti că s-a găsit şi solutia ! Aceste pasaje rutiere, se va spune, vor deveni electronice, şi în felul acesta municipalitatea va înceta să mai piardă bani. Verificati cu atentie intervalul de timp scurs între primul comunicat, care vă anuntă problema, şi cel de-al doilea, în care vi se arată solutia găsită; veti vedea ce "inventatori" avem, care numai în câteva zile sunt gata să instaleze pasajele electronice pentru autovehicule ! Principala caracterist ică a acestei solutii va fi, bineînteles, un control deplin, pentru că exercitând un control electronic la aceste pasaje rutiere, ele vor servi totodată şi pentru culegerea şi prelucrarea de date. La banca natională de date se înregistrează ora la care a trecut cutare sau cutare automobil, de exemplu dacă a trecut pe la pasajul de la Malgaron. Dacă a trecut şi pe la pasajul de la Katerinis, presupun că masina se îndreaptă către Atena. Socotind timpul pe care l-a făcut pentru a străbate distanta dintre Malgaron şi Katerinis, care, să spunem, ar fi de 20 de minute, ajung la concluzia că viteza cu care a circulat automobilul respectiv era de 140 de km/h. In acest caz trebuie să-i fie trimisă acasă o citatie pentru depăsirea limitei de viteză. La pasajul de la Shimatariou a ajuns după 8 ore, ceea ce nu e natural, dacă socotim viteza cu care mergea la început. Incrucisând toate aceste date, se descoperă că un alt automobil care a plecat din Atena avea aceeasi întârziere exact între cele două pasaje rutiere. In banca de informatii descoperim următorul element: în Karavomilo, în taverna "To Limani" (Portul), soferul primului automobil a plătit la masă 60.000 de drahme, lucru care arată că de fapt a făcut cinste altora. Evident, acelora care călătoreau în celălalt automobil, care a avut aceeasi întârziere. Trebuie analizate aceste date

din dosarul lor pentru a se constata dacă cei care s-au întâlnit participă la o actiune comună sau pur şi simplu dacă se potrivesc ca mod de gândire sau dacă convingerile lor religioase şi politice sunt aceleasi etc.

Să nu ne lăsăm păcăliti de acadea şi să încercăm să vedem ce se ascunde în spate.

Dati Cezarului ce-i al Cezarului

Multi oameni politici, vrând să impună în orice chip tot ceea ce poporul nevinovat nu doreste, invocă chiar şi cuvântul lui Hristos care, atunci când I s-a arătat moneda, a spus: "Dati Cezarului ce-i al Cezarului" (Marcu 12, 17). Acesti politicieni se pun pe ei însisi astfel în locul Cezarului. Avem să le spunem că trebuie să dovedească un elementar bun simt şi un elementar discernământ. Bun simt, deoarece acest punct de vedere - "Noi suntem Cezari şi trebuie să vă supuneti" - nu l-a exprimat public nici Cezar despre el însusi. Discenământul este necesar pentru că Hristos când a spus "Dati Cezarului ce-i al Cezarului", a spus-o având în vedere regimul care era atunci: o monarhie totalitaristă necontrolabilă. Cezar se declara "dictator" şi prima lui grijă când a venit la putere a fost să-si asigure pentru el însusi un control suprem în toate domeniile vietii publice, astfel încât în afară să nu se observe nici o schimbare (vezi şi Istoria Romană, de M. Rostovtzeff, ed. Papazisi, 1984). Asadar, Cezarul era s i stat, şi putere, totul şi toate. Dacă oamenii nostri politici mărturisesc că în această clipă avem acelasi regim, noi nu trebuie să mai spunem nimic; această mărturisire spune de la sine totul. Discenământul însă se află în ceea ce a spus Domnul să se dea Cezarului. Le-a arătat moneda pe care era gravat chipul Cezarului şi le-a spus: De vreme ce această monedă are întipărit asupra ei chipul Cezarului, de vreme ce el a bătut-o şi el a făcut-o să circule, dati aşadar Cezarului ce-i al Cezarului şi i-a îndemnat să-i dea acestuia impozitele. Să nu uitam şi continuarea cuvintelor Mântuitorului: "(dati) şi lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu" (Marcu 12, 17). Oricine are minte înteleaptă întelege ce-I apartine lui Dumnezeu. Pur şi simplu noi îi informăm pe cei ce nu stiu că toate îi apartin lui Dumnezeu. Un lucru îl respecta chiar Dumnezeu însusi şi a rânduit ca acesta să apartină exclusiv omului, anume libertatea sa personală. De aceea şi Dumnezeu, chiar şi atunci când e vorba de mântuirea noastră, nu încalcă liberul nostru arbitru. Există o lege divină (dar şi omenească) prin care se consfinteste libertatea fiecarei persoane, care astăzi este încălcată; ba, mai mult, această încălcare flagrantă este consfintită printr-un acord şi printr-o lege!

Despre istorie se spune că "până acum" în tara noastră Cezarul, adică puterea, "a fost" poporul. In baza art. 1, § 2, 3 din Constitutie se stabileste că: temelia statului este suveranitatea populară. Toate puterile purced de la popor, există pentru el şi pentru natiune şi sunt exercitate asa cum stabileste Constitutia. Prin urmare, deputatii, ministrii, prim-ministrul, presedintele tării sunt functionarii Cezarului, adică ai poporului, şi lor Cezarul le incredintează ducerea la bun sfârsit a vrerilor lui, pentru aceasta plătindu-i cu propriii lui bani. De altfel, chiar şi aceasta denumire de "ministru" arată că orice asemenea persoană se află "sub lucrare", desemnând un functionar al poporului, cineva care execută o operă pe care i-a încredintat-o poporul.

Acum vrem să întrebăm ce s-a întamplat. Nu cumva functionarii Cezarului, fără să-l mai fi informat, au conspirat împotriva puterii lui şi au schimbat stăpânul, recunoscând drept stăpân şi Cezar centrul de putere de la Bruxelles ? Astfel, dintr-o dată, Cezarul de drept (poporul) îsi dă seama că a fost trădat şi înrobit altuia ! Si, ca şi când n-ar fi fost de ajuns, functionarii lui au devenit din ce în ce mai duri, numindu-l pe Cezar (poporul) când "măgari", când "întârziati", când "obscurantisti", când "retrograzi", când "fanatici". Dar când s-au întâmplat

toate acestea ? Atunci când poporul a reactionat, dându-si seama că functionarii săi îi mărturisesc că nu mai sunt în stare să-i ducă la îndeplinire vrerile, pentru că altii au hotărât deja pentru el şi îi impun să se conformeze "recomandărilor" lor.

Pe scurt, aducând lucrurile la justa lor dimensiune, spunem că functionarii acestia trebuie şi sunt obligati să-i dea şi Cezarului ce-i al Cezarului, şi lui Dumnezeu ce-i al lui Dumnezeu. Astăzi însă, din păcate, din câte vedem, acesti functionari, nesocotindu-l şi pe Cezar şi pe Dumnezeu, vor trebui să dea socoteală şi Cezarului, şi lui Dumnezeu, căci sunt datori amândurora.

"Rătăciti, dacă nu cunoasteti Scripturile"

Domnul Iisus Hristos ne-a arătat răspicat cauza pentru care rătăcim şi care este necunoasterea Scripturilor. Când pe Sfânta noastră Scriptură "s-a asternut praful şi se odihnesc păianjenii" şi singura noastră sursă de informare sunt astăzi mijloacele de informare în masă - televiziunea, ziarele, radioul - e de la sine înteles că rătăcim de colo-colo şi că suntem în primejdie de a ne pierde cu totul mintile. Asa cum se stie, aproape toate mijlocele de informare în masă - din câte se spune - slujesc interesele economice ale stăpânilor lor. Dacă stăm putin şi studiem şi ce spun şi programele lor, vom pricepe că în marea lor majoritate, cu desigur, rare exceptii, se opun celor poruncite nouă de Domnul nostru Iisus Hristos. Numai Sfânta Scriptură şi Vietile Sfintilor slujesc şi urmăresc cu adevărat interesul nostru duhovnicesc şi trupesc. De aceea, trebuie ca şi noi, într-un anumit moment, să ne îngrijim de binele nostru şi de interesul nostru şi singuri să comparăm aceste două izvoare de mesaje şi să ne stabil im după cum socotim mai bine cursul vietii noastre. Cel dintâi izvor, adică Sfânta Scriptură şi Vietile Sfintilor, are drept scop să curătească mintea noastră nevinovată şi să o însănătosească. Celălalt izvor are drept scop întunecarea mintii prin multimea nesfârsită de "gunoaie" pe care i le desartă. Sigur, ţoti vor întelege odată că au devenit niste primitori de gunoaie, dar cu cât mai repede va pricepe cineva cum stau lucrurile, cu atât mai putine vor fi consecintele nefaste asupra trupului şi sufletului său şi cu atât mai putin va fi nevoit să lupte ca să-si "îngrijească sufletul" pe care unii l-au transformat într-o groapa de gunoi.

In această carte ne referim la câteva caracteristici ale unei profetii care se împlineste în zilele noastre: există deja posibilitatea tehnologică, prin intermediul calculatoarelor electronice, care permite exercitarea unui control mondial. Nu e contestat de nimeni faptul ca prin acordul Schengen şi prin legea 1472/1997 pentru prelucrarea datelor apare deja foarte limpede vointa politică de a se impune controlul mondial şi de a fi desfiintată viata personală. Nimeni nu poate contesta de asemenea faptul că apare, timid la început, noul sistem economic mondial al societătii fără bani si, desigur, chiar şi copiii stiu deja că acest sistem economic mondial impune tuturor locuitorilor pământului să primească numărul unitar de cod de înregistrare sub forma unui semn gravat, sub forma cunoscutului cod barat de marcare a produselor. Că acest număr 666 este cuprins în codul barat o mărturisesc toti, chiar şi companiile care-l fabrică; nu neagă nici specialistii în electronică de vreme ce numărul poate fi recunoscut vizual. Aceste semne ne preocupă. Totusi nu putem judeca lucrurile numai după ele, pentru că în paralel se mai împlinesc şi alte câteva profetii, apar şi alte câteva semne ale vremurilor şi mai importante, şi mai caracteristice, direct legate de primele. Totusi, nici nu le vedem şi nici nu le luăm în consideratie, şi aceasta pentru că nu cunoastem Scripturile. Când vom vedea că se împlinesc toate profetiile vom pricepe şi ce se întâmplă. Asa cum, de exemplu, în persoana lui Hristos nu s-a împlinit numai profetia celor 30 de arginti, ci s-au arătat toate celelalte semne, care au adeverit cele profetite de Sfintii Prooroci, asa şi astăzi nu putem întelege totul, numai prin intrarea în viata noastră a numărului sau a semnului, ci trebuie să vedem şi celelalte lucruri mai importante care se întâmplă, pe care nu le cunoastem şi pe care nu le vedem. In cartea noastră care va apărea în curând şi care poartă titlul "Vedeti ca nu cumva să vă

rătăcească cineva" veti avea posibilitatea să vedeti care erau toate acest e lucruri, întâmplări şi aceste fapte foarte clare pe care le-a văzut sufletul curat al părintelui Paisie, lucruri care s-au împlinit deja; atunci veti întelege şi dumneavoastră de ce strigăm şi ne nelinistim, sigur în sensul cel bun al cuvântului. Atunci veti vedea singuri cum decurg evenimentele şi cum, în zilele noastre, se descoperă secretele sfârsitului lumii, rămase ascunse de veacuri.

Să fim atenti să nu atragem asupra noastră ocara lui Hristos care ne numeste fătarnici pe noi toti, cei care zicem că nu vedem ce se întâmplă: "Tot nu întelegeti, nici nu pricepeti ? Atât de învârtosată este inima voastră ? Ochi aveti şi nu vedeti, urechi aveti şi nu auziti şi nu vă aduceti aminte ?" (Marcu 8, 17-18) şi în alt loc: "Fătarnicilor, fata cerului stiti să o judecati, dar semnele vremurilor nu puteti" (Matei 16, 3).

De vreme ce sunt scrise că vor veni...

Unii ne-au întrebat: "De vreme ce toate sunt scrise că vor veni, atunci de ce ne mai împotrivim ?"

E doar un pretext şi o justificare pentru a ne ascunde moralul nostru scăzut. Le vom pune şi noi acestora o întrebare: Hristos a spus că într-o zi vom muri şi asupra acestui lucru nu avem nici o îndoială sau sperantă că va fi altfel; acestea, ca şi toate celelalte pe care ni le-a prezis, se vor împlini cu sigurantă. Asadar, pot ei să ne spună, de vreme ce stiu că într-o bună zi vor muri, de ce nu stau, crezând în fatalitate, asteptând moartea, ci mănâncă şi beau, ca să trăiască ? (Stim că dacă nu contribuim noi însine la mentinerea vietii noastre, lucrul acesta este considerat sinucidere şi suntem condamnati. La fel se întâmplă, metaforic vorbind, şi cu libertatea noastră.) Cu toate că stiu că moartea este inevitabilă, ei mănâncă, beau, petrec, adună bani, clădesc palate, cumpără masini, cumpără terenuri şi ogoare, creează întreprinderi şi se cheltuiesc în mii şi mii de asemenea actiuni, în timp ce sunt convinsi că într-o bună zi va veni moartea. De ce dar, acum, pentru libertate, de vreme ce ni s-a spus c ă veni cineva şi ne va lipsi de ea, nu fac absolut nici un efort şi asteaptă ca niste fatalisti deznădăjduiti să li se pună cătuse la mâini şi la picioare ? Aceasta arată că sunt niste oameni fără idealuri care întotdeauna vor să fie târâti de cursul năvalnic al unui "râu" şi care nu au nici cea mai mică dispozitie să lupte pentru idealul lor, pentru Hristos Domnul nostru, râvnind numai un fotoliu comod, o masă bună, un portofel umflat. Pentru că Domnul nostru Iisus Hristos a spus că va veni Antihristul, ce înseamnă asta, fratilor ? Că trebuie să-l asteptăm şi să-l primim cu bratele deschise ? Sau că trebuie să-l acceptăm ? Cel ee ne-a spus că va veni Antihristul a spus cu durere şi ceea ce urmează: "Eu am venit în numele Tatălui Meu, şi voi nu mă primiti; dacă va veni altul în numele său, pe acela îl veti primi" (loan 5,43); cu durere a spus că pe acela îl vor accepta, îl vor primi. Nu se arată aici foarte limpede că preasfânta voie a lui Hristos nu doreste să-l primim pe acela ? N-a spus El că, printr-un sistem economic mondial, ei vor impune un sistem planetar de operatiuni şi tranzactii ca nimeni "să nu poate cumpăra sau vinde" şi că vor da un semn oamenilor cu numărul numelui Antihristului 666 ? Pentru că Hristos a prezis că vor veni, trebuie noi să acceptăm ? Dar El însusi este Cel care a rânduit asa: "Cine se închină fiarei şi chipului ei şi primeste semnul ei pe fruntea lui sau pe mâna lui, va bea şi el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat neamestecat, în potirul mâniei sale, şi se va chinui în foc şi pucioasă, înaintea sfintilor îngeri şi a Mielului. şi fumul chinului lor se suie în vecii vecilor. şi nu au odihnă nici ziua, nici noaptea cei ce se închină fiarei şi chipului ei şi oricine primeste semnul numelui ei" (Apocalipsa 14, 9-11).

El, Care a prezis că se vor întâmpla toate acestea, a prezis şi urmările pe care le vor suporta ţoti cei care îl vor primi pe acela şi a poruncit cum să se poarte robii Săi: "Aici este răbdarea sfintilor, care păzesc poruncile lui Dumnezeu şi credinta lui Iisus" (Apocalipsa 14, 12). In

acest scop, pentru a nu ne rătăci, va trimite pe profetul Ilie şi pe dreptul Enoh, ca să ne apere de rătăcire şi să nu primim semnul.

Asadar, Domnul nostru ne-a dat nouă, ca unora ce-I suntem robi, porunci despre ce trebuie să facem atunci când se vor împlini toate câte le-a prezis. Trebuie, ca unii ce suntem credinciosii Săi robi, să păzim aceste porunci, oricare va fi cursul final al lucrurilor, pentru că "asteptăm învierea mortilor" când "din nou va veni cu slavă şi va judeca viii şi mortii". Iar criteriul după care ne va judeca este dacă robii Săi au crezut în El şi au ascultat de poruncile Lui, sau n-au crezut în El şi n-au păzit toate câte le-a poruncit. Insă a nu crede cineva şi a nu păzi poruncile Lui arată tocmai ceea ce spune Apostolul: "Credinta fără de fapte moartă este" (Iacov 2, 20). Hristos ne-a avertizat că ei vor încerca să ne înrobească, ne-a făcut cunoscut că El ne-a eliberat "din sclavia celuilalt ca un milostiv şi iubitor de oameni" şi ne-a spus că stă în puterea noastră să apreciem această libertate sau să o vindem pentru un "blid de linte" (sau în schimbul unor pachete Delor). De asemenea, Apostolul Pavel, reaminti ndu-ne cele de mai sus, scrie: "Cu pret ati fost cumpărati. Nu vă faceti robi oamenilor" (I Corinteni 7, 23).

"Este nevoie - asa cum cere judecata lui Hristos - să vină smintelile." Să băgăm bine de seamă să ne tinem departe şi să nu participăm la acestea, pentru că asa este după cum Domnul Iisus spune: "Vai omului aceluia prin care vor veni smintelile" (Matei 18, 6).

"Putin aluat dospeste toată frământătura"

In chip necugetat spun unii că în fata Parlamentului a demonstrat un mic grup de crestini fanatici. Prin urmare, sustin ei, nu ne putem ocupa de o minoritate a poporului elen.

Cei cărora le scapă asemenea cuvinte, dacă mai sunt şi politicieni, arată tuturor limpede că nu sunt inspirati de un spirit democratic, pentru că trăsătura caracteristică a unei societăti guvernate de legi drepte este nu numai respectarea drepturilor şi a libertătilor unei minorităti, ci a fiecărui cetătean în parte. Consfintirea libertătii fiecărui cetătean este o obligatie prioritară a unei democratii adevărate, pentru că nu e posibil ca libertatea noastră personală să fie rânduită de vointa celor multi. Ea este un bun inalienabil, care nu se supune logicii lui "50% + l". Le reamintim oamenilor nostri politici că şi în Politehnică o mână de studenti s-au încuiat înăuntru şi au protestat; şi atunci mijloacele de informare în masă şi dictatorii au spus că e vorba de o mână de "dandy-boys", de "golani" şi de "fanatici anarhisti". Am putut vedea însă atunci că acesti studenti au fost cei putini care si-au lăsat inima să vorbească şi care au ridicat micul lor glas împotriva regimului totalitarist al tancurilo r. Am văzut şi mai departe că în spatele lor, chiar dacă de teama armelor nu îndrăznise să vorbească până atunci, se afla totusi toată Grecia, care în cele din urmă a coborât pe străzi şi astfel a început căderea regimului. Apoi, cei care ne conduc astăzi i-au declarat eroi pe toti acei "dandy-boys" şi "golani", stabilind prin lege să se instituie sărbătoarea Politehnicii.

Trebuie să mărturisim că şi astăzi, datorită putinilor "fanatici", poporul grec aflã ce i se pregăteste. Dacă acesti putini n-ar fi strigat la noi, cei multi, s-ar fi adeverit zicala antică: "Am fi cântat acum despre casele noastre pârjolite". Acum însă să vedem ce înseamnă: "Oare nu stiti că putin aluat dospeste toată frământătura ?" (I Corinteni 5, 6) şi "Nu te teme, turmă mică" (Luca 12, 32).

Anumite subiecte nu se supun judecătii majoritătii, dar se iau în consideratie foarte serios consecintele negative pe care le suportă minoritatea. De exemplu, dacă o societate farmaceutică pune în circulatie un medicament împotriva durerii de cap şi dacă acest medicament foloseste unor milioane de oameni, dar dacă din cauza vreunei reactii adverse

200 de oameni mor, legea impune întreruperea circulatiei respectivului medicament. Factorii responsabili nu spun că cei care au murit sunt o minoritate fată de cei multi cărora medicamentul le-a făcut bine. Nu urmează "logica" după care ar trebui să moară majoritatea şi abia apoi să se retragă de pe piată medicamentul!

De asemenea, dacă oameni de spirit invocă minoritatea ca pe o justificare, le spunem totusi că, sustinând un asemenea lucru, arată ce mult s-au îndepărtat de duhul lui Hristos, pentru că El este singurul care a dat valoare persoanei umane şi unicitătii personale a fiecărui om. El a spus că sufletul omenesc nu poate fi compensat cu lumea întreagă (si cu nici un interes national). El ne-a arătat prin parabola Sa că lasă majoritatea celor 99 de oi si, ca un Părinte plin de iubire, se interesează numai de una singură. El a lăsat ca toți împreună să alcătuim un trup şi să fim mădulare ale aceluiasi trup al Bisericii, încât atunci când suferă fie şi un singur mădular, să sufere împreună cu el şi celelalte, adică întregul trup. Domnul n-a spus dacă suferă un singur mădular, tăiati-l şi aruncati-l şi nu-i mai dati importantă, pentru că e numai unul. El, dimpotrivă, a spus că oile ascultă de glasul Său şi că oile Sale le "chemă pe nume şi le mână afară" (loan 10, 3), arătând interes pentru fiecare oaie în parte; nu le consideră turmă (obiecte sau produse), asa cum vor unii astăzi să ne facă să fim. Foarte frumos, şi Apostolul Pavel arată că de multe ori Dumnezeu nu este de acord cu majoritatea, de aceea şi zice: "Dar cei mai multi dintre ei nu au plăcut lui Dumnezeu, căci au căzut în pustie" (I Corinteni 10, 5-6).

Să nu uităm nici faptul că Dumnezeu întotdeauna i-a ales pe cei putini şi pe cei slabi, tocmai ca să-i facă de rusine pe cei puternici, pe cei multi şi pe cei întelepti.

Având toate acestea în vedere, dacă nu altceva, cel putin să arătăm că avem cunostintă.

Ce putem face ?

Când unii înteleg tot ce am spus aici, dar au un moral scăzut - lucru care bineînteles nu se potriveste nici cu a fi crestin, nici cu a fi grec - spun: "Ei, ce putem face noi în fata UE ?" sau "Cum putem noi să ne împotrivim acestor forte obscure" ? Aici e greseala în care am căzut noi toți şi pe care strămosii nostri, în situatii asemănătoare, n-au făcut-o. In toate lucrurile ne bazăm pe ce putem face noi, dar noi nu putem face nimic singuri fără ajutorul lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu nu ne cere să facem ceva, pentru că stie neputinta noastră, ci cere numai să-I arătăm că "nu dorim ceea ce nu-I place nici Lui şi cere să o spunem în orice mod: "Nu !"; de aici mai departe este treaba Lui. El ne va apăra tara în modul Său preaîntelept. Aduceti-vă aminte cum, atunci când poporul Israel umbla după voia lui Dumnezeu, El avea grijă să "pună la punct" toate popoarele care unelteau împotriva lui. Când însă Israel a părăsit legea Sa, atunci şi cel mai mic dintre neamuri l-a stăpânit. Apostolul Pavel ne încredintează: "Si toate acestea li s-au întâmplat acelora, ca preînchipuiri ale viitorului, şi au fost scrise spre povăţuirea noastră, la care au ajuns sfârsiturile veacurilor. De aceea, cel căruia i se pare că stă neclintit, să ia seama, să nu cadă" (I Corinteni 10, 11-12). De aceea să nu vedeti problemele care se află în fata dumneavoastră ca pe niste munti, ca astfel să deveniti nelucrători. Datoria noastră este să arătăm buna noastră dispozitie, anume că nu suntem de acord cu toate acestea si, prin urmare, că nu le acceptăm. Noi, asa mici cum suntem, ne vom împlini mica noastră datorie, şi marele Dumnezeu, Care niciodată nu ne-a părăsit neamul, îsi va face marea Lui datorie şi va muta din loc muntii ridicati în fata noastră, asa după cum ne-a promis: "Toată valea să se umple şi tot muntele şi dealul să se plece; şi să fie cele strâmbe şi cele colturoase căi netede. şi se va arăta slava Domnului şi tot trupul o va vedea, căci gura Domnului a grăit" (Isaia 40,4-5); "Dar tu, Israele, sluga mea, Iacove, pe care te-am al es, sământa lui Avraam, iubitul Meu !... Pe tine care te-am smuls din cele mai depărtate margini ale pământului şi te-

am chemat din cele mai depărtate colturi şi ti-am zis: Tu esti robul Meu, pe tine te-am ales şi nu te-am lepădat; nu te teme, că Eu sunt cu tine, nu privi cu îngrijorare, că Eu sunt Dumnezeul tău. Eu îti dau tărie şi te ocrotesc şi dreapta Mea cea tare te va sprijini. Iată că se vor rusina şi de ocară se vor face țoti cei ce sunt aprinsi împotriva ta; țoti vor fi nimiciti şi vor pieri cei ce se fac vrajmasi ai tăi! Căuta-vei şi nu vei găsi pe cei ce te urăsc pe tine şi ca o nimica vor fi cei ce vor să se lupte cu tine. Că eu sunt Dumnezeul tău, Eu întăresc dreapta Ta şi îti zic tie: ŤNu te teme, că Eu sunt ajutorul tău !ť Nu-ti fie frică, vierme al lui Iacov, viermisor al lui Israel, Eu sunt ajutorul tău, zice Domnul, Mântuitorul tău şi Sfântul lui Israel. Iată, voi face din tine o grapă cu dinti, ascutită şi nouă. Vei merge peste munti şi îi vei preface în pulbere şi văile în pleavă mărunt ă. Tu le vei vântura, vântul le va lua şi vijelia le va risipi" (Isaia 41,S-l6).

Asadar, dacă vom arăta că avem credintă cât un bob de mustar, vom spune acestui munte care se ridică în fata noastră: "Ridică-te şi aruncă-te în mare" (Matei 21, 21), şi asa va fi. De asemenea, dacă nu avem credintă, atunci să avem rezerve de răbdare, de vreme ce "acela care are răbdare până la sfârsit, acela se va mântui"; pentru că altfel şi stihiile naturii vor fi împotriva noastră, din cauza necredintei noastre şi deja se pare că au început s-o şi facă.

"In păcate te-ai născut întreg şi tu ne înveti pe noi ?"

Poporul este întru totul de acord cu toate câte le-am scris în această carte mică şi recunoaste că strigăm numai şi numai pentru a căpăta garantarea vietii noastre personale şi că cerem ca orice drept, fie international, fie european, fie national, sa aibă drept obligatie prioritară protejarea şi respectarea valorii omului şi stabilirea inviolabilitătii libertătii personale, prin urmare şi a libertătii constiintei religioase, care este inviolabilă. Unora care stau în fotolii largi, care au salarii grăsute şi a căror slujbă nu e pusă în pericol, nu le pasă. Singurul lucru care-i interesează este ca, vânzând tot, să aibă ei însisi avantaje materiale. Fără îndoială, din cauza lipsei de argumente care să justifice atitudinea lor de nejustificat, se cheltuiesc într-o luptă de exterminare, care are ca singură armă noroiul cu care aruncă asupra tuturor acelora care spun adevărul, caracterizându-i "fanatici", "apucati", "posedati", "maniaci ai numerelor", "parareligiosi", care se îmbogătesc informând poporul. Mai folosesc şi multe alte asemenea sofisme (cu neputintă de însirat aici), încercând cu orice chip să abată poporul şi să-i vatăme gândirea. In acelasi timp, au însă grijă - atunci când vând tot ce avem sfânt şi cuvios - să "arunce" publicitătii câte un scandal existent sau inexistent, pentru a vătăma judecata opiniei publice şi să spună: "Da, acestia sunt cei care spun asemenea lucruri !". Datorită faptului că suntem lipsiti de viclenie, dar şi pentru că ei detin toate "mijloacele", reusesc, până la un anumit punct, să smintească judecata poporului şi astfel să-l însele şi să închidă gura tuturor celor care strigă, denuntând înselarea poporului.

De aceea, să cunoastem bine şi să ne asteptăm în mod sigur să înceapă să lupte împotriva Bisericii noastre, în care vor arunca cu noroi. Cu sigurantă, vor încerca să-i murdărească pe țoti cei care luptă pentru drepturile bunilor nostri clerici: oameni ai Bisericii, cetăteni de onoare, ziaristi pe deplin obiectivi. Noi însă nu trebuie să-i credem. De ce ? Pentru că încearcă să ne abată atentia, să ne dezorienteze. Dimpotrivă, trebuie să protestăm şi să ne aflăm alături de Biserica noastră şi alături de oamenii care luptă pentru noi şi pentru Hristos. Iar pentru a nu ajunge legati şi prizonierii unei superputeri, trebuie ca cei care luptă să nu înceteze să vorbească, indiferent dacă în viata lor personală au şi ei, ca niste oameni păcătosi, anumite patimi şi păcate. Vom da şi un mic exemplu, ca să întelegeti ce vrem să spunem:

Un soldat, când e pus santinelă la granită ca să observe dusmanii care vor vrea să intre în tabără în timp ce țoti dorm şi să vadă când tabăra e încercuită de dusmanii care vor să-i ia prizonieri şi să-i chinuiască pe țoti cei dinăuntru, trebuie să strige şi să tragă câteva focuri de armă ca să se trezească şi ceilalti soldati. Aceasta nu are nici o legătură cu viata sa personală şi de aceea nu pot iesi unii ofiteri colaborationisti să-i linistească pe soldati, spunându-le: "Nu-l ascultati, acesta este un om imoral, face bani multi din câstiguri ilicite !" şi nu pot inventa nimic de acest fel. Ce legătură are viata personală a soldatului, pentru care va da socoteală numai lui Dumnezeu, cu faptul că el strigă numai ca să scape tabăra de distrugere ? De aceea, să nu fim şi noi influentati de ce spun ofiterii colaborationisti şi să nu ne sperie noroiul pe care îl aruncă împotriva santinelelor care, cu bună credintă, strigă de dragul nostru. Noi să vedem numai dacă această "gardă" strigă pentru binele nostru. Poate fi de folos pomenirea cuvintelor lui Hristos: "Dacă am vorbit rău, dovedeste că este rău, iar dacă am vorbit bine, de ce Mă bati ?" (Ioan 18, 23), şi "multi dintâi vor fi pe urmă, şi cei de pe urmă vor fi întâi" (Matei 19, 30) si, de asemenea: "Vamesii şi desfrânatele merg înaintea voastră în împărătia lui Dumnezeu" (Matei 21, 31) ca şi răspunsul pe care îl dau evreii farisei şi urmasii lor de astăzi, fiecăruia care îndrăzneste să tragă semnalul de alarmă al epocii noastre: "In păcate te-ai născut tu întreg, şi tu ne înveti pe noi ?" (Ioan 9, 34). Ce ar fi trebuit adică ? Orbul, pentru că s-a născut în păcate, n-ar fi trebuit să mărturisească că Hristos i-a deschis ochii ? Noi îi punem pe țoti acestia în fata scenei în care unii cereau ca desfrânata să fie omorâtă cu pietre, cărora Domnul Hristos, privindu-i, le-a spus: "Cel fără de păcat dintre voi să arunce cel dintâi piatra asupra ei" (Ioan 8, 7); aceia, întelegându-si greseala, s-au îndepărtat. Din păcate, urmasii lor de astăzi, găsindu-se într-o stare duhovnicească şi mai rea, consideră că ei însisi sunt fără de păcat şi în timp ce au o bârnă în ochi, merg să scoată paiul din ochiul fratelui lor. Il arată cu degetul pe cel ce, om fiind, poate a căzut şi el, în vreme ce ei însisi otrăvesc în mod constient societatea cu lipsa lor de moralitate, cu crima, cu acuzatiile reciproce, cu droguri şi cu altele asemenea.

Autorul acestei cărti mărturiseste public că în lupta personală pe care si-a asumat-o, aceea de a-i informa pe fratii săi duhovnicesti, înainte de a o începe, n-a pus drept criteriu ceea ce va plăcea lumii. Fără îndoială, stia că pe multi îi va multumi, pe unii îi va nemultumi cartea sa, pentru că nu e posibil să facă exceptie de la regulă şi tuturor să le placă ce-i place şi lui, când, pentru cuvintele Domnului nostru Hristos "s-a făcut dezbinare în multime pentru El" (Ioan 7, 43). Astfel, poporul îl urma pe El si-L asculta, în timp ce stăpânii lumii Il urmăreau fără odihnă ca să "se agate" de vreun cuvânt şi să-I poată izvodi o acuzatie împotrivă. şi pentru că n-au găsit, s-au refugiat în noroi, zicând: "că are pe Beelzebut şi că, cu domnul dracilor alungă dracii" (Marcu 3, 22). Au găsit şi pe unii "binevoitori" care au dat mărturie împotriva Lui ca să-L răstignească.

Cunoscând autorul aceste două laturi, a hotărât să nu ia nici una în consideratie; a hotărât să nu-i asculte nici pe cei multumiti, care îl vor lăuda pentru lupta sa "sinceră", nici să asculte sau să ia în consideratie amenintările, acuzatiile false şi noroiul pe care unii încearcă să i-l arunce în fată, pentru că le sunt atinse interese sau pentru că îi sileste invidia.

Asadar, pe cei care îl laudă n-o să-i asculte deloc, deoarece crede cu tărie că el însusi este un rob netrebnic care a făcut ceea ce era dator să facă; şi nu se expune în mod nesăbuit laudelor, pentru că îl pândeste pericolul de a-si forma o idee bună despre el însusi, idee care ar avea ca urmare firească consecinte negative, asa cum spune legea duhovnicească, "că oricine se înaltă pe el însusi (adică oricine îsi formează o bună idee despre el însusi), se va smeri". Simte însă nevoia să multumească tuturor acelora care sunt robi împreună cu el, care au mintea clară şi gândirea plină de bunătate şi care, datorită dispozitiei lor curate, pot distinge că tot ce spune nu e de la el, ci de la Hristos şi că, datorită Lui, îi multumesc.

In ce-i priveste pe ceilalti, care nu au o părere bună despre nimeni si, prin urmare, nici despre scriitor, are să le spună că niciodată nu e posibil ca un preot sau un călugăr să-si tină gura închisă, temându-se ca nu cumva să fie acuzat, denuntat, amenintat, sau să i se creeze alte probleme. Un preot care într-adevăr lucrează ca un rob pentru Domnul său îsi jertfeste până şi sufletul, urmând să-L slujească cu credintă şi să-L mărturisească în fata oamenilor.

Autorul ar dori să multumească şi celor care vor încerca, denuntându-l, calomniindu-l sau acuzându-l, să-i închidă gura. şi le multumeste, dându-si seama de starea jalnică în care se află, pentru că de mic îl ruga el însusi pe Dumnezeu să se milostivească de el şi să-l îndrepte din această neîngăduită stare jalnică. Acum însă nu e singur, are ca martori pe ţoti aceia care îl acuză şi asa poate mai degrabă să-I ceara lui Dumnezeu mila Sa, arătându-I şi atâtia "martori". în ceea ce priveste lucrurile de care îl acuză, a avut grijă ca el însusi, mai înainte de toti, să şi le treacă la activ.

De asemenea, scriitorul ar vrea să se justifice şi pentru că, prin cele ce a scris, s-au mâhnit anumiti frati ai săi. In notiunea de "lume" sunt cuprinsi ţoti oamenii, cu toate vrerile lor nenumărate. Prin urmare, pentru că multi frati nu se îngrijesc să-si facă vrerile să se unească cu acea unică vrere a lui Hristos, cu care noi încercăm -lăsându-le la o parte pe ale noastre - să ne unim şi să ne armonizăm, este imposibil, chiar dacă am vrea, ca dorintele noastre să coincidă cu cele ale tuturor oamenilor, pentru că fiecare cere altceva. Nici să vrem să-i multumim pe ţoti n-ar fi cu putintă, din cauză că vrerile noastre sunt diferite. Dar, pentru că Hristos are numai o vrere, noi, ţoti oamenii, putem să ne adunăm în jurul vrerii Lui, încât şi pe El să-L multumim, dar şi între noi să comunicăm, să ne întelegem unul cu altul şi să ne iubim. Pe noi oricum nu ne interesează să ne plăcem nici nouă însine, după cum este scris: dacă mi-as plăcea mie însumi, n-as mai fi rob al lui Hristos.

De altfel, un rob plin de bună credintă, care-L iubeste pe Domnul său nu va dori să aibă parte de la oameni de un tratament mai bun decât a avut El. Domnul, voind să ne arate că drumul nostru nu este asternut cu lauri, ne-a pregătit, spunând: "Dacă vă urăste pe voi lumea, să stiti că pe Mine mai înainte de voi M-a urât. Dacă ati fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteti din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăste. Aduceti-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine, şi pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, şi pe al vostru îl vor pâzi" (loan 15, 18-20).

In anumiti frati ai nostri se naste întrebarea dacă pentru toate câte le-am scris suport presiuni sau dacă împotriva mea s-a pornit un război pentru a mă opri. Simt nevoia să spun tuturor prietenilor cititori că după aparitia cărtii "Urna alegerii", în care au fost cuprinse aproape 20 de pagini cu informatii despre toate câte se vor întâmpla, unii, nemultumiti de faptul că am început să vă informăm, au început să dea telefoane, să trimită scrisori şi anonime şi să-l ameninte pe scriitor că, dacă nu va înceta să vorbească despre aceste subiecte, "îl vor face de râs" în mijloacele de informare în masă, spunând lumii că e un escroc, un înselător etc. Scriitorul a primit şi o multime de alte amenintări. Anonimii au avut grijă să-l informeze că în primul stadiu vor aplica metoda "aruncării cu noroi". Probe ale unor asemenea scrisori au fost depuse de scriitor la procuratura din Salonic (ianuarie-februarie 1997) ca mărturii oficiale în plângerea care a fost depusă împotriva unor necunoscuti.

Presiunile care se exercită asupra sa pentru a fi întreruptă această lucrare de informare a dumneavoastră, din câte se pare, provin de la factori guvernamentali care, din păcate, colaborează cu anumite "fete bisericesti" şi sunt ajutati de ziaristi. Desigur, asa cum era de asteptat, aceste cercuri au fost nemultumite şi mai mult după emisiunile de la televiziune în

care publicul larg a fost informat exact despre ce anume se întâmplă astăzi în patria noastră. Scriitorul, chiar şi la nivel personal, suportă consecintele pomenite şi în cartea sa "Urna alegerii", apărută în decembrie 1996 (pag. 430), dar explică: "Ceea ce am scris, am scris având deplina cunostintă a tuturor consecintelor. Nu mi-a fost însă posibil să mai suport să văd cum ne însală şi cum ne subminează".

Am rezerve dacă să fac cunoscută iubirii dumneavoastră o parte din aceste presiuni, sau dacă ar trebui să-mi tin gura închisă. Veti vedea până unde au ajuns oamenii Statului care, din păcate, asa cum ne-am informat, actionează în colaborare cu "fete bisericesti" care în această clipă poartă răspunderea pentru multe probleme din cauza cărora suferă Biserica şi tara noastră. Vă vom prezenta chiar şi documente publice falsificate care aveau drept scop să exercite presiuni asupra noastră.

As vrea să vă asigur pe dumneavoastră, pe țoti iubitii mei frati, că nu am deloc intentia să mă opresc din a vă informa şi în continuare, deoarece pentru dragostea dumneavoastră sunt obligat de Hristos să-mi jertfesc, dacă trebuie, şi sufletul. Atât timp cât dumneavoastră veti dori să aflati şi să ascultati, eu vă voi informa. Sunt numai două cazuri în care m-as putea opri: 1. dacă văd că şi dumneavoastră nu mai doriti să ascultati; 2. dacă va îngădui Dumnezeu ca gura mea să se închidă pentru totdeauna.

Mă rog călduros pentru țoti cei care-mi stati alături în această luptă cu orice mijloc şi vă multumesc pentru ajutorul pe care mi-l dati, aflându-vă alături de mine. Grăitoare este o scrisoare a unui frate pe care nu-l cunosc şi care, din adâncul sufletului, îmi multumeste şi îmi recomandă să aplic sfatul: "Caravana merge, lăsati sacalii să urle", lucru pe care îl face şi scriitorul, indiferent dacă, personal, nu-i consideră în nici un caz pe fratii săi "sacali".

Solutia nu este să întoarcem pagina

Odată am vizitat un cunoscut de ziua lui onomastică. M-a invitat să iau loc pe o canapea lângă un alt musafir. Unul din oaspeti a luat de pe masă un album mare cu fotografii de familie, s-a asezat lângă mine şi a început să-l răsfoiască, admirând câteva clipe imortalizate din viata stăpânului casei. Deschizând la prima pagină, a văzut o minunată fotografie de la nunta cuplului. Oaspetele era fermecat de frumusetea miresei, de rochia ei bogată şi de aerul mândru al mirelui. După ce s-a săturat să privească fotografia a mers la pagina următoare. Acolo era cuplul de tineri căsătoriti într-un Jaguar de lux, împodobit în exterior cu flori şi panglici. In fotografie apărea toată măretia luxului. După ce a admirat-o şi pe aceasta a întors din nou pagina; acolo era fotografia de la masa de nuntă. Se vedea o masă bogată, cu zeci de feluri de mâncare, de băutură şi dulciuri. Pe fundal apăreau oaspetii care petreceau şi dansau țoti foarte veseli.

Paginile care cuprindeau în ele viata stăpânului casei erau întoarse de musafir una câte una, sorbind cu bucurie clipele de vis ale vietii lui. Am ajuns aproape de sfârsitul albumului de familie când, întorcând din nou pagina, oaspetele a căzut cu privirea pe o temă cu totul diferită de cele precedente. In fotografie apărea un mort asezat în cosciug. Era vorba de tatăl mirelui, planul era apropiat şi se vedea numai capul mortului, palid, înghetat, inexpresiv, urât, înconjurat de flori care aveau rostul să risipească înghetul mortuar. Eu, de alături, n-am apucat să văd bine fotografia, pentru că oaspetele, de îndată ce a văzut mortul, a întors pagina în grabă. Am intervenit şi l-am rugat să întoarcă putin înapoi s-o văd; mi-a răspuns:
"Vă rog mult, pentru că mă mâhnesc asemenea lucruri, le evit. Două minute, să termin albumul şi apoi vi-l voi da să-l răsfoiti şi să-l cercetati cu atentie numai dumneavoastră".

M-am minunat atunci cum în acest om realitatea mortii a creat o răscolire sufletească şi în acelasi timp am văzut, că modul lui de a aborda această problemă era gresit. Credea că rezolva problema numai întorcând pagina, fără să privească înaintea lui. Era un adorator al vietii şi voia să vadă numai evenimentele fericite, care însă nu erau deloc sigure. Chiar şi un banal "poate" e posibil să schimbe cursul acestor evenimente fericite. Singurul lucru sigur pe care îl are această viată şi pe care nici un "poate" nu este în stare să-l schimbe este moartea. Moartea constituie cel mai mare eveniment al vietii unui om, cel mai esential şi cel mai fundamental. şi totusi, numai cu această problemă esentială a vietii noastre nu vrem să ne ocupăm, sub pretextul că acest eveniment ne creează o tulburare puternică în suflet. Nu stim oare că va veni acea clipă, fie că o vrem, fie că nu, în care ne vom întâlni şi cu moartea ? Poate o întâlnim nu numai o singură dată, ci de mai multe ori, pentru că o putem întâlni la fr atele nostru, la bunica noastră, la mama noastră sau la multe alte rude. Cum vom rezolva această problemă ? Să nu mergem să-l vedem pe tatăl nostru mort ? In felul acesta nu înfruntăm nici o situatie de viată, ci dimpotrivă, creăm alte mii de probleme ce nu vor avea rezolvare. Solutia este să privim chestiunea în fată, să o rezolvăm şi să nu ne mai mâhnească, ci, dacă e posibil, chiar să ne producă bucurie. Un crestin adevărat se exprimă pe deplin prin aceste cuvinte: "Prăznuim omorârea mortii, pieirea iadului şi începătura vietii vesnice şi săltând, cântăm imnuri de slavă Celui ce pe acestea le-a pricinuit, Unul Dumnezeul părintilor nostri, Cel binecuvântat şi în veci slăvit".

Unii frati ai nostri - şi din păcate şi anumite fete bisericesti - se pare că abordează în chipul amintit şi situatia apărută în zilele noastre, de care e vorba şi în această carte. Când se găsesc fată în fată cu ea şi trebuie să o înfrunte, încearcă să întoarcă cu disperare pagina si-i auzim spunând cu artă, acoperindu-si problema: "Noi ne ocupăm cu Hristos şi nu cu Antihristul". Arată astfel că nu pot întelege că, ocupându-se de moarte, de fapt sunt ajutati să abordeze într-un mod corect viata şi să o trăiască nu ca pe un vis, ci ca pe o realitate. De fapt, nu înteleg că atunci când spun "doresc lumina" sau "urăsc întunericul" e acelasi lucru şi că: "Il iubesc pe Hristos" sau "îl urăsc pe Antihrist şi încerc să evit orice are legătură cu el, pentru că nu-l vreau nici pe un simplu card, nici pe cartea mea de identitate şi nici pe mâna mea" sunt în acelasi spirit.

Fată de această problemă a zilelor noastre trebuie să dovedim mult discernământ pentru că de multe ori se întâmplă ca părinti prea cucernici şi purtători de Dumnezeu, care au vorbit sau au scris despre acest subiect al Antihristului şi al pecetii lui, să fi avut o atitudine diferită, dar într-un caz special. In care anume ? Atunci când un frate are judecata mai slabă, are probleme sufletesti, pur şi simplu este "sufocat" de chinurile vietii sau îl macină probleme de familie sau boli. Acesta este cazul în care părintele, cu un mare discernământ, întrevăzând că situatia sufletească a fratelui său nu este una care să permită ca acesta să fie informat - pentru că la durerea lui s-ar mai adăuga o altă durere, împovărătoare pentru măsura lui - şi având darul şi virtutea unui asemenea discernământ, recomandă respectivului frate să nu se ocupe de Antihrist, ci de Hristos.

Asadar, trebuie să avem şi noi putin discernământ. E bine să vedem cui i-a spus părintele să nu se ocupe cu Antihristul şi în ce situatie se găsea fratele respectiv. Autorul acestei cărti a trăit alături de părintele Paisie multe asemenea clipe. Se întâmpla ca părintele Paisie să împartă cu miile foaia sa cu titlul "Semne ale vremurilor - 666" pentru a informa lumea, totusi câtorva frati răniti şi suferinzi el le recomanda să nu se ocupe de această temă. Vedeti, părintii nostri duhovnicesti nu sunt lipsiti de delicatete. Ca să intelegem mai bine exemplul, cu un asemenea discernământ abordează anumiti părinti problema dacă ar trebui sau nu să-i informeze pe anumiti frati ai nostri bolnavi de cancer, care nu stiu de ce suferă, despre boala lor. Asadar, părintii duhovnici, atunci când constată că cineva dintre cei bolnavi de cancer este spovedit şi împărtăsit şi nu se teme de moarte, îl informează despre boala sa şi îi spun că are

cancer. Când însă un frate nu poate accepta să i se spună că suferă de cancer şi această informatie i-ar crea probleme în plus, fără rezultate pozitive, ei evită s-o facă, bineînteles fără ca acest lucru să însemne că fratele nu mai are cancer.

Un lucru care sigur e valabil aici este că nici un părinte purtător de Dumnezeu nu contrazice ce spun despre însemnare alti părinti teofori care se pronuntă asupra subiectului. E nevoie însă de mult discernământ ca să intrăm în duhul Sfintilor. Dacă nu avem acest discernământ, credem că cutare părinte, dacă nu vorbeste, nu este de acord. La asemenea concluzii pot ajunge însă numai cei care au un suflet superficial şi care sunt lipsiti de discernământ.

Vedem, din păcate, cum anumiti frati ai nostri, aflându-se în totală necunoastere, desi nu se preocupă corect de ce se întâmplă şi nu luptă împotriva dusmanilor credintei noastre, îi combat pe fratii nostri care cu suflet treaz protestează împotriva impunerii simbolurilor anticriste şi care se supun Maicii noastre Biserica, care prin circulara ei sfătuieste: "Cu durere observăm că progresul civilizatiei în domeniul aplicatiilor electronice a fost legat asa cum nu trebuia de numărul 666, care este folosit ca număr principal de cod în această tehnologie. Numărul acesta este pomenit limpede în sfânta carte a Apocalipsei drept numărul Antihristului si, prin urmare, nu e cu putintă ca un crestin să fie indiferent la introducerea deliberată şi sistematică a acestui număr în viata noastră şi în viata poporului grec, care aproape în întregime este crestin şi ortodox". Ne întrebăm: fratii care nu iau în considerare cele pomenite mai sus şi spun ce le trece prin minte oare nu citesc deloc Evanghelia ca să vadă că H ristos îi sfătuieste să-i lase pe ţoti care "nu sunt împotriva noastră pentru că cu noi vor fi" ? Sau, poate, pentru că nu au înlăuntrul lor îndrăzneala şi bărbătia de a-si pune înainte piepturile lor în fata dusmanilor lui Hristos şi încearcă să facă paradă de fortă înaintea celor "mici" ai lui Hristos ? Părintele Paisie, cu durere a scris pentru acesti oameni:
"Ciudat însă este că şi multi oameni înduhovniciti, în afara faptului că îsi dau propriile lor interpretări, se tem şi ei cu teamă lumească de dosarul electronic, în timp ce ar trebui să se nelinistească duhovniceste şi să-i ajute pe crestini printr-o bună neliniste şi să le întărească credinta, ca să simtă mângâierea dumnezeiască".

Acestora, care din cauza lipsei lor de curaj continuă să folosească următoarea formulă: "Noi ne ocupăm cu Hristos şi nu cu Antihristul", le spunem că nu mai trebuie de acum înainte să ne ocupăm de ei, salutând o observatie foarte bună a lui Alexandros Tsirintanis: "Unii crestini au păreri şi scopuri atât de ceresti, încât ajung să nu mai fie folositori aici pe pământ; cum s-ar zice, zboară în cer şi nu mai păsesc pe pământ... "

Noi, fratilor, avem în fata noastră această pagină concretă de istorie şi chiar dacă ceva nu ne place, nu o întoarcem ca să evităm continutul ei, pentru că chiar dacă am întoarce-o, nu înseamnă că ea încetează să mai existe. Vrem ca, privind-o în fată şi într-un mod corect, cu credintă în Hristos, s-o înfruntăm şi asta cât mai e vreme. Dacă cineva dintre dumneavoastră crede că problema se rezolvă numai închizând ochii şi nemaiprivind-o, atunci să imite exemplul strutului pe care-l iubeste.

Fireste, mânati şi de iubirea frătească şi de datoria pe care o avem fată de Hristos, nu vom înceta să-l lovim prieteneste pe spate şi să-l îndemnăm să vadă pericolul iminent, asa încât tăvălugul demonic să nu-l găsească expus, ci ne vom face datoria de frati, ca să avem constiinta linistită. Desigur, bunul Dumnezeu, Care nu vrea să rătăcească creaturile Sale, prevăzând totul, ne-a prevestit că va trimite pe doi mari profeti ai Săi, pe profetul Ilie şi pe dreptul Enoh, ca să îndemne lumea să nu-l primească pe Antihrist şi nici pecetea lui.

Sigur, cunoastem că îi punem la grea încercare pe ţoti aceia pe care îi informăm, pentru că deja e adevărat ce a spus Domnul: "De n-as fi venit şi nu le-as fi vorbit, păcat nu ar avea; dar

acum nu au cuvânt de dezvinovătire pentru păcatul lor" (Ioan 15, 22). Adevărat este şi aceasta: "Iar sluga aceea care a stiut voia stăpânului şi nu s-a pregătit, nici n-a făcut după voia lui, va fi bătută mult" (Luca 12, 47).

Fiecare dintre noi trebuie să cunoască că toată taina fărădelegii se lucrează prin îngăduinta lui Dumnezeu, pentru că El lasă să fie astfel cu un singur scop, asa cum spune Apostolul Pavel: pentru a fi judecati țoti cei care "n-au primit iubirea adevărului, ca ei să se mântuiască. şi de aceea Dumnezeu le trimite o lucrare de amăgire, ca ei să creadă minciuni, ca să fie osânditi țoti cei ce n-au crezut adevărul, ci le-a plăcut nedreptatea" (II Tesaloniceni 2, 10-12).

Sfârsit şi lui Dumnezeu slavă